SILVER JUBILEE SOUVENIR

24.1.97 – 26.1.97

திருப்புகழ் ஓவியம்

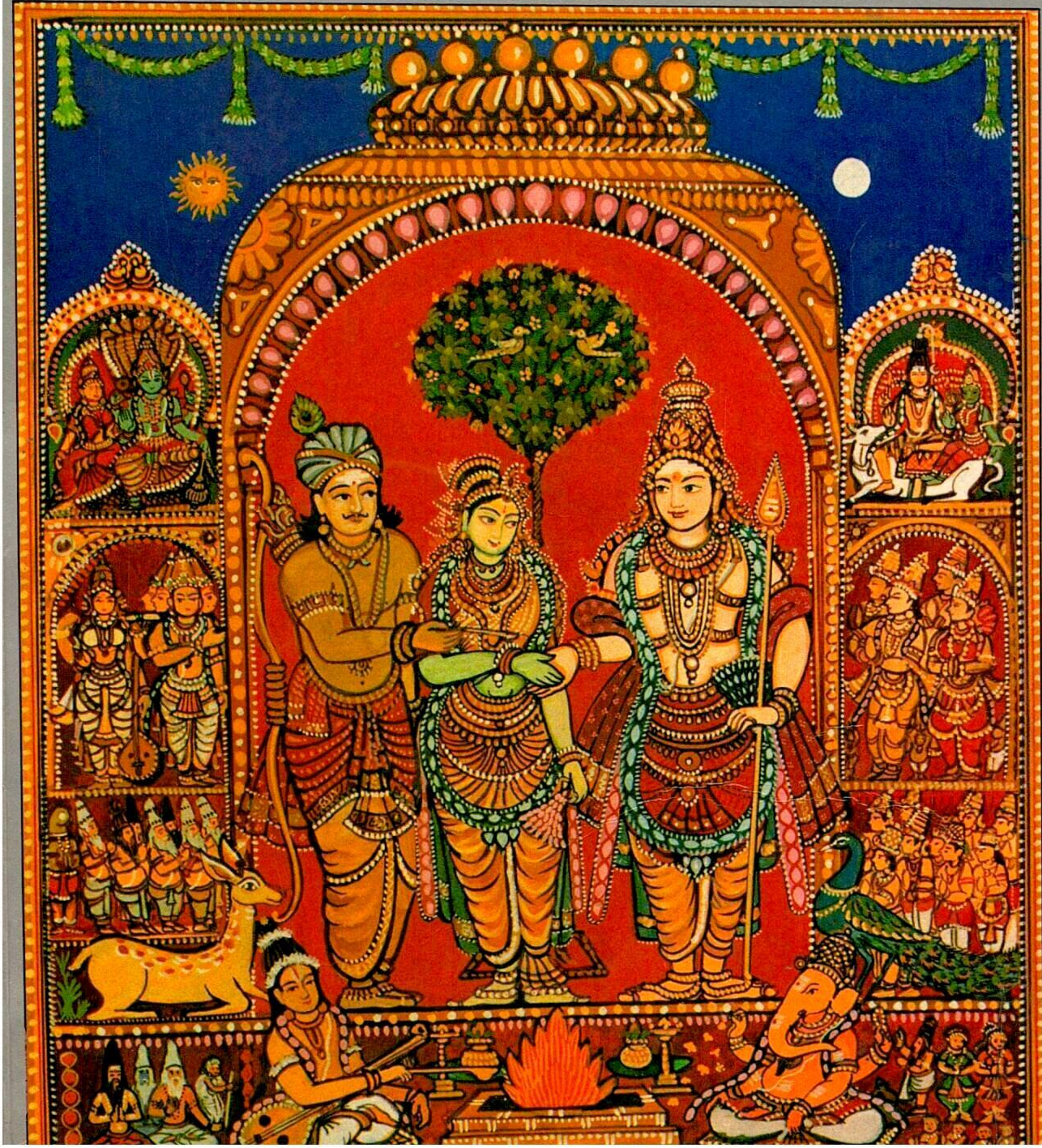

With Best Compliments From:

ISPAT

ISPAT GROUP

Success in Different Moulds

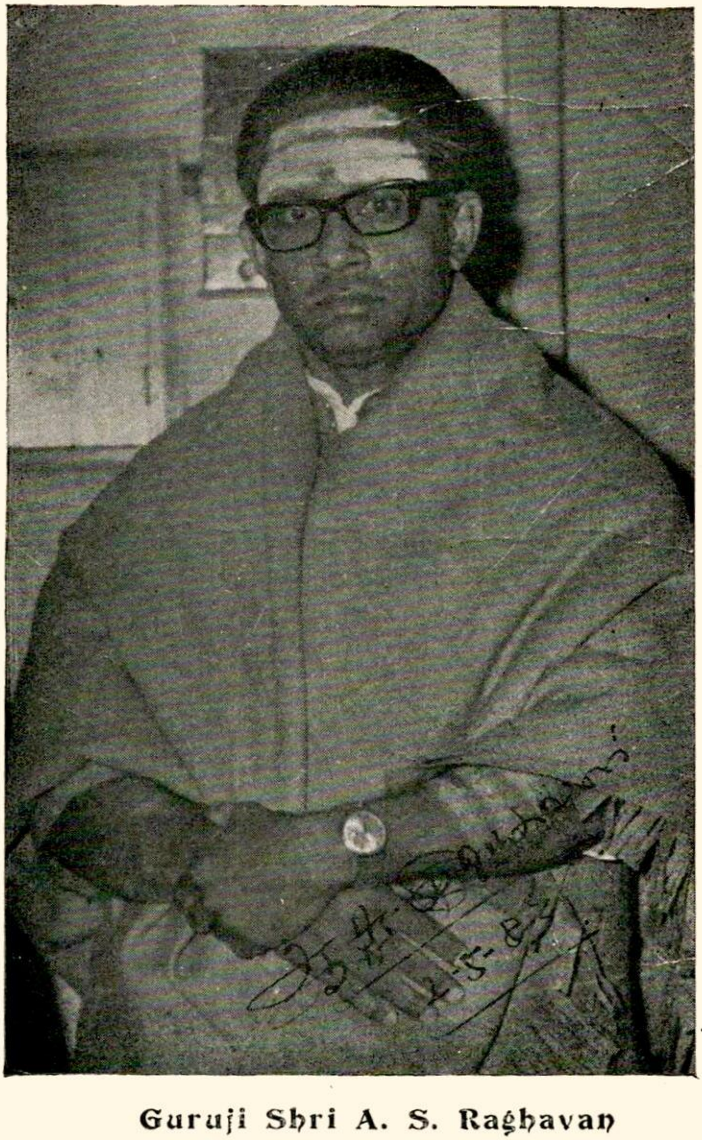

Guruji Shri A. S. Raghavan

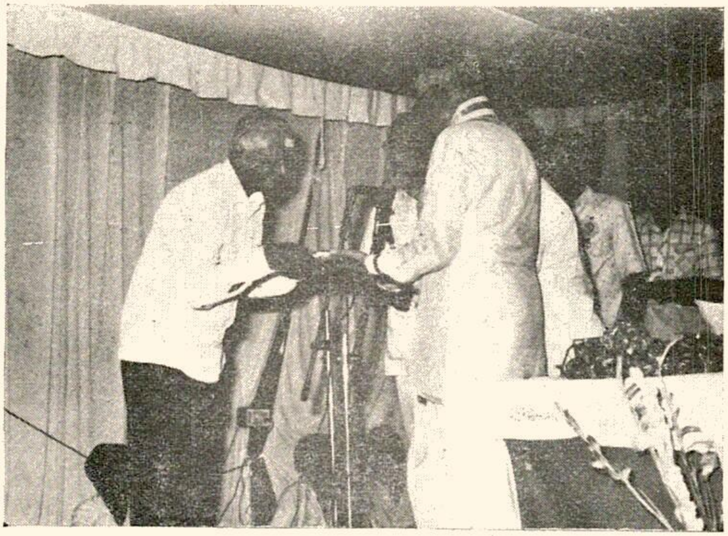

K. Saravanan being felicitated
(30th September)

R. Narayanan being felicitated

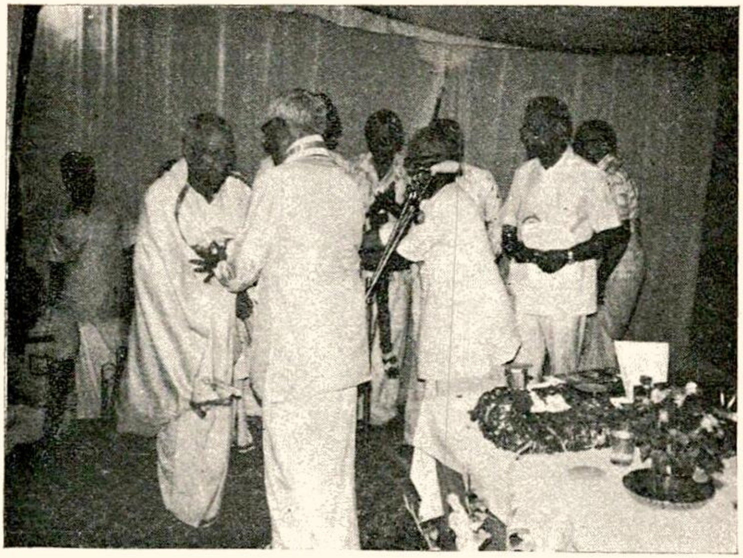

Ramnad Easwara Iyer being felicitated
(30th September)

Seminar in progress with Pulavar Keeran,
Dr. Mangalamudaiyar, Pithukuli Murugadas, Swamy
Sadhuram and Sukabrahmam Ramaswamy
Sastrigal on the Dias (1st October)

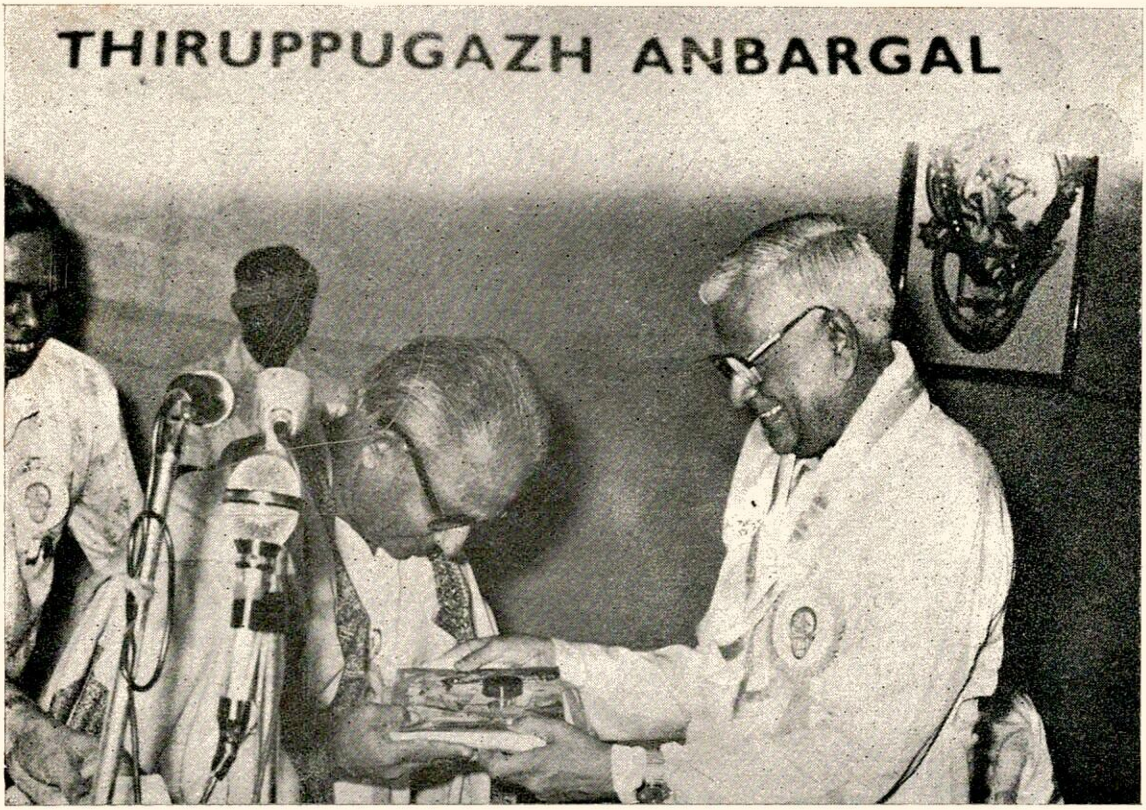

Guruji Shri A. S. Raghavan being felicitated

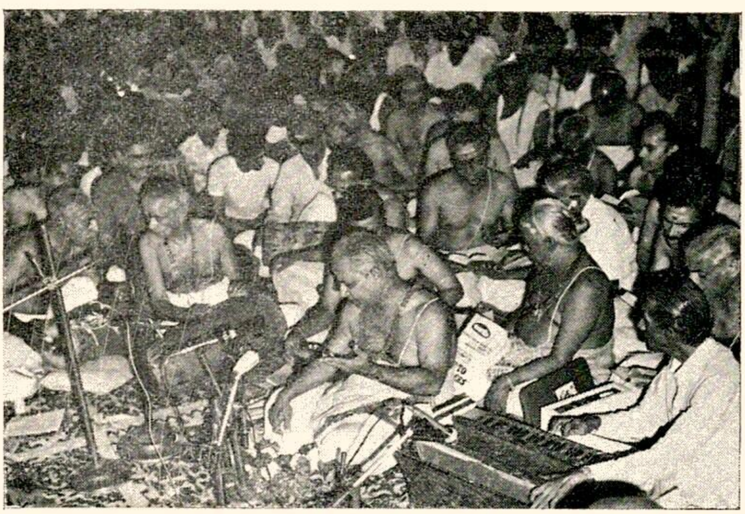

Mass offering of Thiruppugazh by Thiruppugazh Anbargal
(2nd October)

SILVER JUBILEE MEMORIES - 1983
NEW DELHI

Inauguration in progress with Shri R. Venkataraman,[His excellency the President of India] His Holiness Swami Chidhanandaji of Sivananda Ashram on the Dais (30th September)

The Madras Group in Seminar

K.G.F. Group with Ki Va Ja in the Bhajan

Guruji at Bombay Padivizha 1987

A Calcutta Bhajan

Bhajan at Seva Sadan, Bangalore 23-8-87

Karnataka Group at Arunagirinathar
Vizha at Thiruvannamalai 15-8-87

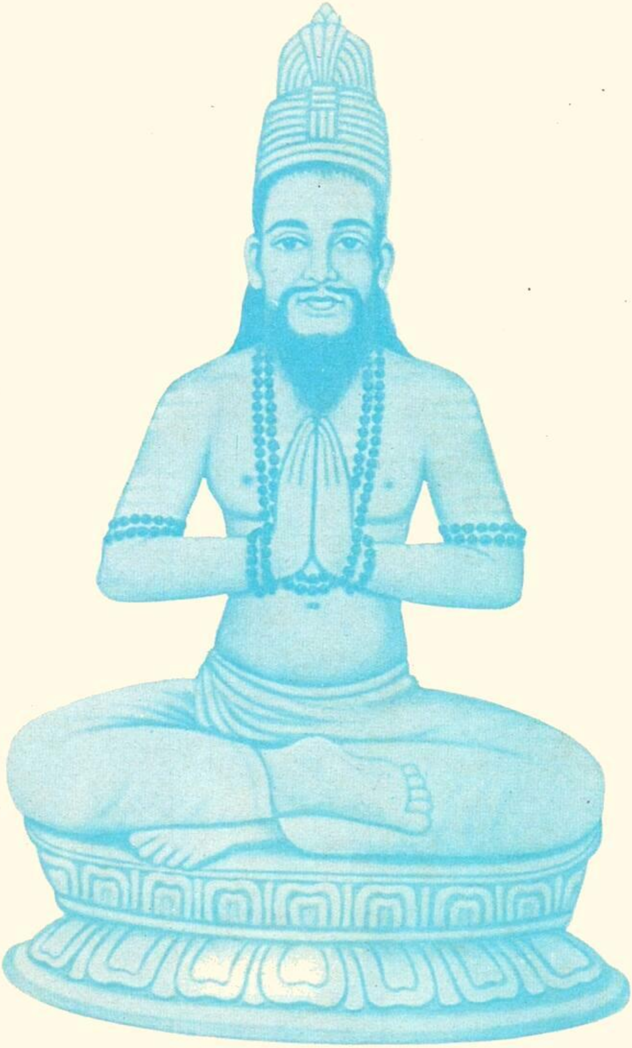

Saint Arunagirinathar
Author of Thiruppugazh
(Lived during 13th Century)

VALLIMALAI THIRUPPUGAZH SATCHITANANDA SWAMIGAL

Instrumental to spread of THIRUPPUGAZH

(Lived during 20th Century)

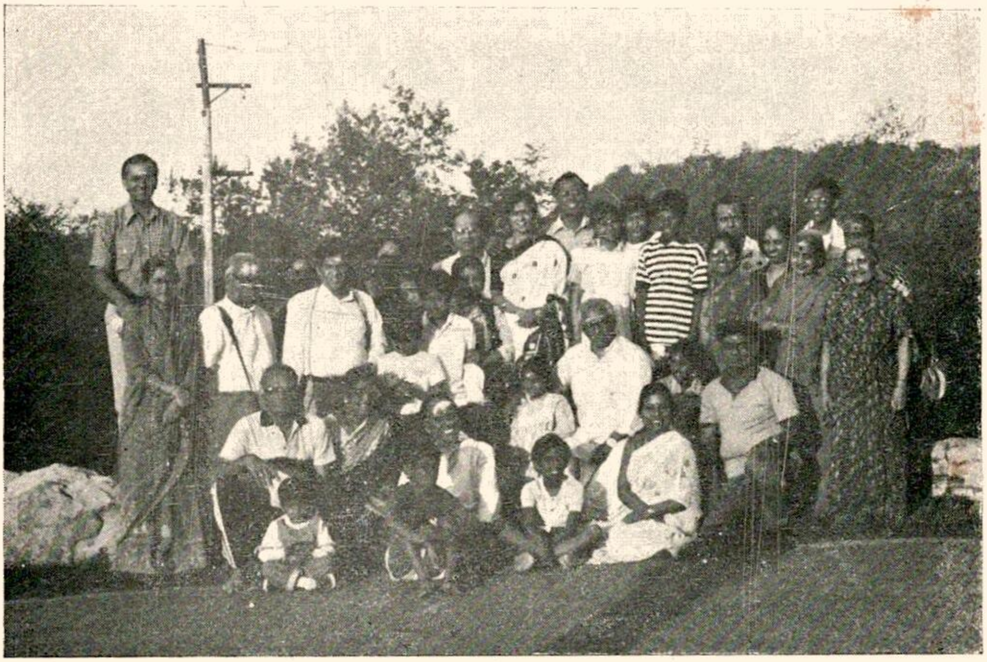

Guruji with Canada / USA Anbargal May 88

Shanmuga Archanai during Vaikasi Visakam
at TORONTO 1988

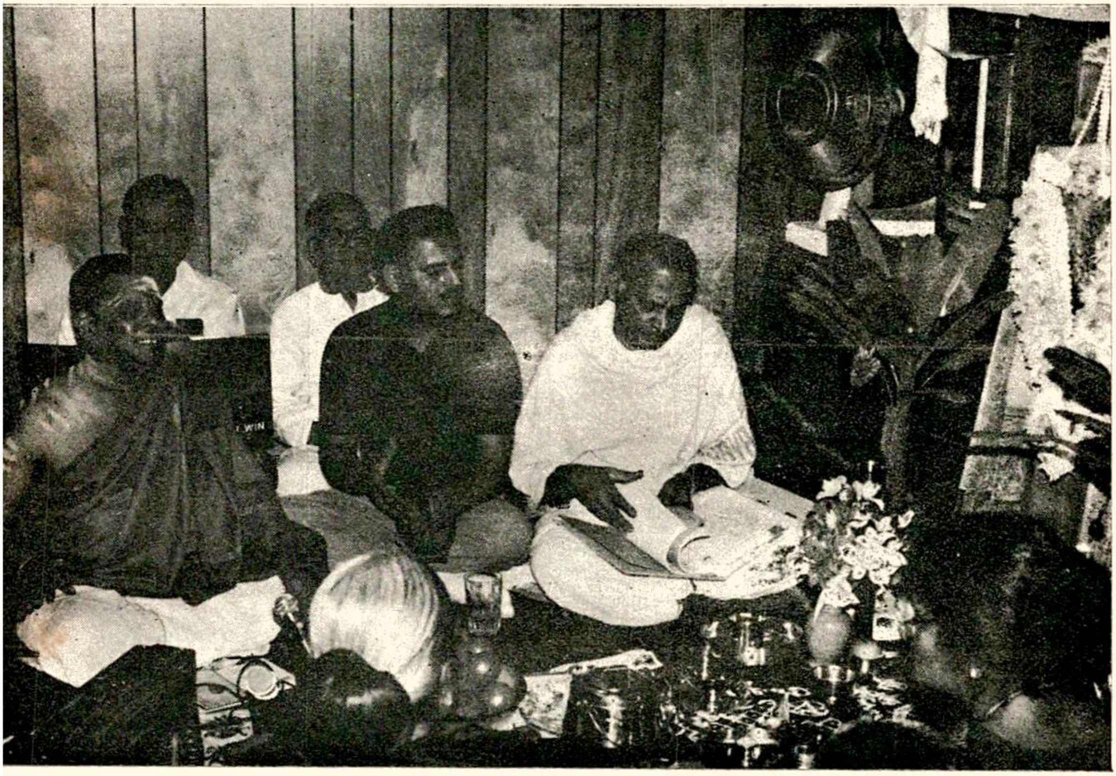

Toronto Bhajan - March 1987

திருப்புகழ்த் தொண்டர்கள்

திருப்புகழ் பரப்பிய திருத் தொண்டர்களின் தொகை எண்ணில் அடங்காதன.
இயன்றவரை, கிடைத்த தொண்டர்களின் புகைப் படங்கள்
இம் மலரில் இடம் பெற்றுள்ளன,

திருப்புகழ் சுவாமி அய்யர் மதுரை.

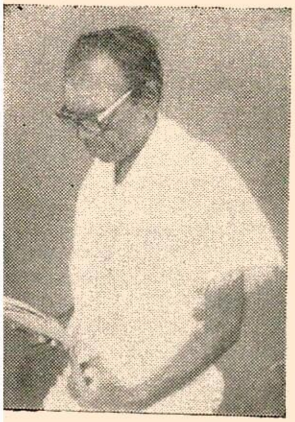

ரு. டி. ஏ. சம்பந்தமூர்த்தி

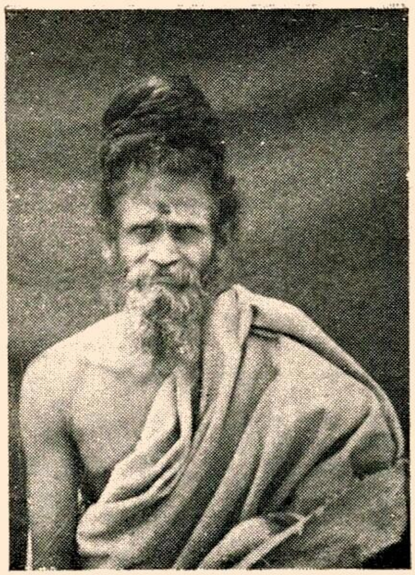

மௌனகுரு சுவாமிகள்

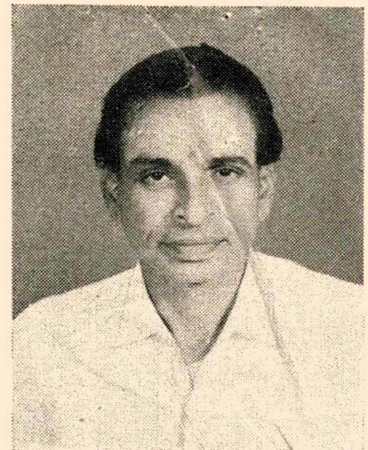

திரு. வி. சோமசுந்தரம்

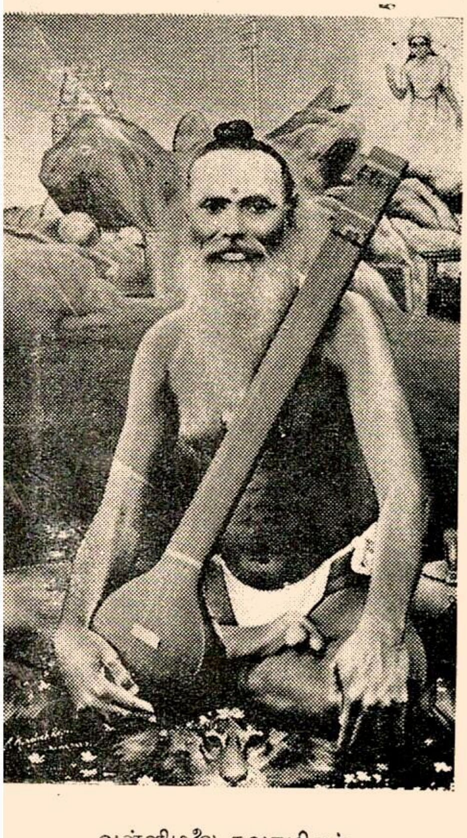

வள்ளிமலை சுவாமிகள்

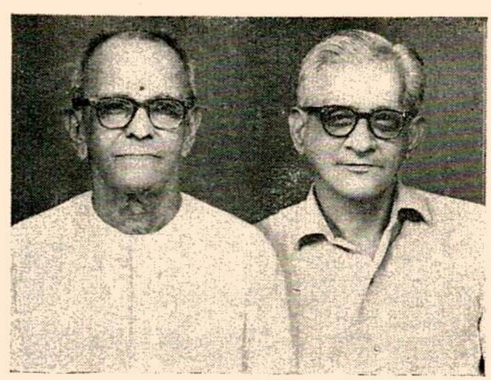

திரு. முத்துசாமி அய்யர்,
Dr. பி. எஸ். சி. மணி

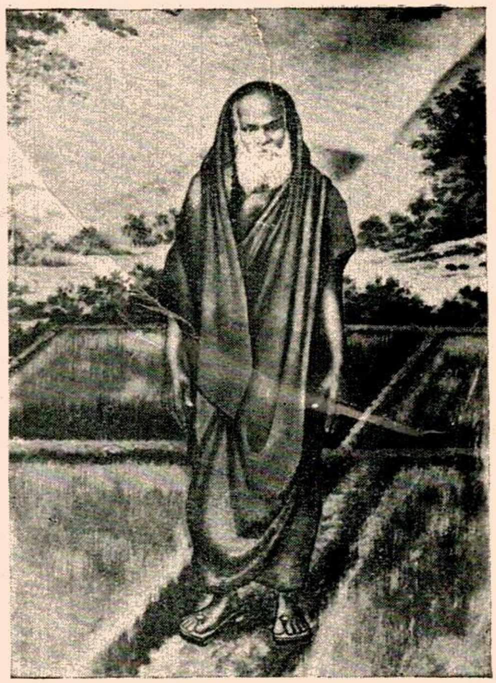

ஸ்ரீ பாம்பன் சுவாமிகள்

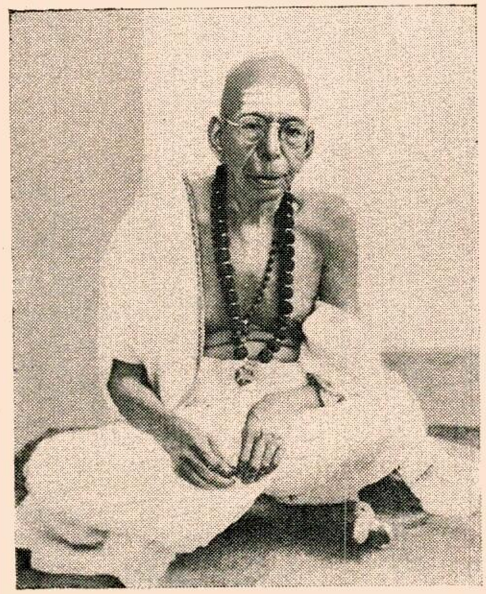

வ. சு. செங்கல்வராய பிள்ளை

திருவாரியார் திருச்செந்தூர்

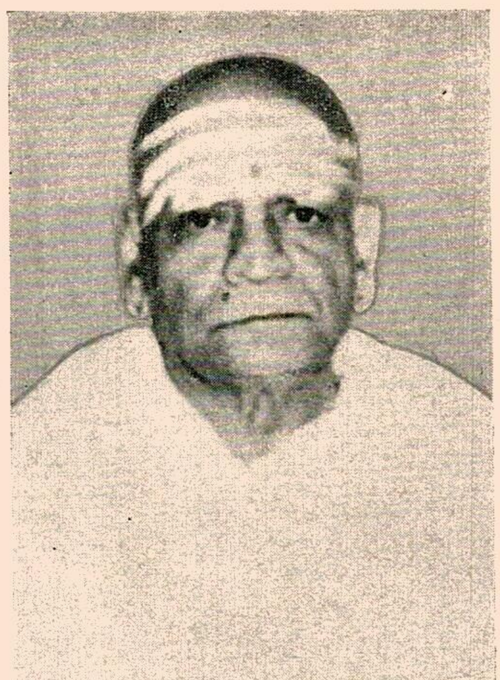

ஸ்ரீ டி. எம். கிருஷ்ணசாமி அய்யர்

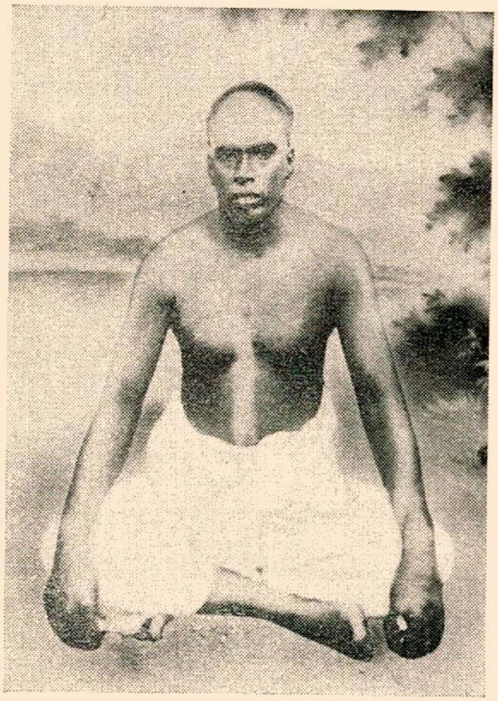

கொன்னக்கோல் வித்துவான்
எஸ். பக்கிரியா பிள்ளை

ஸ்ரீலஸ்ரீ டி. வி. சீதாராம பாகவதர்

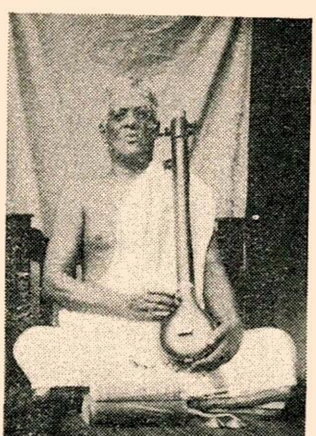

ஈ. வி. வேங்கட ராவ்

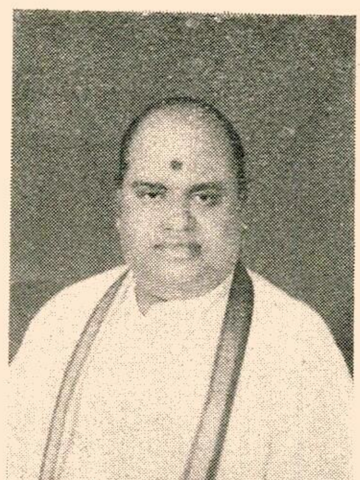

எம். எம். தண்டபாணி தேசிகர்

ந. சுப்பிரமணிய ஐயர்

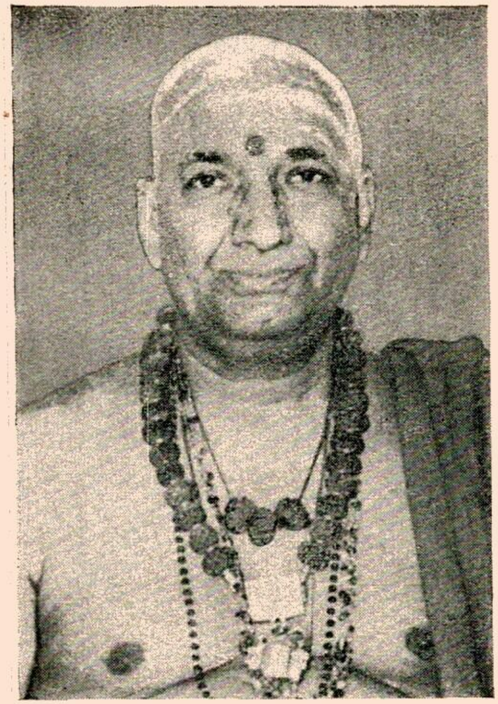

திருமுருக கிருபானந்த வாரியார்

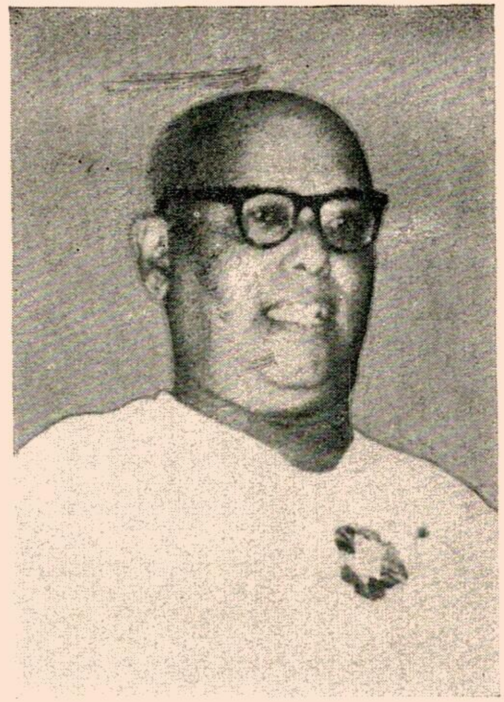

வாகீச கலாநிதி கி. வா. ஜகந்நாதன்

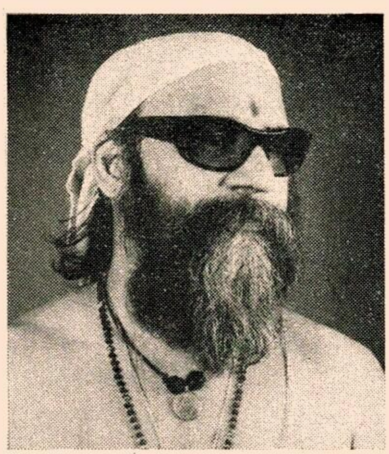

பித்துக்குளி முருகதாஸ்

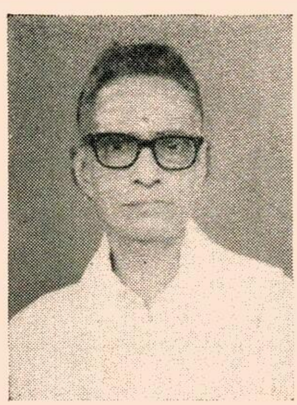

டி. எஸ். வாசுதேவன்

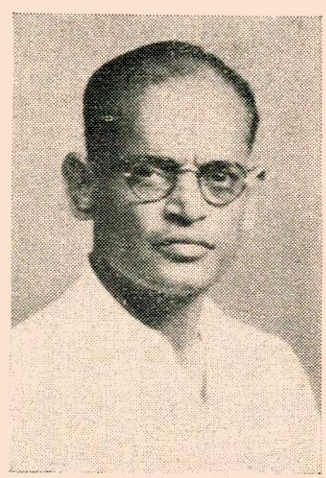

ஈ. வி. வேங்கடசுப்ரமணியம்

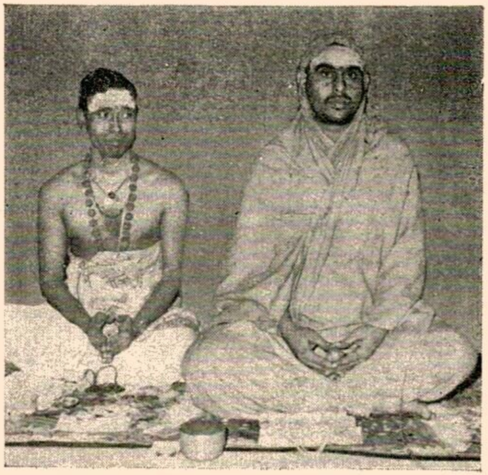

ஸ்ரீ சாதுராம் ஸ்வாமிகள்
சுப்ரமணியம்

ஸ்ரீ பார்த்தசாரதி

பேராசிரியர்
திரு. மு. க. தங்கவேலன்

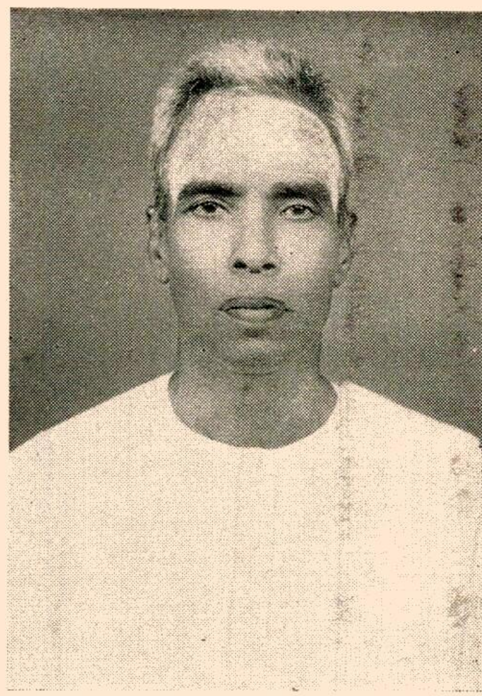

கொன்னக்கோல் வித்துவான்
பி, வைத்யலிங்கம் பிள்ளை

வள்ளி மணவாளப் பெருமாளே

உய்யவொரு நீ பொற் கழல்தாராய்

Visit of Srirangam Shri Andavan Swamigal - April '96

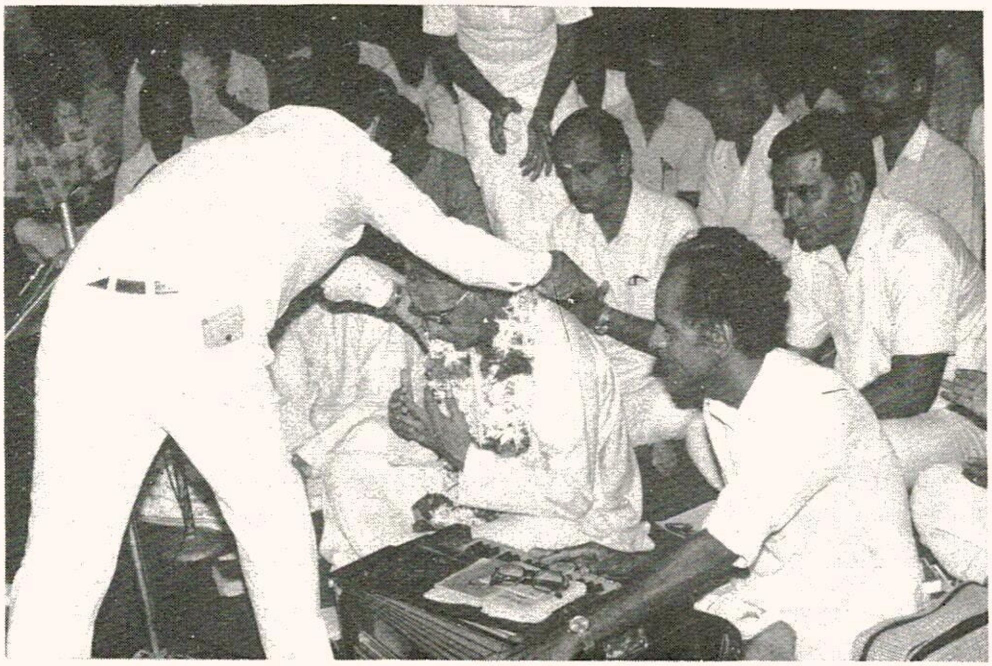

Musical Discourse on Thiruppugazh
Mumbai Tamil Sangham August '90

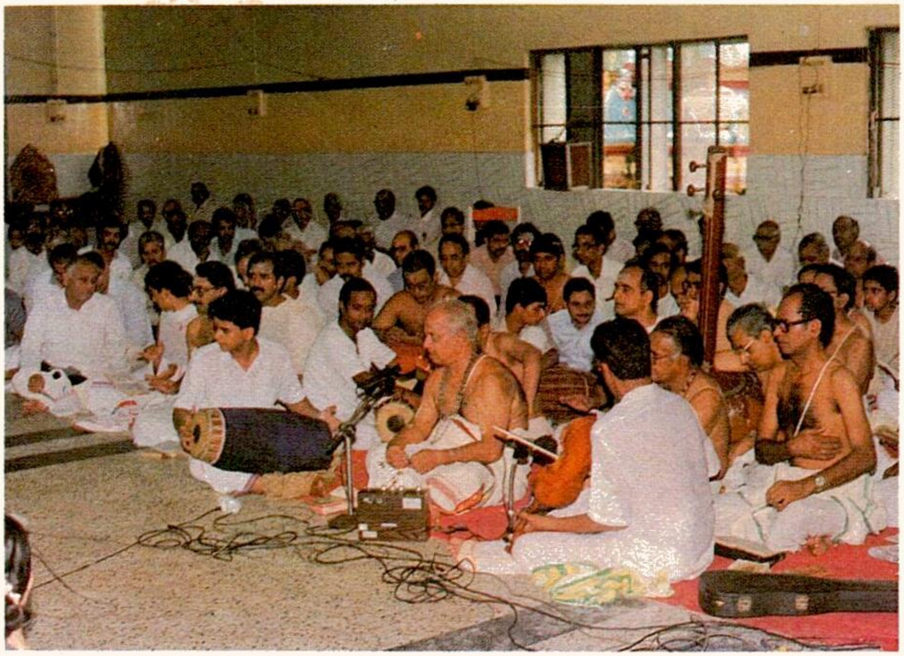

An "Arunagirinathar Ninaivu Vizha" - Mumbai

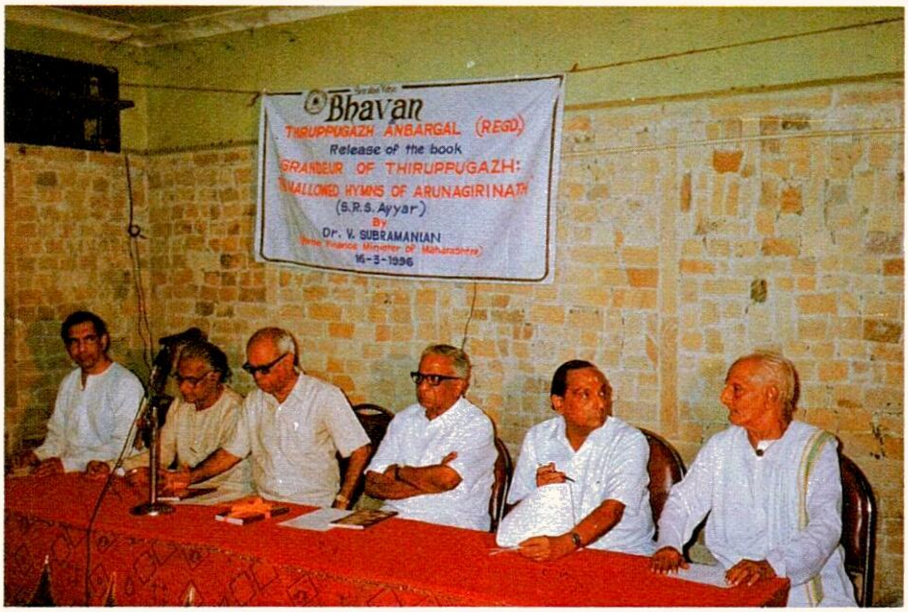

Release of "Grandeur of Thiruppugazh : Hallowed Hymns of Arunagirinatha" written by Sri S. R. S. Iyer

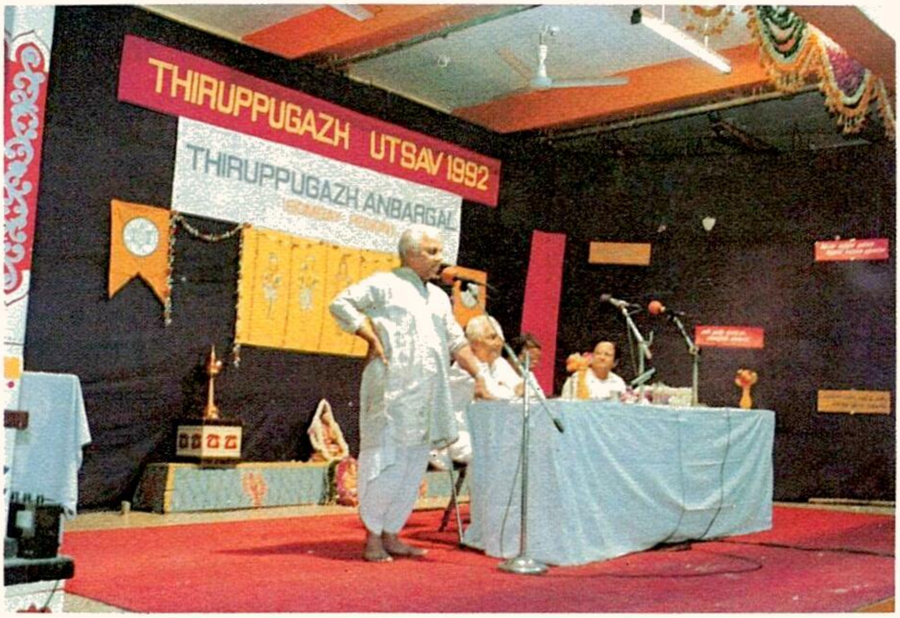

Thiruppugazh Utsav - Mumbai

A Padi Vizha - Mumbai

A Vaikasi Visakam - "Vazhi Padu" - Mumbai

Aadi Friday - Abhirami Andadhi Padikam - Mumbai

Arunagiri Utsavam - Delhi

Thiruppugazh Vaibhavam - Bangalore

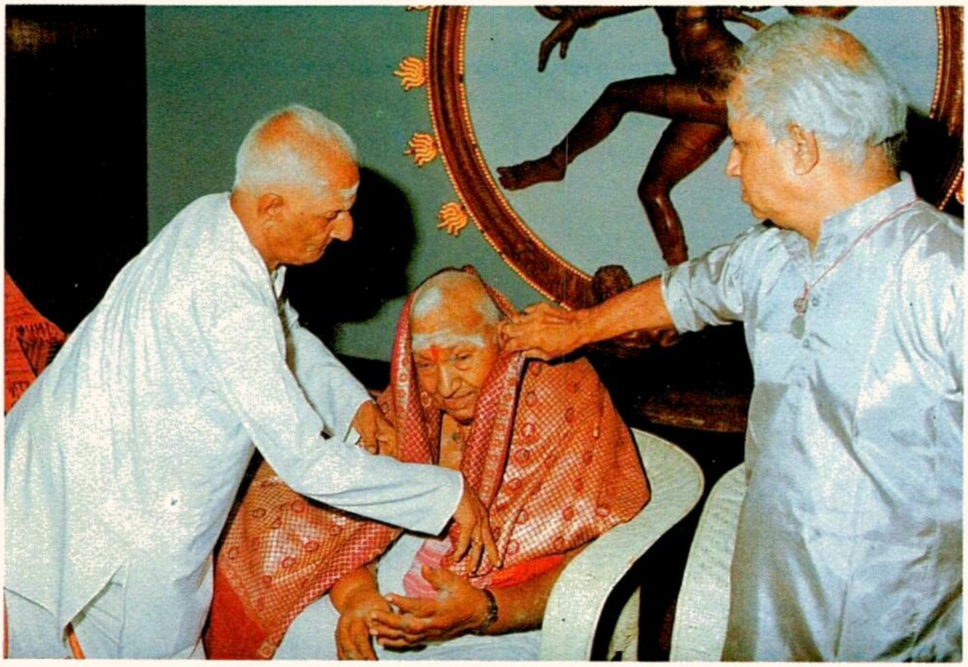

'Madani' - Book Release Function,Chennai

Honouring Sri R. Padmanabhan,
Scholar Under Amarar Ki. VA. JA Endowment

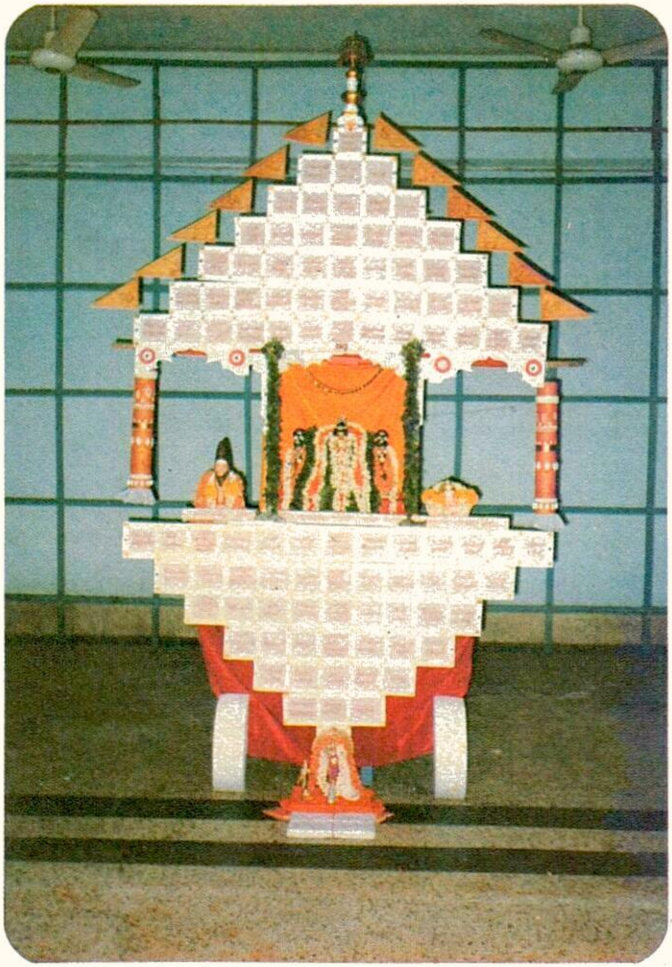

A Thiruezhu Kootrirukkai Alankaaram - Mumbai

திருப்புகழ் அன்பர்கள்

(மும்பை பிராந்தியம்)
(பதிவுற்றது : 340, வஸந்த் என்க்ளேவ், புதுடில்லி-110 057)

வெள்ளிவிழா திருப்புகழ் வைபவம், 1997

'திருப்புகழ் ஓவியம்'

வெள்ளி விழா
சிறப்பு மலர்

விழாக் குழுவினர்

8, நாராயண் புவன், பண்டார்கர் ரோடு
மாதுங்கா , மும்பை - 400 019

உ
ஓம் கணபதி சரணம்

விநாயகர் துதி

உம்பர்தருத் தேநுமணிக் கசிவாகி
ஒண்கடலிற் றேனமுதத் துணர்வூறி
இன்பரசத் தேபருகிப் பலகாலும்
என்றனுயிர்க் காதரவுற் றருள்வாயே
தம்பிதனக் காகவனத் தணைவோனே
தந்தைவலத் தாலருள்கைக் கனியோனே
அன்பர்தமக் கான நிலைப் பொருளோனே
ஐந்துகரத் தானைமுகப் பெருமாளே.

விநாயகர் நாமாவளி

சித்தி விநாயக	சரணம்	சரணம்
சிவன் திருக்குமர	”	”
அத்தி முகத்தவ	”	”
அறுமுகன் சோதர	”	”
காரிய முதல்வ	”	”
கரும்பின் கனிவே	”	”
சூரனை அழித்தாய்	”	”
பிரணவச் சுடரே	”	”
மோதகப் ப்ரியனே	”	”
மூஷிக வாகன	”	”
வேத கற்பகமே	”	”
வினைகள் அழிப்போய்	”	”
பார்வதி மைந்த	”	”
பக்தர்கள் தவமே	”	”
பார்வலம் வந்தவ	”	”
பழமே கொண்டவ	”	”
வலிமைக் குன்றமே	சரணம்	சரணம்
வறியோர் வரமே	”	”
உளமே நிறைந்தவ	”	”
உண்மைப் பொலிவே	”	”
கரிய நிறத்தவ	”	”
கயமை அழிப்பவ	”	”
பொரியைச் சுவைப்பவ	”	”
புவனம் அணைப்பவ	”	”
பாம்பணி கொண்டவ	”	”
பங்கயத் தமர்ந்தவ	”	”
சோம்பல் ஒழிப்பவ	”	”
ஜோதி அருள் ஒளி	”	”
கற்றவர் துணையே	”	”
கவிதையின் உயிரே	”	”
வெற்றியின் திருவே	”	”
வேந்த கணபதி	சரணம்	சரணம்

பணிவுரை

வேதங்கள், வேதங்களின் அந்தமான உபநிஷதங்கள், தர்ம சாஸ்திரங்கள், புராணங்கள் உணர்த்தும் எல்லா நன்னெறிகளையும் உலக மக்கள் பண்புடன் வாழ வழிகாட்டும் தத்வ உபதேசங்களையும், ஒன்றாய் அரும்பி, பலவாய் விரிந்து இவ்வுலகெங்கும் நிறைந்த சரா சரங்களிலெல்லாம் உறைந்திருக்கும் பரம் பொருளின் சிறப்புக்ளையும், இசைவழிபாட்டின் முறைகளையும், அதன் பயன்களையும் அவைகளைப் பெற பக்தி, அன்பு,. அவிரோதம், ஆகியவைகளை நம் அகத்தே கொள்ள வழிவகுத்துக் கொடுப்பதுதான், ஆண்டவன் ஆறுமுகன் அருணகிரிநாதர் வாயிலாக நமக்கு அருள் பாலித்த திருப்புகழாதிய நூல்கள். இசை, தாளம், லயம் போன்ற கலைஞானம் இல்லாதவர்களுக்கும் இசை ஞானத்தையும் தாளம், லயம் முதலிய கலை ஞானத்தையும் கொடுக்க வல்லது சந்தத்தோடு பாடும் திருப்புகழ் இசை வழிபாடு.

திருப்புகழ் பாக்களை சங்கீத, ராக, லய இயல்கள் ஒன்று கலந்து திருப்புகழ் இசை வழிபாடாக அமைத்து, அப்பாடல்களில் காணும் நல்லொழுக்கங்களையும், ஆன்மீக இன்பத்தையும், எல்லோரும் அடைந்து பயனுறும் வகையிலே கற்று, பாடி ஏனோரும் தீதற ஓதுமாறு கற்றுத்தந்து, தொண்டாற்றி வருவது தான் "திருப்புகழ் அன்பர்கள்" என்னும் அமைப்பு. இந்த அமைப்பின் மும்பாய் கிளையின் 25 வருட இடையறாத் தொண்டை ஆண்டவனிடம் அர்ப்பணிப்பதற்காக ஏற்பட்டதே இந்த "வெள்ளி விழா வைபவம்".

இவ்விழாவின் மூலமாக அருணகிரி நாதரின் படைப்புகளிலே பரந்து கிடக்கும் அரிய பெரிய தத்துவங்களையெல்லாம் யாவரும் எளிதில் மனதில் கொண்டு பயனுறும் வண்ணம் பல கருத்தரங்கங்கள், கலை அரங்கங்கள், மற்றும் "வள்ளி கல்யாணம்" போன்ற பல நிகழ்ச்சிகள் ஏற்பாடாகி இருக்கின்றன. உலகமெல்லாம் மலிந்து கிடக்கும் வேற்றுமை உணர்ச்சி, கலகங்கள் எல்லாம் அகலவும், உயிர்களை வாட்டும் துன்பங்கள் அகன்று, நிலையான நல் வாழ்வு பெறவும், அன்பர்கள் ஒன்று கூடி, கூட்டு வழிபாடாகத் திருச்செம்பூர் முருகன் ஆலயத்தில் படிக்கொரு பாடலாக, பாடிக்கொண்டு, சந்நிதியடைந்து பிரார்த்தனையுடன் விழா இனிது முடிவுறும்.

இந்த விழாவிற்குப் பல விதங்களில் உதவி செய்த அன்பர்கள் அனைவருக்கும், முக்கியமாக, விழாவன்று வெளியாகவிருக்கும் "திருப்புகழ் ஓவியம்" என்ற இந்த வெள்ளி விழா மலரை மணமுள்ளதாக்கிச் செந்திலாண்டவன் திருப்பாதங்களிலே சமர்ப்பிக்கும் வகையிலே உதவிய பெருந்தகையாளர்களுக்கும், விழாவைச் சிறப்பிக்க பல்வேறு வகைகளில் துணை புரிந்த அனைவருக்கும் "திருப்புகழ் அன்பர்களின்" நன்றி உரித்தாகும்.

"திருப்புகழ் அன்பர்களின்" இந்த அன்புத் தொண்டு இடையறாது மேலும் தொடர 'தொண்டர்கள் சரண், சரண் சரணெனக், கொம்புகள் குகுங் குகுங் குகுமென. துந்துபி திமிந், திமிந், திமியெனக் குறு மோசையோடு திருமால் அளித்தருளும் ஒரு ஞான சுந்தரியை,. முன்னம் குறிச்சியில் சென்று கல்யாணம் முயன்றவன், மரகத கலாப மெறிவிடு மயில் மிசை அமர்ந்து அன்பர்கட்கு அருள் பாலிக்கும் செந்திலாண்டவனின் அருளை இறைஞ்சி "திருப்புகழ் ஓவியம்" என்னும் இவ்வெள்ளி விழா மலரை அவர் திருப்பாதங்களில் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

24-1-1997

திருப்புகழ் அன்பர்கள்
மும்பை

அருணகிரி நாதர்

ओम
श्री अरुणगिरिनाथ अष्टोत्तरशत नामावलि :

ओं श्री अञ्जलि बद्ध करांबुजाय नमः
" अतीन्द्रिय तत्वस्वरूपाय नमः
" अद्रिजासुत संकीर्तन तत्पराय नमः
" अद्वितीय गुरु भक्ताय नमः
" अद्वैतामृत सिन्धु निमग्नाय नमः
" अनन्तानन्द पद्म स्रोतसे नमः
" अरुणगिरि नाथाख्य अमृतनाम्ने नमः
" अरुणाद्रि मुकुट संचारिणे नमः
" कलि कल्मष पापघ्न भक्तिरूप सुमूर्त्तये नमः
" कवि शिरोमणये नमः 10

" कवि श्रेष्ठाय नमः
" कार्तिकेय भक्ति निष्ठाय नमः
" कार्तिकेय भक्त निधये नमः
" कृपानिधये नमः
" कौमार गुणगान शुकाय नमः
" क्षमा कराय नमः
" क्षेम दायिने नमः
" गणनाथानुज भक्तिगङ्गा प्रवाह सुन्दराय नमः
" गुणत्रय विभाग विदे नमः
" गुरु राजाय नमः 20

" गुह कृपाकटाक्ष पात्राय नमः
" गुह प्रियाय नमः
" गुह भक्तिरस माधुर्य वेत्रे नमः
" गुह मन्त्र तत्वज्ञाय नमः
" गुहा संसेव्याय नमः
" गुहा ज्योतिषे नमः
" गुहानुग्रह प्रसादनामोद दिव्य हृदयाय नमः
" गुह ब्रह्मोपासकाय नमः
" गुहातिरिक्त जगन्मिथ्या निर्देशकाय नमः
" गुह्याय नमः 30

" चाच चच्चच चाचच चाचच चचचाच छन्द कृते नमः
" चिदानन्दाय नमः
" चिन्मयात्मने नमः
" चिरन्तनाय नमः

ओं श्री ज्ञान दायकाय नमः

" तनतनत्तन तत्तनेति ताल ताण्डव पण्डिताय नमः

" तमोगुण निवारकाय नमः

" तारक मन्त्रार्थ रहस्यज्ञाय नमः

" तारकारि संसेवकाय नमः

" तिरुप्पुगलिति ख्यात भक्तिधारा वर्षित घन श्यामाय नमः. 40

" तृणीकृत माया प्रपञ्च सारज्ञाय नमः

" दयानिधये नमः

" दीर्घ दर्शिने नमः

" दीन बन्धवे नमः

" द्रविड साहित्य मर्मज्ञ सरस्वत्यै नमः

" नमः शरवणभव मन्त्र घोषण तत्पराय नमः

" नाद बिन्दु कलाभिज्ञाय नमः

" नित्य तृप्ताय नमः

" निरहंकाराय नमः

" निर्मलाय नमः 50

" निर्व्याज करुणामूर्तये नमः

" परमार्थ प्रकाशकाय नमः

" परात्पराय नमः

" पार्वतीप्रिय नन्दन पूजकाय नमः

" पारिजात सुपुष्पार्चन तत्पराय नमः

" पुण्यश्लोकाय नमः

" पुनरावृत्तिरहित पुरस्थाय नमः

" प्रणव स्वरूप सद्गुरवे नमः

" ब्रह्म ज्ञानैक निष्ठाय नमः

" भक्त हृत्तापहराय नमः 60

" भक्ताभीष्ट निदर्शकाय नमः

" भस्मोद्धूलित विग्रहाय नमः

" मधुर वागात्मने नमः

" महातिशय लोक सौन्दर्य निपुणाय नमः

" महातेजसे नमः

" महामतये नमः

" मायातत्व मर्मज्ञाय नमः

" मुक्तिप्रदायकाय नमः

" मौन पञ्जर शुक साद्दश्योन्मत्ताय नमः

" राग द्वेष हन्त्रे नमः 70

ओं श्री लघु शेखर हंसराज विद्याधार ताल मार्ताण्डाय नमः
" विशाल कीर्तये नमः
" विश्व बन्धवे नमः
" विश्व वन्द्य पदाम्बुजाय नमः
" वीत राग भय क्रोध सदानन्द स्वरूपाय नमः
" वैराग्य निलयाय नमः
" शंकरात्मज पादाब्ज पूजकाय नमः
" शक्तिपुत्रभक्ति प्रबोधकाय नमः
" शरणागत वत्सलाय नमः
" शुद्ध ब्रह्मैक्य निलयाय नमः 80
" शेषाचल लवलीनाथ दर्शन भाग्य निधये नमः
" शैव वैष्णवाभेद दृष्टिगोचराय नमः
" शोक निर्मुक्ताय नमः
" सच्चिदानन्द स्वरूपाय नमः
" सत्य शिवैक्य नित्यानन्दाय नमः
" सत्यात्मने नमः
" सदाधाराय नमः
" सदानन्द बाष्पावृत अरूण लोचनाय नमः
" सद्भावाय नमः
" सर्वज्ञान फल स्वरूपाय नमः 90
" सर्वलोकख्यात कीर्तये नमः
" सर्वलोकानुग्रह कृते नमः
" सर्व लोक हितोत्सुकाय नमः
" सिद्ध योगी संसेख्याय नमः
" सुब्रह्मण्य भक्तिरसलीनाय नमः
" सुब्रह्मण्य शरणागति संलक्ष्याय नमः
" सूक्ष्मतत्व रहस्य विदे नमः
" संसार मोचकाय नमः
" स्कन्द भक्ताय नमः
" स्कन्दानुभूति मन्त्र पीयूष रसास्वादन तत्पराय नमः 100
" स्कन्दालंकार पद्यमालालंकार पण्डिताय नमः
" स्वप्रकाशाय नमः
" स्वामिनाथ स्तुतिकर्त्रे नमः
" षढाक्षर मन्त्र प्रभवानुभूतये नमः
" षण्मुख चरणारविन्द वन्दिताय नमः
" षण्मुखनाम पारायण विशारदाय नमः
" षण्मुखानन्द सिन्धु निमग्नाय नमः
" आदर्श भक्त शिखामणये अरूणगिरि नाथाय नमः 108

ஓம்

ஸ்ரீ அருணகிரிநாதர் அஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

ஓம் ஸ்ரீ அஞ்சலி பத்த கராம்புஜாய நம:
" அதீந்த்ரிய தத்வஸ்வரூபாய நம:
" அத்ரிஜாசுத சங்கீர்த்தன தத்பராய நம:
" அத்விதீய குரு பக்தாய நம:
" அத்வைதாம்ருத ஸிந்து நிமக்நாய நம:
" அனந்தாநந்த பத்ம ஸ்ரோதஸே நம:
" அருணகிரி நாதாக்ய அம்ருத நாம்நே நம:
" அருணாத்ரி முகுட சஞ்சாரிணே நம:
" கலி கல்மஷ பாபக்ன பக்திரூப ஸுமூர்த்தயே நம:
" கவி சிரோமணயே நம: 10

" கவி ச்ரேஷ்டாய நம:
" கார்த்திகேய பக்தி நிஷ்டாய நம:
" கார்த்திகேய பக்த நிதயே நம:
" க்ருபா நிதயே நம:
" கௌமார குண கான சுகாய நம:
" க்ஷமா கராய நம:
" க்ஷேம தாயிநே நம:
" கணநாதாநுஜ பக்திகங்கா ப்ரவாஹ ஸுந்தராய நம:
" குணத்ரய விபாகவிதே நம:
" குரு ராஜாய நம: 20

" குஹ க்ருபாகடாக்ஷ பாத்ராய நம:
" குஹ ப்ரியாய நம:
" குஹ பக்திரஸ மாதுர்ய வேத்ரே நம:
" குஹ மந்த்ர தத்வக்ஞாய நம:
" குஹா ஸம்ஸேவ்யாய நம:
" குஹா ஜ்யோதிஷே நம:
" குஹாநுக்ரஹ ப்ரஸாதநாமோத திவ்ய ஹ்ருதயாய நம:
" குஹ ப்ரம்மோபாஸகாய நம:
" குஹாதிரிக்த ஜகந்மித்யா நிர்தேசகாய நம:
" குஹ்யாய நம: 30

" சாச சச்சச சாசச சாசச சசசாச சந்த க்ருதே நம:
" சிதாநந்தாய நம:
" சிந்மயாத்மநே நம:
" சிரந்தனாய நம:
" ஞான தாயகாய நம:

ஓம் ஸ்ரீ தன தனத்தன தத்தனேதி தாள தாண்டவ பண்டிதாய நம:
” தமோகுண நிவாரகாய நம:
” தாரக மந்த்ரார்த்த ரஹஸ்யக்ஞாய நம:
” தாரகாரி ஸம்ஸேவகாய நம:
” திருப்புகழ் இதிக்யாத பக்திதாரா வர்ஷித கனச்யாமாய நம: 4

” த்ருணீக்ருத மாயா ப்ரபஞ்ச ஸாரக்ஞாய நம:
” தயா நிதயே நம:
” தீர்க்க தர்சினே நம:
” தீன பந்தவே நம:
” த்ராவிட ஸாஹித்ய மர்மக்ஞஸரஸ்வத்யை நம:
” நமச் சரவணபவ மந்த்ர கோஷண தத்பராய நம:
” நாத பிந்து கலாபிக்ஞாய நம:
” நித்ய த்ருப்தாய நம:
” நிரஹங்காராய நம:
” நிர்மலாய நம: 5

” நிர்வ்யாஜ கருணா மூர்த்தயே நம:
” பரமார்த்த ப்ரகாசகாய நம:
” பராத்பராய நம:
” பார்வதிப்ரிய நந்தன பூஜகாய நம:
” பாரிஜாத சுபுஷ்பார்ச்சன தத்பராய நம:
” புண்ய ஸ்லோகாய நம:
” புனராவ்ருத்தி ரஹித புரஸ்தாய நம:
” ப்ரணவ ஸ்வரூப ஸத்குரவே நம:
” ப்ரம்ம ஞானைக நிஷ்டாய நம:
” பக்த ஹ்ருத்தாப ஹராய நம:

” பக்தாபீஷ்ட நிதர்சகாய நம:
” பஸ்மோத்தூளித விக்ரஹாய நம:
” மதுர வாகாத்மநே நம:
” மஹாதிசய லோக சௌந்தர்ய நிபுணாய நம:
” மஹா தேஜஸே நம:
” மஹா மதயே நம:
” மயாதத்வ மர்மக்ஞாய நம:
” முக்தி ப்ரதாயகாய நம:
” மௌன பஞ்சர சுக ஸாத்ருஸ்யோன் மத்தாய நம:
” ராக த்வேஷ ஹந்த்ரே நம:

” லகு சேகர ஹம்ஸ ராஜ வித்யாதார தாள மார்த்தாண்டாய நம:
” விசால கீர்த்தயே நம:
” விச்வ பந்தவே நம:
” விச்ஸ வந்த்ய பதாம்புஜாய நம:

ஓம் ஸ்ரீ வீத ராக பயக்ரோத ஸதாநந்த ஸ்வரூபாய நம:
" வைராக்ய நிலயாய நம:
" சங்கராத்மஜ பாதாப்ஜ பூஜகாய நம:
" சக்தி புத்ர பக்தி ப்ரபோதகாய நம:
" சரணாகத வத்ஸலாய நம:
" சுத்த ப்ரும்மைக்ய நிலயாய நம: 80
" சேஷாசல லவலீநாத தர்சன பாக்யநிதயே நம:
" சைவ வைஷ்ணவா பேத த்ருஷ்டி கோசராய நம:
" சோக நிர்முக்தாய நம:
" ஸச்சிதாநந்த ஸ்வரூபாய நம:
" ஸத்ய சிவைக்ய நித்யானந்தாய நம:
" ஸத்யாத்மநே நம:
" ஸதாதாராய நம:
" ஸதானந்த பாஷ்பாவ்ருத அருண லோசனாய நம:
" ஸத்பாவாய நம:
" ஸர்வக்ஞான பல ஸ்வரூபாய நம: 90
" ஸர்வ லோக க்யாத கீர்த்தயே நம:
" ஸர்வ லோகாநுக்ரஹ க்ருதே நம:
" ஸர்வ லோக ஹிதோத்ஸுகாய நம:
" ஸித்தயோகி ஸம்ஸேவ்யாய நம:
" ஸுப்ரமண்ய பக்தி ரஸ லீனாய நம:
" ஸுப்ரமண்ய சரணாகதி ஸம்லக்ஷ்யாய நம:
" ஸுக்ஷ்ம தத்வ ரஹஸ்யவிதே நம:
" ஸம்ஸார மோசகாய நம:
" ஸ்கந்த பக்தாய நம:
" ஸ்கந்தாநுபூதி மந்த்ர பீயூஷ ரஸாஸ்வாதன தத்பராய நம: 100
" ஸ்கந்தாலங்கார பத்யமாலாலங்கார பண்டிதாய நம:
" ஸ்வப்ரகாசாய நம:
" ஸ்வாமிநாத ஸ்துதி கர்த்ரே நம:
" ஷடாக்ஷர மந்த்ர ப்ரபவாநுபூதயே நம:
" ஷண்முக சரணாரவிந்த வந்திதாய நம:
" ஷண்முக நாம பாராயண விசாரதாய நம:
" ஷண்முகாநந்த ஸிந்து நிமக்னாய நம:
" ஆதர்ச பக்த சிகாமணயே ஸ்ரீ அருணகிரிநாதாய நம: 108

श्री जगद्गुरु शङ्कराचार्य महासंस्थानम्,
दक्षिणाम्नाय श्री शारदापीठम् शृङ्गेरी-५७७ १३९

PRIVATE SECRETARY
To His Holiness
Sri Jagadguru Shankaracharya
Dakshinamnaya
Sri Sharada Peetham
SRINGERI 577 139 (Karnataka)

Camp : Sringeri
Ref : D7/8762
Date : 18/12/96

To

Sri A.S.Subramanian
Chairman
Thiruppugazh Anbargal(Regd)
No.8 Narayan Bhuvan
Bhandarkar Road, Matunga,
Bombay - 400 019

Dear Sir,

I am to acknowledge the receipt of your letter of 21st October, 1996 which was placed at the Lotus Feet of His Holiness with your pranams.

I am to convey the gracious blessings of His Holiness for the successful completion of the Silver Jubilee functions and publication of the Souvenir with inspiring articles.

Asirmanthrakshatas and Sri Sharada Kumkumarcha prasadams blessed by His Holiness are enclosed wishing you all welfare & prosperity.

Yours sincerely,
N Dakshinamurthy

Encl:Prasadams.

உ

போன் : 22115

ஸ்ரீ சந்த்ரமௌளீச்வராய நம :

ஸ்ரீ சங்கர பகவத் பாதாசார்ய பரம்பராகத

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி ஜகத்குரு

ஸ்ரீ சங்கராச்சாரிய ஸ்வாமிகள் அவர்கள்

ஸ்ரீமடம் ஸம்ஸ்தானம்

நெ. 1, சாலை தெரு, காஞ்சிபுரம். - 631 502.

முகாம் : தேதி 12-11-96

ஞானவைபவமான ஸ்ரீ குருக்களைச் ஆட்கொள்ளப்-
பட்டவர் ஸ்ரீ அருணகிரியார் "முத்து" என்று அடி-
யெடுத்துக் கொடுக்கப்பட்டதைக் கொண்டு அவர்
அருளைப் புகழைப் பாடப்பாடப் பொழிந்துள்ளார்.
அவைகளின் தொகுப்பே திருப்புகழ்.
இசைப் பாட்டுடன் அருணகிரிப் பணியைத்
திரும்ப அருளும் ஸ்வரூபமே திருப்புகழ்
அன்பர்கள். இதை மேன்மை இறை தனது
செல்வியாழ்வைக் கொள்ளப் பலரும் கவனிப்ப-
து அறிந்து மகிழ்கிறோம்.
24-1-97 முதல் 26-1- முடிய நடைபெறவிருக்கும் இந்நிகழ்ச்-
-சியானது அவ்விடைவிடையான் இன்னருளால்
இனிதே நிறைவேறவும் மே~~ல்~~ பகவத்பாதாள்ஸ்தாபித்
தனியான வைதிக அன்பர்கள் ஒன்றியபின்னை
-ர்த்திச் சிறப்புகளை பல நூல்களின் துணையோடு
-டும் வளர்க்கவேதாக விளங்க ஆசீர்வதிக்கிறோம்.

நாராயணஸ்ம்ருதி.

THIRPPUGAZH ANBARGAL

(Mumbai Region)

Silver Jubilee Report

With a few Thiruppugazh Bhajans of Guruji Shri A. S. Raghavan conducted in Mumbai in the late sixties, the Lord of Chendil blessed a number of aspirants residing in Mumbai to join the family of Thiruppugazh Anbargal. Thus the Lord of Thiruppugazh willed to continue His work of propagating Thiruppugazh in Mumbai.

Initially, a few musicians and senior students of music started learning and teaching Thiruppugazh compositions in Shri Guruji's Paddhathi. Later, a beginning was made in conducting Thiruppugazh Bhajans in Shri Guruji's Paddhathi on the days of Shukla Sashti in Chembur. Brahmashree A. S. Subramania Iyer, now the Chairman of Thiruppugazh Anbargal, Mumbai Region, with his dedicated and ceaseless efforts, motivated a number of devotees to learn and teach Thiruppugazh. By 1972 a few classes had been started in Koliwada and Chembur.

With the enthusiasm and involvement evinced by Anbars and cultural institutions like Asthika Samajam, Shankara Matham, Sri Subramania Samaj, Mumbai Tamil Sangham and Sri Kanchi Kamakoti Kainkarya Sabha, our activities increased and Thiruppugazh Classes were also started one by one in different suburbs of Mumbai with due stress on uniformity and co-ordination. However, the Celebration of the 6th Birth Centenary of Saint Shri Arunagirinathar, in Delhi and other regions in 1975 with participation by eminent personages and scholars happened to be occasions of fruitful interaction among Anbargal of all regions generating increased awareness. Since then, Arunagirinathar Ninaivu Vizha is being celebrated in Mumbai every year.

Among things which we in the Celebration committee would like to recall more as the blessings of the Lord than our achievements is the fact that the Lord adorns Himself on each Arunagirnathar Ninaivu Vizha as described in the various contexts found in Thiruppugazh for the happiness and delight of His devotees and gets them recorded in photographs through His Anbars!

Later, in January 1981, with the blessings of Jagadguru Srimad Abhinava Vidyatheertha Mahaswamigal of Sringeri Shri Sarada Peetham, the Mumbai Anbargal conducted their first padi-Vizha led by Shri Guruji at the Thiruchembur Murugan Temple where the lord of Thirupupugazh in all His benevolence has created 108 steps for His devotees to sing a Thiruppugazh in each step. It is indeed the Lord's grace that has enabled us to conduct the Padi-Vizha led by Shri Guruji every year till the sixteenth padi Vizha on 26th Jaunary, 1996, which happened to be the inaugural Mass Prayer for the Silver Jubilee Celebrations. We also recall with great reverence the occasions on which Swamiji Shri Chendil Thuravi was kind enough to grace our Padi-Vizha and bless us.

We would like to record the following occasions as important landmarks for the entire Thiruppugazh Family.

- Celebration of the 6th Birth Centenary of Saint Shri Arunagirinathar in Delhi, Mumbai, Bangalore, Chennai and other places with participation by Late Vagheesa Kalanidhi Shri Ki. Va. Ja., Swami Guhananda, Swami Sadhuramji, Shri Murugadas and others in 1975.

- Silver Jubilee Celebrations of Thiruppugazh Anbargal held in Delhi in 1983 inaugurated by Hon'ble Shri R. Venkataraman, the then Defence Minister of India with participation by His Holiness Swami Sri Chidanandaji Maharaj of Rishikesh and others.

- Honouring noted Mridangist Late Sri Ramanathapuram V. Easwara Iyer in Mumbai in January 1983 and in other regions.

- Valli Kalyanam - Based on the works of Saint Shri Arunagirinathar by Guruji Shri A. S. Raghavan in January 1985 in Mumbai.

- Thiruppugazh Vaibhavam at Bangalore in September 1988.

- Thiruppugazh Mahotsavam held in Delhi in 1989.

- Arunagiri Mahotsavam held in Mumbai in January 1990.

- Release of "Thiruppugazh Madani" in Chennai in 1991 by Thirumuruga Shri Kripananda Variyar Swamigal.

- Thiruppugazh Utsav conducted in 1992 in Mumbai to mark two decades of dedication to Thiruppugazh Propagation.

- Release of Publication 'Thiruppugazh Isai Vazhipadu' in the year 1993.

- Silver Jubilee Thiruppugazh Vaibhavam of Karnataka Region held in September 1994 in Bangalore.

- Honouring noted Scholar Shri R. Padmanabhan under Amarar Ki.VA.JA. Endowment in Jan'95 in Mumbai.

- Release of Thiruppugazh Isai Vazhipadu Audio Cassettes by Hon'ble Shri R. Venkataraman, former President of India, in Chennai, in April'96.

We take this opportunity to express our gratitude to Shri Subramania Samaj, Sringeri Shri Sharada Vidya Kendra, Shri Ahobila Mutt, Asthika Samaj, South Indian Bhajana Samaj, Shri Shankara Matham, Shri Hariharaputra Bhajana Samaj, Shri Kanchi Kamakoti Kainkarya Sabha, Shri Subramanya Samaj Dombivli and Mumbai Tamil Sangham for their participation and co-operation.

We offer our humble prayers to the Lord of Thiruppugazh to give us sustained interest, good health and spirit of dedication to continue His work.

THIRUPPUGAZH ANBARGAL (Regd.)

340, Vasanth Enclave, New Delhi - 110 057.

EXECUTIVE COMMITTEE (1996-99)

President :	A. S. Raghavan
Vice-President :	G. Sundaram
Treasurer :	N. Ramamurthi
Secretary :	E. N. Murthy
Jt. Secretary :	S. Padma

REGIONAL REPRESENTATIVES -

R. Venkataraman - Karnataka
A. S. Subramanian - Mumbai
Padma Venkataraman - Chennai

MEMBERS

G. V. Subramanian
K. Subbiah
S. Subramanian
M.R. Ramani
Uma Balasubramanian

REGIONAL COMMITTEES (1996-99)

KARNATAKA	MUMBAI	CHENNAI
CHAIRMAN		
R. Venkataraman	A. S. Subramanian	Padma Venkataraman
VICE CHAIRMAN		
H. Natarajan	G. Balasubramanian	Lalitha Srinivasan
SECRETARY		
T. S. Narayanan	K. R. Krishnamurthy	S. R. Subramanian
TREASURER		
V. M. Viswanathan	K. Venkataramani	G. V. Neelakantan
MEMBERS		
C. Govindarajan	Kalyani Raghavan	N,. S. Mani
R. Ramajayam	Y. Krishnan	R. Krithivasan
A. A. Anantharaman	L. Padmanabhan	Meena Venkataraman
Sarojam Venkatesan	K. S. K. Moorthy	Bala Ganesan
K. Thiagarajan (Co-opted)	M. Subramanian (Addl)	
T. S. Panchapakesan (Co-Opted)		

The President and Members of
THIRUPPUGAZH ANBARGAL (REGD)
340, Vasant Enclave, New Delhi.

Cordially invite you for the Silver Jubilee Celebrations of their Mumbai Region from Friday, 24th January 1997 to Sunday, 26th January 1997 at Thiruchembur Murugan Temple, Sri Subramania Samaj Temple Complex, Chheda Nagar, Mumbai - 400 089.

FRIDAY, 24TH JANUARY 1997 (FORENOON)

6.00 A.M.	Ganapathi Homam
8.00 A.M.	Nava Sakthi Puja With Lalitha Sahasranamam and Durga Chandra Kala sthuthi
10.00 A.M.	Abhirami Andhathi and Abhirami Pathikam
	Manjal Kumkumam for Suhasinis
12.00 Noon	Rendering of Sthuthis of Adhi Sankara and Thotakacharya with Abhinayam

FRIDAY, 24TH JANUARY, 1997 (AFTERNOON)

5.30 P.M.	Mangala Isai - Nadaswaram by Sri E. Suyambu
6.00 P.M.	Invocation
6.05 P.M.	Welcome Address
6.15 P.M.	Report on 25 years of Uninterrupted Service to Thiruppugazh by Mumbai Region
6.30 P.M.	Inauguration of the Silver Jubilee Celebrations by His Holiness Swamiji Chendil Thuravi and his Benedictory Address
6.40 P.M.	Release of "**Thiruppugazh Ovium**", Commemorative Souvenir of Silver Jubilee Celebrations and Booklet " **Thiruppugazh Parayana Thirumurai**" - Transliterated in Devanagari Script.
6.50 P.M.	Keynote Address by Pulavar V. Sanjeevi, M.A., on "**Arunagiri Kaattum Anbu Neri**"
7.45 P.M.	Vote of Thanks
8.00 P.M..	**Thiruppugazh** Isai Vazhipadu by Children

SATURDAY, 25TH JANUARY, 1997, 8.00 A.M. to 1.30 P.M.

"VALLI KALYANAM"

Based on the Works of Saint Arunagirinathar -
A Musical Vazhipadu

Request Murugan to come for the Kalyanam
Introduction
Maalai Maatral
Oonjal
Kannika Daanam
Mangalya Dharanam
Panigrahanam and Sapthapadhi
Asirvadam - Vaazhtthukkal
Murugan Durbar - with Valli and Devasena
Aaradhana, Archanai, Dhoopa, Deepa, Naivedyam and
Karpoora Harathi Shodasopachara
Vedas
Geetham
Vadhyam
Nrithyam - (Kummi, Kolattam, Bharatha Natyam - based on Thiruppugazh)
Mangala Harathi
Prarthana
Om Shanthi

SATURDAY, 25TH JANUARY, 1997 (AFTERNOON)

SYMPOSIUM ON "ARUNAGIRI UNARTHUM ARAM-PORUL-INBAM-VEEDU"

Chairman

GURUJI SHRI A. S. RAGHAVAN

5.30 P.M.	Prayer
5.35 P.M.	Welcome Address
5.45 P.M.	Chairman's Opening Address
6.00 P.M.	**ARAM** - Shri **Gopalakrishnan**
6.30 P.M.	**PORUL** - Shri **S. R. Subramanian**
7.00 P.M.	**INBAM** - Shri **S. R. Subbaraman**
7.30 P.M.	**VEEDU** - Pulavar Shri **V. Sanjeevi**, M. A.
8.00 P.M.	Concluding Address by Chairman
8.15 P.M.	Vote of Thanks

SUNDAY, 26TH JANUARY, 1997 (FORENOON)

7.30 A.M.	**'PADI VIZHA"** - Mass Prayer for Universal Peace and Prosperity led by Guruji Shri **A.S. Raghavan** of New Delhi
1.30 P.M.	Maha Deeparadhana
2.00 P.M.	Anna Dhanam

ஓம் சரவணபவ

உள்ளடக்கம்

1. தியாகப் பொருப்பு — 31
- H. H. செந்தில் துறவி

2. திருப்புகழ் ஓவியம் — 33
- குருஜி A. S. ராகவன்

3. திருக்குறளும் திருப்புகழும் — 37
- புலவர் V. சஞ்சீவி, M.A.

4. மறக்கமாட்டா மலரடி மாண்பு — 40
- R. பத்மநாபன்

5. திருப்புகழில் சுந்தரர் — 43
- பேராசிரியர் A. S. குருசுப்பிரமணியம்

6. அப்பரருள் கொண்டு உடல் உற்ற பொருள் — 46
- சொல்லின் செல்வன் P. N. பரசுராமன்

7. விந்தை எனும் உமை மாது — 49
- உமா பாலசுப்ரமணியன்

8. அருணகிரி வாக்கில் அடியார் பெருமை — 52
- சித்ரா மூர்த்தி

9. தீயினும் வெய்யன் புனலினும் தண்ணியன் — 55
- T. S. நாராயணன்

10. அரிய புகழ் படைத்த பெரிய பழநி — 60
- Dr. T. S. பஞ்சாபகேசன்

11. புஜங்கமும் புகழும் — 64
- S. R. சுப்பிரமணியன்

12. மணநாறு சீரடியே — 67
- S. சுந்தரராஜன் & சாந்தா ராஜன்

13. திருப்புகழில் ம்ருத்யுஞ்ஜயனும் பவரோக வைத்திய நாத ஸ்வாமியும் - ராஜேஸ்வரி 72

14. ஒரு அன்பரின் திருப்புகழ் வகுப்பு அனுபவம் - K. நாராயணஸ்வாமி 75

15. திரு எழு கூற்றிருக்கை 78

16. திருப்புகழ் அனுபவம் - P. சுந்தரராஜன் 79

17. குரு நாமாவளி - R. ராமகிருஷ்ணன் 80

18. Arunagirinathar - The Reformer - Saint of South India - R. Mythili - [M. A. (Phil)] 81

19. Some Reflections on Music as an Experience - V. Raghavan 85

20. Karunaalayam - Rajalakshmi Balasubramaniam 90

21. Details of Thiruppugazh Classes 92

22. Advertisements 100

த்யாகப் பொருப்பு

செந்தில் துறவி

"அத்ரிஜாருதம் ப்ருஹத்" என்பது வேதவாக்கு. மலையின் உண்மை மகத்து. அம்மலையினும் பெரிது தியாகம். கடலினும் பெரிது பொறுமை. பொறுமையின் விளைவே தியாகம். தியாகம் என்றால் சாதாரணத் தியாகமா என்ன? உயரிய நற்பண்புகள், தர்மங்கள், அநுஷ்டானங்கள், அர்ச்சனை, நூல் கற்கும் நினைவு, மெய் நீறிடு திருமந்திரம் என பலபல சிறந்த நெறி முறைகள் கூட தியாகம் செய்யப்பட வேண்டும். அவ்வளவு உயரிய நிலை. உற்றார் இல்லை. உறவு வேறொருவர் இல்லை. நின்தாள் சதம் என தன்னிலே தன்னையே கரைத்து மறந்திடும் அதீதம்.

"சுழியாகிய முனை கண்டபின் உற்றாருற வற்றாய்
சூதம்பல பொய் பேசிடும் தொழிலும் பிறர்க்கிட்டாய்
வழியாகிய துறை கண்டபின் அநுட்டானமுமற்றாய்
வழங்கும் பல நூல் கற்றிடு நினைவும் பிறர்க்கிட்டாய்

விழியாகிய மலர் கண்டபின் உயரர்ச்சனையற்றாய்
மெய் நீறிடு திருமந்திரம் விட்டாய் சிவமுற்றாய்
அழியாப் பதி குடியேறினை அச்சம்பலவற்றாய்
யாரொப்பவர் நிலையுற்றவர் அலைவற்றிரு மனமே"

இராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர் காளி மாதாவிடம் தாயே! கீதை கீதை என்கிறார்களே அது எனக்குத் தெரியாதே. அது என்னம்மா? என்று குழைந்ததும், குழந்தை மனத்தைக் கண்ட தாய், குழந்தாய், கீதை யாவும் கீதா கீதா என்று வேகமாகச் சொன்னால் தாகீ என்று வருகிறது. த்யாகீ -அதுதான் கீதையின் முழுச் சாராம்சமே என்றாளாம்.

கீதாசாரியனும் தம் ஸ்லோகத்தில் "ஸர்வதர்மான் பரித்யஜ்ய மாமேகம் சரணம் வ்ரஜ" என்கிறதைப் பார்த்தால், தியாகம்தான் ஆன்மீகத்தின் தொடக்கம், நடுவு, முடிவு ஆகும். "நகர்மணா நப்ரஜயாதனேன த்யாகேனைகே" என்று வேத மந்திரம் சன்னியாசிகளை வரவேற்கும் பூர்ண கும்ப மந்திரத்தில் தியாகத்தினால் அம்ருததீ ப்ரம்ம நிலையினை அடைவதைக் குறிக்கிறது.

அப்பேர்ப்பட்ட உயர்ந்த நிலையுடைய தியாகராஜர் - சர்வேச்வரன் - தியாகராஜன் - ஏன்? எல்லாவித சகல செல்வமும் உடைய தனாதிபதியை, குபேரனையே தோழனாகக் கொண்டவன், தான் ஒரு யானைத் தோலைப் போர்த்திக் கொண்டு, அனைத்தையும் துறந்த ஆண்டியாக, மனத்தகத்தே தூயனாக வாழ்கின்ற துறவிகளையும் தாண்டி நிற்கும் பாங்கினையுடையவனாக, மாதுடைய பாகனாக இருப்பினும் நிற்பதால் தெரிகிறது என்கிறான் காளிதாசன்.

"ஏகைச்வர்யஸ்தோபி யஸ்வயம் க்ருத்தி வாஸாம்
காந்தா ஸம்மிச்ர தேஹோபி ய:
ப்ரஸ்தாத் யதீனாம்" என்கிறான்

தியாகம் தரும் சீலம் தனிப் பெரும் நிலை. அதனாலேயேதான் சிவசண்முகப் பெருமானைப் பாடிய அருணகிரியார் கந்தர் அலங்காரத்தில்,

"மாகத்தை முட்டி வரும்நெடுங் கூற்றன்வந்தால் என்முன்னே
தோகைப் புரவியில் தோன்றி நிற்பாய் சுத்த நித்த முத்தித்
த்யாகப் பொருப்பைத் த்ரிபுராந்தகனை திரியம்பகனைப்
பாகத்தில் வைக்கும் பரமகல்யாணி தன் பாலகனே"

என்று சுத்த நித்த, தியாகப் பொருப்பு என்று எதுவும் வேண்டாத நிலை, சுத்த நிலை, நித்ய நிலை, தியாக நிலை, மலையாய் அசையாத நிலைபெற்ற நிலையினைக் கூறுகிறார்.

தகப்பனை தியாகப் பொருப்பு என்றால், பெரிய கல்கண்டு மலை என்றால், பிள்ளைப் பெருமான் சிறிய குன்றாயினும் நிற்கின்ற நிலையோ பழுத்த நிலை. துறவு நிலையுடைய கந்தப் பரமனை அனுபூதியிலேயும் "நாலு கவித்யாகா" என்று ஆசு முதல் நாற்கவியும், தியாகம் செய்த பிள்ளை என்று திருச்செங்கோட்டு பெருமானை அழைக்கிறார்.

உயரிய தவ நிலையும் துறவறமும் பூண்டு ஒழுகிய பட்டினத்தார் நவநிதியும் ஒரு நொடியில் நீக்கி, இல்லம் துறந்து தியாகப் பொருப்பாக நின்றார். எனக்கு வேண்டுவது ஒன்றுமே இல்லை என்கிறார்.

"உளியிட்ட கல்லையும் ஒப்பிட்ட சாந்தையும் ஊத்தையற
புளியிட்ட செம்பையும் போற்றுகிலேன் பொன்னெனவே
ஒளியிட்ட தாள் இரண்டுள்ளே இருத்துவது உண்மையென்று
வெளியிட்டடைந்து வைத்தேன் இனிமேலொன்றும் வேண்டிலேனே" என்கிறார்.

பணமே பிரதானமாகக் கருதும் இக்காலத்தில் பலனொன்றும் சிறிதும் எதிர்பாராது பலபல அலுவல்களிடையே பக்தியினால் உந்தப்பட்டு, பரவச மூட்டப் பாடும் திருப்புகழ் அன்பர்கள் கூட்டம் பன்னிரண்டு ஆண்டு காலமாக என்னை ஈர்த்து, கந்தன் கருணை வெள்ளத்தால் அழுத்தி, பிச்சேற்றிய பாங்கினுக்கு என்ன கைம்மாறு காட்டுவேன். குற்றேவல் நான்.

வாழ்க அவன்தாள் - வளர்க அவன் புகழ்
ஓங்குக திருப்புகழ் அன்பர்கள்.
வேலும் மயிலும் துணை

திருப்புகழ் ஓவியம்

"குருஜி"

இருவினை பிறவிக் கடல் மூழ்கி இடர்கள் பட்டலையும் எண்ணற்ற ஜீவராசிகளுள் மனிதப் பிறவி மிக உயர்ந்ததாகக் கருதப்படுகிறது. அரிது அரிது மானிடராகப் பிறத்தல் அரிது என்பது சொல் வழக்கு. விதியாலே, பண்டைப் பிறவியில் செய்த நல்வினை தீவினைகளுக்கேற்ப பிறவி ஏற்படுகிறது. நல்வினைப் பயனால் மாநுடப் பிறவி கிடைத்தாலும் அவர்களில் ஒரு சிலரே, முன் செய் தீவினைப் பயன்களில் உழன்று அனுபவித்தபின், நல்வினைப் பயனால் ஆண்டவன் அருள் பெற்று அநுபூதி பெற்ற மகான்களாக ஆகியிருக்கிறார்கள். அருணகிரிநாதரும் அந்த வகையிலேதான், தான் முன் செய்த தீவினைப் பயன்களின் விளைவாய் நிலையாத சமுத்திரமான சம்சாரத் துறைக்கணின் மூழ்கி, நிஜமான தெனப் பல பேசி, அதனூடே நெடுநாளும் உழைப்புளதாகி, பெரியோர்களிடைக் கரவாகி, நினைவால் ஆண்டவன் அடிபேணித் துதியாமல், தலையான உடற்பிணியுறி, பவ நோயினலைப் பலவேகி, சலமான பயித்தியமாகித் திரிந்து, உலகாயதமான ஆசைகளிலே உழன்று வாழ்க்கையை வீணாக்கி, மனையவள் நகைக்க, ஊரின் அனைவரும் நகைக்க, லோக மகளிரும் நகைக்க, தாதை தமரோடும் மனமது சலிக்க, உளமது சலிக்க, யாவரும் வசைமொழி பிதற்ற, அனைவரும் இழிக்க, மன இருள் மிகுத்து, இந்தப் பிறவி எடுத்த பயன் இது தானோ என்று தன் குறை உணர்ந்து நிற்கும் அந்த நாளில், அவருடைய முற்பிறப்பில் செய்த நல்வினையின் பயனாக,. ஆண்டவன் ஆறுமுகன் அவரை ஆட்கொண்டு குணமதாக்கிச் சிறந்த வடிவுகாட்டி, அவர் வாயிலாக உலக மக்களுக்கு பிறப்பிலிருந்து இறப்பு வரை மனித சமுதாயம் நற்பண்புகளுடன் வாழும் வகையையும், படிப்படியாக மனதைத் தூயதாக்கி பக்தி நெறியில் நின்று தெய்வீகம் பெற்று துக்க சுக பேதமின்றி உயர்ந்த ஞான நிலையில் உலகமெல்லாம் பரந்து நிற்கும் பரம் பொருளின் தன்மையையறிந்து அதனுடன் இரண்டறக் கலந்து பிறப்பற்ற நிலையை எய்த, உலகுக்கு அளித்ததுதான் இசைவடிவிலே பல சந்தங்களுடன் சொல்லோவியமாக நமக்குக் கிடைத்திருக்கும் திருப்புகழாதிய நூல்கள்.

அறிவில் இரண்டுவகை உண்டு. மனிதன் தன் வாழ்க்கையை இனிதாக்கிக் கொள்ள உலகிலுள்ள பொருட்களை எந்த விதமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்பதை அறிவது ஒரு வகை. இது கற்கும் கல்வியினால் ஏற்படுவது. இந்த உலகமும் வாழ்க்கையும் எதற்காக என்பதை அறிவதே இரண்டாவது அறிவு. இந்த இரண்டாவது வகையின் விரிவே தத்துவ ஞானம் எனப்படும். உலகப் பொருட்களும் மற்றும் உலகின் எல்லாப் பகுதிகளும் முதல் வகை அறிவை வளர்க்கப் பயன்படுவது போல், உலகம் முழுவதுமே தமக்கு விஷயமாக்கி உலக உற்பத்தி எப்படி,. எங்ஙனம், எதற்காக என்பதை ஆராயும் அறிவு இரண்டாவது வகை. இந்த இரண்டாவது வகை அடிப்படை அறிவுகளைத் தருவது தான் வேதங்களும் ஆகமங்களும், உபநிடதங்களும், சாஸ்திரங்களும், புராணங்களும் அநுபூதி பெற்ற மகான்களின் அருளிச் செயல்களும். அருணகிரிநாதருடைய நூல்கள் இந்த இரண்டு வகை அறிவுகளையும் நாமடைய வழி வகுத்துக் கொடுக்கின்றன.

சொல்லுக்குப் பொருளுண்டு. அருணிகிரிநாதரின் பாடல்களிலுள்ளச் சொற்களை உயர்ந்த பக்தி நெறியில் ஊடுருவி ஆராய்ந்தால்தான் அவைகள் உணர்த்தும் உட்பொருளைத் தெள்ளெனத் தெரிந்து கொள்ள முடியும். அதற்கும் ஆண்டவன் அருள் வேண்டும். சொற்களுக்குள்ளே ஆழ்ந்து கிடக்கும் தத்துவப் பொருட்களைத் தெரிந்து கொள்ளவும் அச் சொற்கள் மூலமாக உள்ளக் கண்ணோக்குடன் பார்க்கும் ஓவியத்திலும் (உருவத்திலும்) அதன் உட்பொருட்களை அறியக்கூடிய நிலை நமக்குக் கிடைக்க வேண்டும்.

'நாயைக் கண்டால் கல்லைக் காணவில்லை, கல்லைக் கண்டால் நாயைக் காணவில்லை' என்பது பழமொழி. கல்லில் உருவாக்கப்பட்ட நாயின் வடிவழகைக் கண்டு மட்டும் மகிழாமல் அது உருவாக்கப்பட்ட மூலப் பொருள்களையும் தெரிந்து கொள்வோமேயானால் அது நமது அறிவை வளர்க்கப் பயனுள்ளதாக அமையும்.

சமசார வாழககையிலுள்ள துனபஙகள [illegible]
எனறும,

> “எநதாயும, எனககருள தநதையும நீ,
> சிநதாகுலம ஆனவை தீரதது எனையாள,
> கநதா ! கதிரவேலவனே ! உமையாள
> மைநதா ! குமரா ! மறை நாயகனே !”

எனககு நீ தநதை தாயெனறே இருககவும நானும இபபடியே தவிததிடவோ, சகததவா ஏசலிறபடவோ, நகைததவா கணகள காணப பாதம வைததிடையா எனறு முருகனைத தாய, தநதையாக வழிபடடாா ஆறுமுகவன அருளிலே மனக கலககஙகளும கவலைகளும தீாநது, தூயமைபெறற உளளம அடைநத பின முருகனையும அவன உருவததில மறைநது கிடககும தததுவஙகளையும அறிய ஆசை கொணடு தததுவ ஞான உபதேசம பெற

> “வேடரென நினற ஐமபுல
> ஞலுகரணஙக ளினதொழில
> வேறுபட நினறு ணாநதருள பெறுமாறென
> வேடைகெட வநது சிநதனை
> மாயையற வெனறு துனறிய
> வேதமுடி வினப ரமபொருளை அருளவும”

உபதேச மநதிரப பொருளாலே உனை நான நினைநது அருள பெறவும குகனே குருவாய வருவாய எனற அருணகிரி நாதரின பிராாததனைககு இணஙகி அறுமுகவன அருணகிரி நாதருககுப பரமபொருளின தனமைகளையெலலாம கிருபையோடே குருநாதராக உபதேசிததாா இநத உபதேசததின பெருமையை நினைநது நினைநது ஆசசரியமடைகிறாா அருணகிரியாா

> “பேறறைத தவஞசறறு மிலலாத வெனனைபர பஞசமெனனும
> சேறறைக கழிய வழிவிடட வா !” எனறும,

> ‘அமருமபதி கேள, அகம ஆம எனும இப
> பிமரம கெட மெயப பொருள பேசியவா !” எனறும

> “ஒளியில விளைநத வுயாஞான பூதரத துசசியின மேல
> அளியில விளைநததொ ராநநதத தேனை யாநாதியிலே
> வெளியில விளைநத வெறுமபாழைப பெறற வெறுந தனியைத
> தெளிய விளமபிய வா ! முக மாறுடைத தேசிகனே” எனறும

வியநது வியநது ஆனநதப படுவதை நாம அவரது பாடலகளிலே காணலாம முகமாறுடைத தேசிகன அளிதத இநத உபதேசததைத தான பெறறதுமலலாமல உலகததாரெலலாம தெரிநது பயனடையுமபடித திருபபுகழ மூலமாகப பகரச செயதாயே, இது நான முன பிறபபில செயத நலவினைகளின பயனோ எனறு ஆனநதபபடுகிறாா வேதஙகளாய, ஆகமஙகளாய, இநத இரணடையும விளககுகினற உபநிடதஙகளாய, பல உருவஙகள கொணடு விரிநதாய, உலகமெலலாம நிலவி வரும பாஷைகளாய, உலகம உணடாவதறக அடிபபடையாய, நடுநிலையாய, ஜீவராசிகளுககெலலாம உறுதுணையாய, எலலாவறறினினறும அகனறு தனிபபடட பொருளாய உலகெஙகும பரநது விரிநது நிறகும தனமை உளளதாய அருள பெறற ஞானிகள அநுபவிககும பரமானநதமாய, மேகமாய, மழையாய, ஏழுகிரணஙகளை வீசும சூரியனாய, சநதிரனாய, நடசததிரஙகளாய ஆகாய பரவெளியில விளஙகுவதாய, ஜோதியிற ஜெகஜஜோதியாய இரவு பகலறறதாய, எனறும நிலைததிருககும பரம பொருளான

> “பரம மாயையி னோமையை யாவரு
> மறியொணுததை நீகுரு வாயிது
> பகரு மாறுசெய தாய முதல நாளுறு பயனோதான” எனறு

“சுருதியாய்” என்று தொடங்கும் திருப்புகழில் அருணகிரிநாதர் தான் பெற்ற உபதேசத்தின் பெருமையை நினைந்து நினைந்து ஆனந்தப்படுகிறார் இந்த உபதேசத்தின் அருளினாலே சுருதி முடிமோனஞ் சொல்லாகத திகழும் ஓங்காரத்திலும் பிரணவ சொரூபமாகவிருக்கும் முருகனிடம் அளவற்ற அன்பு ஊறி ஊறி அந்த முருகனாக இருக்கும் ஓவியத்தின் அந்தத்தை அறிந்து அதை முருகனிடமே சொல்லி விடுகிறார்

“காணொணாதது உருவோ டருவது
பேசொணாதது உரையே தருவது
காணு நான்மறை முடிவாய நிறைவது பஞ்சபூதக

காய பாசம் தனிலே யுறைவது
மாய மாயுட லறியா வகையது
காய மானவ ரெதிரே யவரென வந்துபேசிப

பேணொ ணாதது வெளியே யொளியது
மாய ஞாய னறியா வகையது
பேத பேதமொ டுலகாய வளாவது விந்துநாதப

பேரு மாயகலை யறிவாய துரியவ
தீத மானது வினையேன முடிதவ
பேறு மாயருள் நிறைவாய விளைவது ஒன்று நீயே

என்று முருகன் ஓவியத்தின் அந்தமாயிருக்கும் பரம்பொருளின் தன்மையை உணர்ந்து அநுபவிக்கிறார் இப்படி உணரக் கூடிய தன்மை பெற வேண்டுமேயானால் ஆணவம், கன்மம் மாயை என்ற மூன்று மலங்களையுமகற்றி குருநாதரின் உபதேசம் பெற்ற வழியிலேதான் பெற வேண்டு மென்று “ஐந்து பூதமும் ஆறு சமயமும்” என்ற திருப்புகழிலே விளக்குகிறார் மேலும் அகில வாதிகளும் சமயங்களும் அடைய ஆம் என அன்றென நின்றதை, அகில பூத உடம்பும் உடம்பினில் மருவும் ஆருயிரும் கரணங்களும் அவிழ யானும் இழந்த இடந்தனிலேதான் உணர்வாலே அறிய முடியு மென்பதை “புகரில் சேவல்” என்று தொடங்கும் திருப்புகழ் வாயிலாக நமக்கு விளக்குகிறார்

இந்த விதமாகவே திருப்புகழ் பாக்களில் சொல்லோவியமாக விளக்கியுள்ள மற்ற தெய்வ உருவங்களிலும் அவைகளின் அந்தமாக இருக்கும் பரம்பொருளின் தன்மையைக் கண்டு விளக்குகிறார் மேகங்கள் உலவும் ஆகாயமாய், ஆகாயத்தினின்று வெளிப்படும் காற்றாய் நெருப்பாய், நீராய், பூமியாய், பூலோகம் புவலோகம், சுவர் லோகம், மகலோகம், தவ லோகம் ஜன லோகம் சத்திய லோகம் முதலான எழுலகங்களும், வாயு மண்டலம் வருண மண்டலம் சந்திர மண்டலம், சூரிய மண்டலம், நட்சத்திர மண்டலம், திரிசங்கு மண்டலம் ஆகிய ஏழு மண்டலங்களும் புகழ்கின்ற நீ' ஆகவும் 'நான்” ஆகவும், பிரமம் ஆகவும் சிவமாகவும், உலகமெல்லாம் நிறைந்திருக்கும் சராசரங்களிலெல்லாம் நீக்கமற ஒன்றியிருந்தும் அவைகளினின்று இறுதியில் விலகி நிற்கின்ற மாயனும் திருமாலின் மருகோனே என்று “அங்கை மென்குழல்” எனத் தொடங்கும் திருச்செந்தூர் பாடலிலே திருமாலின் ஓவியத்தின் அந்தமாக பரம பொருளைக் காண்கிறார்

மங்கு லின்புறு வானுய வானூ
டன்ற ரும்பிய காலாய நீள்கால
மண்டு றும்பகை நீரு வீறா எரிதீயாய

வந்தி ரைந்தெழு நீராய நீர்சூழ
அம்ப ரம்புனை பாராய பாரேழ
மண்ட லம்புகழ் நீயாய நானுய மலரோனுய

உங்கள் சங்கரா தாமாய நாமார்
அண்ட பந்திகள் தாமாய வானுய
ஒன்றி னுங்கடை தோயா மாயோன் மருகோனே

இவவிதமே எலலாத தெயவ உருவஙகளின அநதமாயுளள பொருளைத தெளளென அறிநதுகொளளவும அதன மூலமாக எனது யானும வேறாகி, எவரும யாதும யானுகும இதய பாவதனுதீதம பெறறு ஒபபறற அதவைத நிலையைப பெறவும, ஆணடவன அருளியபடி அருணகிரிநாதா தமது திருபபுகழ கநதரலஙகாரம, கநதரனுபூதி, வேல, மயில சேவல விருததஙகள, வகுபபுகள, திரு எழு கூறறிருககை மூலமாக நமககு உபதேசஙகளாக விளககியுளளாா

"செவவான உருவில திகழ வேலவன அனறு
ஒவவாதது என உணாவித ததுதான,
அவவாறு அறிவாா அறிகினறது அலால
எவவாறு ஒருவாககு இசைவிப பதுவே?"

ஆணடவன ஆறுமுகன வேறு எதனோடும ஒபபு, உவமை சொலல முடியாதது எனறு உணாவிதத அநத உபதேசஙகளை அருணகிரி அனுபவிதத பகதி நெறியிலே நினறு தாமே முயனறு உணாநது கொளவதையனறி எவவாறு வேறு ஒருவாககு அநத அனுபவததை உணாததுவது? அது இயலாத காரியம

ஆகவே, நாம அருணகிரிநாதரின சொலலோவியமாகத திகழும "திருபபுகழ ஓவியம' உணாததும உடபொருடகளையெலலாம உணாநது நமது வாழககையைப பயனுடையதாக ஆககி, பணபுடைய சிநதை அடியவாகளாகி ஆசைகளின மேலீட்டினால ஏறபடும துனபஙகள கொணடு உடலெலலாம மெலிநது வாழககையிலே வெறுபபு ஏறபடடு அனனையும நறபணபுகளையும மறநது ஒளி குனறியிருககும மககளுககு எனறும இனபந தருவதும, தேவாகளால வணஙகப படுவதுமான ஆணடவனின இரு பாதாரவிநதஙகளே நமது புகலிடம எனறும, எலலாம ஆணடவன செயல எனற உணாசசி பெறறு வாழககையில வளம பெறறு வாழ, நாம முனசெயத நலவினைப பயனாலும, நமது முனனோாகள வழஙகிய ஆசீாவாதஙகளினாலும அறுமுகவன அருணகிரிநாதா வாயிலாக நமககருளிய திருபபுகழ பாககள மூலம ஒரு தெயவீகமானத தொணடு எனறெனறும செயயுமபடியாக அருள புரியுமபடி மலையுறை குரவன, நலலிறைவன வருகலை பல தெரிவிதரணன, முருகன, சரவணோதபவன கிரவுஞசகிரி நிகரஹன, அகணடமய நிருபன, விமலன, சுகசொரூபன, பரசிவ குருபரன, வெளிமுகடுருவ உயாதரு சகரகிரியும குலைய விகரம நடமபுரியும மரகத கலாபமெறிவிடு மயில மிசை மருவியே அருமைய இளமை உருவோடு விளஙகும பெருமானாகிய செநதிலாணடவனைப பிராாததிபபோம

"ஓமெழுததி லனபு மிகவூறி
ஓவியததி லநத மருளவாயே"

ஏரகததமாநத பெருமாளே உன தணடையணி பாதம என தலைமிசை அணிநது, அழுது அழுது உனது அருள விருமபி, உருகி, உளதது அமுதூற, என சிநதையுமவிழநது அவிழநது உரையொழிதது, என செயல அழிநது அழிநது அழிய, மெயச சிநதையுடன உன பஙகயப பதஙகள நினைநது, ஓதுகினற திருபபுகழை நிததம பாடி உலகெஙகும பரவ எனறெனறும தொணடு செயுமபடி அருளவாயே, எனறு ஆணடவனிடம முறையிடடால அவனுடைய அருள நமககெலலாம நிசசயமாகக கிடைககும

வாழக திருபபுகழ வாழக முருகன நாமம

திருக்குறளும் திருப்புகழும்

புலவா வே சஞசீவி, M A

வடவேஙகடந தெனகுமரி ஆயிடைத தமிழ கூறு நலலுலகில தோனறிய புலவாகள கணககறறவராவா செநதமிழ நாடடு நனமககள இயறகையிலேயே பாடுநதிரு அமையப பெறறவா எனபது வெளளிடைமலை இககருததை மேனாடடுப பாதிரியாரான இலாஸரெஸ (Rev Lazarus) எனபவரும எடுததுக காடடியுளளாா கருவிலே திருவுடைய சஙகப புலவாகள இயறறிய நூலகள யாவும அகம, புறம என இருவகை ஒழுககஙகளைப பறறி அமைநதன இயறகையைப புனைநதுரைககும பெறறியனவாயும அமைநதன

சஙக காலததிறகுப பின தோனறிய நூலகள கறபனை மிகுநதும மதம தததுவம முதலியவறறைப பறறிக கூறின சிநதாமணி, சிலபபதிகாரம போனற காபபியஙகளும இராமாயணம, பாரதம போனற இதிகாசஙகளும இதறகெடுததுக காடடாகும இதனபின நானகு சமய குரவாகளும பனனிரு ஆழவாாகளும தோனறிப பகதிப பெருககெடுததோடும திருபபாடலகளை அருளிச செயது மெயயுணாவு பெறத தூணடுகோலாயினா நாளும இனனிசையால தமிழ பரபபும ஞான சமபநதா பணணிசையுடன இயறறமிழைத தநது மனததிறகே அனறிச செவிபபுலனுககும இனப மூடடும பாடலகளை அருளிச செயதனா

அககாலததில தோனறிய நூலகள பொதுவாகவோ சிறபபாகவோ இசை ஒழுககம, தததுவம முதலியன பெறறு சமயப பறறுடையவனவாயத திகழநதன மககள, மாககளாக மாறாமல, ஆனமநேய ஒருமைப பாடடுடன மனிதனாகத திகழ வாழவாஙகு வாழச செயயும ஆறறல சமய நூலகளுககனறிப பிற நூலகளுககு எளளளவு மிலலை இதனாலதான அனறைய புலவாகள இறைவனையே பாடடுடைத தலைவராகக கொணடு அநதாதி, கலமபகம, புராணஙகள, தலபுராணஙகள போனற பல நூலகளியறறினா சைவததில பனனிரு திருமுறை வைணவததில நாலாயிரதிவவியப பிரபநதம ஆகிய இரணடிறகும இணையான நூல ஏதுமிலலையெனலாம இததகையதொரு கால கடடததிலதான முததமிழப புலமையும, விததகக கவி வலலவரும அனுபூதிச செலவருமான அருணகிரிநாதா அருளிச செயத திருபபுகழ எனும அமுதமாகிய நூல எழுநதது

திரு புகழ எனும இரு சொறகள இணைநது கணடாரால விருமபபபடும தனமை நோககம அதாவது அழகு எனறு பொருளபடும திரு எனும சொல, முனிவா, கடவுளா பெரியோா ஆகியவாககுச சோததுச சொலலபபடும, தூயமை, பெருமை, சிறபபு எனனும பொருளகளையும பெறும புகழ எனபது புகழினாலாகிய நூல திருபபுகழ சிலவாணாள, பலபிணிச சிறறறிவுடைய மககள புகழும போலனறி எனறும முருகப பெருமானுடைய புகழ நிலைததது நிறறலின அவன புகழே புகழ எனபது விளஙகத திரு எனனும அடைமொழி சோததுத திருபபுகழ எனப பெயா பெறா நினறது

தமிழிலே ஒரு புததம புதுச சுவையை உணடாககியது திருபபுகழ கறறோாககும, மறறோாககும கறகக கறகத தெவிடடா அமுதமாய, ஐமபுலனகளும, மனம எனனும ஆறாவது புலனோடு ஒனறிபபோமபடி அருமையான சநத ஒலிகளைப பெறறு மிளிாகினறது சநதம அமைததுக கவிபாடும பிறகாலததுக கவிஞாகளுககெலலாம ஒரு கலஙகரை விளககமாக வழிகாடடியாக, முனனோடியாகத திகழவது திருபபுகழ

இததுணைச சிறபபுமிகக திருபபுகழ எனனும நூலில எலலாப பொருளும இதனபாலுள இலலாத எபபொருளும இலலையால' எனபதறகேறப மனிதன வையததுள வாழவாஙகு வாழநது, வானுறையுந தெயவததுள ஒருவனாக ஆவதறகு வேணடியன கிடைககினறன தொடடனைததூறும மணறகேணியாக அமைநது புதுக கருததுககளைத தருவதனறி ஞானமும நலமும பெறறுச சிறகக நமமை வழி நடததும நனனூலாக விளஙகுகிறது

பகதி வழியாக முகதிககு வழிதேடும ஞான நூலில அறக கருததுககள எஙஙனம அமைய முடியும? என வினவலாம இது மனிதன வாழ எவவாறு வழிகாடட முடியும? எனனும

வினாவிறகு விடை காணபதுதான இககடடுரையின நோககம பொயயா மொழிப புலவராய விளஙகிய திருவளளுவா தநத திருககுறள தான எககாலததிறகும எபபாலாாககும, எநநாடடவாககும பொது மறையாயத திகழவது திருககுறள பெறறகரிய மானிடப பிறவி இவவுலகில எவவாறு பொருளைப பெறறு அறததைச செயது இனபததை நுகாநது வீடுபேற அடைய முடியும எனபதை அறிவுறுததுகினறது வளளுவா கூறும அறஙகள பலவறறையும வாழ முறையையும நம அருணகிரியாா தநத திருபபுகழிலும காணலாம ஈணடுச சிலவறறைச சிநதிபபோம

வளளுவா கணட அறஙகளுள தலையாயது வாயமை வாயமை எனபபடுவது யாதெனின பிறாககுத தீமை பயவாத சொறகளைப பேசுவதாம, முதலில மனததில சிநதிககிறோம பின பேசுகிறோம சிநதனையே சிறநததாக அமைய வேணடும மனமும வாககும ஒததுப போதல வேணடும இதனால அகம தூயமை பெறும மனததிறகு மாறாகப பேசுவது பொய எனபபடும பொயயிற கொடியது ஒனறுமிலலை கமபன சூாபபனகையைப பறறிக குறிபபிடுமபோது பொய தஙகு நெஞசிற கொடியாள' எனபா 'பொய வளரும நெஞசினாகள காணாத காடசியே' எனறாா தாயுமானவா கடவுள வாழதது கணட வளளுவா உணமைககு உயாவுதர, சததியததிறகுச சிறபபு நலக இரு அதிகாரஙகளை இருபது குறளகளை வாயமை பொயயாமை எனறு வலியுறுததினாா காரணம பொயததவா நெஞசில நிலலான ஈசன அதனால அகநதூயமை பெற வேணடும வாயமையினால தணணீரால புறநதூயமை பெறுவதுபோல இககருததினை வலியுறுததவே நம அருணகிரியாா தம திருபபுகழில தீவினை நிறைநத சிறியோனை இகழநதொதுககாமல வாழவினைத தருக எனனுமிடதது "வாயமையிலாதானை இகழாதே வாழவுற ஈவதும ஒருநாளே' எனறு பாடுகிறாா

வாயமையை மெயமமையாக வுடைய ஒருவன வாககும மனமும பொருநத உரைபபது இனசொல ஆகும வனசொறகளும இன சொறகளும நமமிடமிருகக, வனசொல நீககி இனசொலலே பேசுவது எலலா உயிாககும இனபம தரும கடுஞசொல உரைததால பிறா மனம புணபடுவதோடனறி வருததமடைகிறது நமமைப பாாதது மறறவா கடுஞசொல பேசினால நமககு எததுணை வருததம உணடாகிறது? இனிமையாகப பேசினால எததுணை மகிழவுணடாகிறது இதனை வளளுவப பெருநதகை

'இனசொல இனிதீனறல காணபான எவனகொலோ
வனசொல வழஙகுவது'

எனபாா இககருததை வலியுறுததவே அருணகிரிநாதா தம புகழ நூலில கருணைககு உறைவிடமாகிய கநதப பெருமானை 'இனசொல விசாகா' என அழைதது கடுஞசொறகளை மறநதும பேசாது இனிய சொறகளைப பேசவேணடும எனகிறாா

மனித மனம சினததைப பொருளாக மதிததுக கடைபபிடிககும குணமுடையது மனிதனுககுப பெருமபகை கோபம சினம வநதால சீறி விழுநது மன அமைதி குலையும மகிழசசி மடியும இததகைய கொடிய சினததை வளளுவா நெருபபுககு ஒபபிடுவா நெருபபு தனனைச சோநதாரை மடடும சுடும ஆனால சினமோ தனனை மடடும அழிபபதோடனறி தனனைச சாாநது நலம பயககும நலலவாகளையும சுடடழிககும ஆயிரம ஆணடுகள உணணாதும, உறஙகாதும காடடில இருநது மாதவம செயதவா ஒருவா ஒரு வேளை சினம கொளவராயின அவா செயதவம அனைததும அழிநது விடும எதறகும அஞசாத முனிவாகள கூட கோபததையும அவாவினையும கணடஞசுவா அதனால கமபநாடடும "தவஞசெய முனிவாகள வெருவரச செனறடை காம வெகுளியென" எனபாா இதனை உளளடககி அருணகிரிநாதா "சீறல அசடன எனக குறிதது அசடாகளோடு உறவு எதறகு' எனபாா

பஞசமா பாதகஙகளில ஒனறு களவு மறறவா பொனனையும பொருளையும கவாதல பெருமபாவம பிறன பொருளை அவன அறியா வகையில கவர மனததால நினைததல பாவம ஏனெனில நினைததல செயலோடு ஒககும எனபாா இதனை வளளுவா

"உளளததால உளளலுந தீதே பிறன பொருளைக
களளததால களவேம எனல"

என்றார் களவு செய்பவரைத் தண்டிக்க அரசு சிறைச்சாலை அமைத்திருப்பது போல பாவத்தைச் செய்பவர்களுக்கு இறைவன் நரகத்தை அமைத்திருக்கிறான்

அடுத்து கொலை உலகினின்று உயர்கதி அடைய முதற்படி உயிர்களிடம் செலுத்தும் அன்பு, உயிர்க் கருணை உயிர்களிடம் கருணையில்லாதவன் இறைவனுடைய கருணையைப் பெற மாட்டான் அதனால் எவ்வுயிரையும் தன்னுயிர்போல எண்ணும் மனப்பாங்கு தேவை எக்காரணத்தின் பொருட்டேனும் உயிர்க் கொலை கூடாது தன்னூன் பெருக்கற்குத் தான்பிறிதூனுண்பான் அருளினை எங்ஙனம் பெற முடியும்? பொருள் இல்லார்க்கு இவ்வுலகம் இல்லாததுபோல அருளில்லார்க்கு அவ்வுலகம் இல்லை

இதனை வள்ளுவர்

"தன்னுயிர் நீப்பினும் செய்யற்க தான்பிறிது
இன்னுயிர் நீக்கும் வினை" என வலியுறுத்துகிறார்

நல்வழி வகுத்துக் கொடுத்த அருணகிரிநாதர்

"உடலது சதமென்னாடி களவு பொய் கொலைகள்ஆடி
உற நமன்நரகில் வீழ்வர்" என சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் விளக்குகிறார்

இவ்வுலகில் வாழப் பொருள் இன்றியமையாதது பொருளில்லையெனில் யாவரும் மதியார் மதிப்பு இல்லாரையும் மதிக்கச் செய்வது பொருள் அதனால் தான் இவ்வுலகில் கொடியது எது என வினவின் வறுமை மிகக் கொடியது என்பார் வறுமை வனப்பை அழித்து விடும் சரீரத்தை உலர்த்தி வாட்டும் கணவன் மனைவி அன்பைப் பிளக்கும் சோம்பல், பொய், பேராசை, அவமானம் இவற்றினை உண்டாக்கும் சமூகத்திலும் மதிப்பைக் குலைக்கும் வறுமையைப் பாவி என்பார் வள்ளுவர் "இன்மை என ஒரு பாவி மறுமையும் இம்மையும் இன்றி வரும் மிடி என்றால் வறுமை மிடி தோன்றிடின் வடிவு, தனம், மனம், குணம், குடி, குலம் அனைத்தும் போம் அதனால் இக்கருத்தைத் தெளிவாக்கும் அருணகிரியார் மிடி சிறிது தோன்றிடினும் வாழ்வு என்பது மிகக் கடினம் என்னும் பொருள்பட "சிறிது மிடியும் அணுகாதே" என்கின்றார்

தீய குணங்கள் நீங்கி நற்குடிமகனாக வாழப் பண்பு தேவை மனிதனை மனிதனாக்குவது பண்பு அறிவு மூளையில் உள்ளது பண்பு உள்ளத்தில் அமைந்துள்ளது மலர் நீட்டம் வெள்ளத்தனையது உள்ளத்தனையது உயர்வு கூர்மையான அறிவு பெற்றிருப்பினும் மக்களுக்குரிய நற்பண்புகள் இல்லையேல் அவர்கள் மரத்திற்குச் சமம் பண்பெனப் படுவது பாடறிந்தொழுகுதல் எனப் புறநானூறு பேசும் இதனையே திருப்புகழ் "அன்பும் பண்பும் மறந்து ஒளிதுஞ்சும்" என்று வலியுறுத்தி "மதியால் வித்தகனாகி மனதால் உத்தமனாகி" வாழ வேண்டுமென வரையறுக்கின்றது

மாபாதகத்தினின்று விடுபட்டு சினம் நீக்கி வாய்மை கொண்டு இன்சொல் பேசும் நல்லவர்கள் பலருடன் சேர்ந்து வாழ வேண்டும் இந்நிலையில் யாரும் தனித்து வாழ இயலாது நற்பண்புகள் அமையப் பெற்ற சான்றோர்களை நல்லினமாகக் கொள்ள வேண்டும் நற்றாமரைக் கயத்தில் நல்லன்னம் சேர்ந்தாற்போல பண்பாளர்களுடன் பழக வேண்டும் நிலத்தில் விழும் நீர் நிலத்தின் தன்மைக் கேற்ப மாறுபடுதல்போல நம் அறிவும் சார்ந்தத்தன் வண்ணம் மாறும் தன்மையுடையது தீயோர்களுடன் சேர்ந்து வாழ நேரிட்டால் தீமைகளைத்தான் நாம் அனுபவிக்க நேரிடும் இதனை வள்ளுவர்

"மனநலம் நன்குடையராயினும் சான்றோர்க்கு
இனநலம் ஏமாப்பு உடைத்து"

இக்கருத்தையே தேனூறும் தித்திக்கும் செந்தமிழால் பாடிய அருணகிரிநாதர் பண்புடைய சிந்தை அடியவர்களுடன் கலந்து நாளும் பண்பு பெற அஞ்சலென வருவாயே என வலியுறுத்துவார்

இதுகாறும் கூறியவாற்றான் திருப்புகழ் பக்தி நெறி அறிவித்துப் பழ வினைகள் பாறும் வண்ணம் பறைசாற்றும் ஞான நூல் மட்டுமன்றி வாழ்வுக்கு வழிகாட்டும் ஓர் அறநூல் என்பது தெற்றென விளங்கும் மனித வாழ்வு புனிதமடைய சந்தங்கள் நிறைந்த இத்திருப்புகழை உள்ளாழ்ங் காணமுடியாத திருப்புகழ்க் கடலைப் போற்றிப் படித்தின்புறுவோமாக!

மறக்கமாட்டா மலரடி மாண்பு

ரா பதமநாபன

இறைவனைவிட இறைவன திருவடிசகுப பெருமை அதிசமென ஆனறோா கருதிப போறறுவா கருடனுககு பெரியதிருவடி எனறும அனுமனுககுச சிறிய திருவடி' எனறும விருதுகள கிடைததது இனறும அவாசளுடைய புகழ வானோஙகி வளாகினறது திருவடிப புகழசசி எனும தலைபபில அபபா வளளலாா பாடிப பரவி மகிழநதனா

சுநதரமூாததி சுவாமிகளை இறைவன தடுததாட கொணட பிறகு தல யாததிரை மேறகொணடாா திருவதிகைத தரிசிதது சிதத மடததில தஙகினாா, இரவில பரிஜனஙகள மடததில உறஙகியநேரம ஆருககும தெரியாது, வயதான ஒருவா சுநதரா பககலில படுததிருநதாா திடீரெனறு சுநதாரின தலையில அவா காலபட, 'ஐயா! வயோதிசரே! உம அடி என தலைமேலே வைததனையே' எனறு கேடடாா சுநதரா எனனுடைய மூபபு' பககம தெரியவிலலை, தவறுநோநது விடடது போலும' பரவாயிலலை நான வேறு பககம படுததுக கொளகிறேன' எனறு சுநதரா சொலலி வேறொரிடததுககுப போயப படுததாா அஙகேயும தனதலைமேல ஒருகாலபட சுவாமிகள இஙகு எனனைப பலகாலும தலைமேல காலவைதது மிதிககினறீா! நீா யாா? எனறு கேடடாா அதறகு அநத மூததோன எனனை அறிநதிலையோ?" எனறு விடைகூறி மறைநதருளினாா சுநதாருககு வியபபும அசசமும அபபோது தம மானை அறியாச சாதியாா உளரே எனறு பாடி மிதிததவா சிவபெருமானே எனறு உணாநது பரவசமானாா எனபாா சேககிழாா

அபபா பெருமானை அமணாகள நீறறறையில அடைதது வைதது வருததினாா அபபடியே அவரைச சாமபலாககிவிடலாம எனற சொடூர எணணம' ஆனால நீறறறையைத திறநது பாாததபோது அபபா தியானநிலையில இருககக கணடாா தனது நீறறறை அநுபவததை அபபா சுவாமிகள ஏபபடி அநுபூதியாயப பாடுகிறாா பாருஙகள!

மாசில வீணையும மாலை மதியமும
வீசு தெனறலும வீஙகிள வேனிலும
மூசு வணடறைப பொயகையும போனறதே
ஈசன எநதை இணை அடி நீழலே!

பரதன ராமன பாதுகையை அரசாடசியில அமாததினான விடணனுககு தென கடல கரையில, முடி சூடட இராமன சொனனான உடனே மணி மகுடம எனசகுத தேவையிலலை! பரதன பால இராமா உனககு ஓா அனபு எனபால இனனொரு அனபா? எனககும பரதனுககு அளிததது போலவே உன பாதுகையைத தலைசூடடுவாய' எனகிறான ஸ்ரீ வேதாநததேசிகன பாதுகா சகஸரம' எனறு ஆயிரம சுலோகஙகளால பாதுகையைப போறறுகிறாா ஸ்ரீ மூக கவியின பாதாரவிநத சதகம எனற ஸ்ரீ காமாடசியைப புகழுமதுதி மிகப பிரசிததம சீா பாத வகுபபு அருணகிரி அருளிய ஆராஅமுதலலவா?

மரபினை ஒடடி முருகனை வழிபடுவது அருணகிரிநாதரின உயாநத பணபாடு முருகனைத தொழ, அவன அடியாா கூடடம சேரவேணடும என ஆசையுடன பாடுவாா உனது அடிமைத திரள அதனினுடபட உபயமலாப பதம அருளவாயே' எனபாா

முருகப பெருமான தன தலையில பதமலா சூடடியதைப பலவாறு கொணடாடுவாா எணணி எணணி உருகுவாா, வியபபாா கநதனின ஒபபறற கருணையை மனமாரப பாடுவாா ஆகவே அவா நெஞசததே முருகன நினைவு அலலும பகலும குடிகொணடு அருளபாலிககும முருகன திருவடி தீடசை செயததை உணாநது மெயயுருகிப பாடிய திருபபுகழ நயததையும பகதிவளததையும பாாபபோமா?

கொநது வாாகுர வடியினும அடியவா
சிநதை வாரிச நடுவினும நெறிபல
கொணட வேதநன முடியினும மருவிய குருநாதா'

குருநாதன குடிகொளளும இடஙகள 1 குராவினகீழ பூஙகொததுககள நிறைநத குராமரததடியில 2 அடியவா சிநதை அடியாா இதயத தாமரை 3 வேதமுடிவில பல மாாககஙகளை ஒதுவிககும மறைமுடி எனக குருநாதன குடி சொணடுளளதைப பாடுகினறாா

பினனா குருநாதன அடியாா இடஙகளைததேடி அஙகுசெனறு விளையாடும தலஙகளைத துதிககிறாா கொஙகு நாடடைச சாாநத பழநியபபா' ஆறுமுகா' செநதூரைக காபபோய' ஒபபிலலா தணிசாசலா' எனறு பாடுகிறாா இநதுமததததைக கெடுசகும பிறசமயிகளின பகைமை யுகதிவாதஙகளை நினைவு கூாகிறாா அவாகள கூடடம கா' கா' எனறு கததுவது போலக கததுவா எனகிறாா பிறசமயா பெறறகரிது முருகனதிருவடி பரமபரையான உணமைப பொருள யாது எனறு உபதேசிதத முருகனைக குறிபபிடுகிறாா

கொஙகில ஏாதரு பழநியில அறுமுக'
செநதில காவல' தணிகையில இணைஇலி'
கொநது கா' என மொழிதர வருசம யவிரோத,
தநதர வாதிகள பெறஅரி யதுபிறா
சநதி யாதது, தனதென வருமஒரு
சமபர தாயமும இதுஎன உரைசெயது விரைநீப
சஞச ரீகரி கரமுரல தமனிய
கிணகி ணமுக இதபத யுகமலா
தநத போருள கனவிலும நனவிலும மறவேனே

வணடுகள ரீஙகாரம செயஒலியுடையதும பொனகிணகிணிகள அணிநததும இதததைச செயவதுமான உன இருபாததததாமரைகளைத தநதருளிய தயையை கனவிலும நனவிலும யான மறககமாடடேன எனறு உறுதி கொளகிறாா

பினனா முருகனதன கோலாகலக காடசியை கடமப மலா மணமகமழக காடடியருளியதைப பாடுகிறாா

சிநது ஆரமும இதழியும இளநவ
சநதா ரேகையும அரவமும அணிதரு
செஞச டாதரா திருமக எனவரும முருகோனே'

அருணகிரியாா முருகன குலததையும புகழநது, அககுலததில அவதரிததோய எனறு சொலலத தவறியதிலலை அநதப பாஙகில முருகன சிவபிரான மைநதன எனறு கூறத தொடஙகும போது, சிவதரிசனம செயது வைககிறாா சிவன தயையால, கஙகாதரன ஆனது வேணிபுனைநதது, பிறைசூடியது நாகாபரணா ஆனது எனற அலஙகார வைபவம பாடுகிறாா

இறுதியாக வளளியமமையாரை முருகப பிரான எஙஙனம தீவிரக காதல கொணடு மடல எழுதியதையும நினைவுகொளகிறாா சணபச மரமடாநத காடடிலும பரணமதும கறபக வனததிலும, சநதனககாடடிலும உறையும குறததியின சிவநத பொனசிலமபணிநத கமலமலரடிகளை வளையணி புதிய மூஙகில அனைய கரஙகளையும பாடுகிறாா அருணகிரி

செணப சாடவி யினும இத ணினும உயா
சநத னாடவியிலும உறை குறமகள
செமபொன நூபுர கமலமும வளையணி புதுவேயும

மேலும தொடாகிறாா

சநதிரனை ஒதத ஒளிமுக மலருடைய வளளி, கததூரி குஙகுமபபூ தரிதத இருதனபபஞு

உடையாள இனிமைமிகக யாழ அமுது போனறு தித்திககும சுவைமிகு வாாத்தைகள புனமுறுவல இவறறை எணணி மகிழகிறான குமரன

இநது வாணமுக வனசமும, மருகமத
குஙகு மாசல யுகளமும மதுரித
இநத ளாமருத வசனமும, முறுவலும அபிராம

வளளியின பேரழகை மடல எழுதும மாலமருகன தனனையே வளளிபால தநது சிததிரம தீடடுகிற அழகேதனி

வளளியின சிவநத உதடு பசசை நிறம, வானவிலபுருவம இரு குழைகள அவறறை எதிாககும நீணட நீலமணிக கணகள இவறறை மடல எழுதிய முருகா! பெருமையனே! எனமுடிககிறாா

இநதர கோபமும மரகத வடிவமும
இநதா சாபமும இருகுழை யொடு பொரும
இநதா நீலமும மடலிடை எழுதிய பெருமாளே!

அருணகிரியாா ஆறுமுகன தனககுத திருவடி தீடசை தநததை எணணிப பாடுவது வழககம கநதா அலஙகாரததில மயில தேவாதலை தன பாடல ஏடு இவறறில, முருகா! உன சேவடி படடதே எனறு குதூகலிபபாா

கணணன திருவடிச சிறபபை ஸ்ரீ நாராயணீயம 100 ஆவது தசகததில வநதுளள 'யோகீநதராணாம' எனற சுலோகம மனமாரத துதிககும நாயகன நாயகியைப பிரிநத ஆறறாமைப பேசசு மடலஊரலின உசசம ஸ்ரீ ஜயதேவா அருளிய அஷடபதி 7 19 துதிகள நலலதோா எடுததுககாடடு சிவன மகனான முருகன வளளியை மணகக மடல எழுதினான வளளி எனபது பகதாகளைக குறிககும எனபா பெரியோா ஆகவே பகதனான அருணகிரிககுத தரிசனம காடடி மகிழவைததான நாயக பாவததில மடலும எழுதி மகிழநதான நாமும இததிருபபுகழை உணாநது பாடி ஆறுமுகன அருளுககுப பாததிரம ஆவோமாக!

குருஜீயின நலலருள நாளும கிடடுமாக!

திருப்புகழில் சுந்தரர்

பேராசிரியா அ ச குருசுபபிரமணியம

சிநதை குளிாவிககும சநதக கவியால அருணகிரிநாதா அருளிய திருபபுகழ, செநதமிழக கருவூலம பகதிக களஞசியம இனிதான முததமிழை ஆயும வரிசைக காரனான' செவவேட பரமனின செயய தாளினை 'அருண தள பாத பதமம அதுநிதமுமே துதிகக அரிய தமிழ தானளிதத மயில வீரா', 'அமபுவிதனககுள வளா செநதமிழ வழுததியுனை அனபொடு துதிகக மனம அருளவாயே', 'வளமொடு செநதமிழ உரை செய அனபரும மகிழ வரஙகளும அருளவாயே', 'கனதத செநதமிழால நினையே தினம நினைககவும தருவாயுன தாரருள கருததி ருநதுறைவாய' எனறெலலாம, கூறும வாயினிகக, கேடகும செவி இனிகக, நினைககும மனமெலலாம இனிககச செநதமிழால பாடியவா

"ஆனபய பகதிவழி பாடுபெறும முகதி அது, ஆக நிகழ பகதசன வாரககாரன, மேதகு குறததிதிரு வேளைககாரன" எனறு பகதி வழிபாடு பெறும முகதியைப பாடிய அருணகிரியாா, தமககு முன வாழநத, தீநதமிழத தேவாரப பாடலகளைப பாடிப பகதியைப பரபபிய இறை அனபாகளாம திருஞான சமபநதா, திருநாவலூரா எனறும நமபியாரூரா எனறும வனறொணடா எனறும அழைககபபெறும சுநதரா ஆகியோரைப போறறியிருபபதைத திருபபுகழில பரககக காணலாம முருகப பெருமானே திருஞான சமபநதராக அவதரிததததால "நாளதோறும இனனிசையால தமிழ பரபபிய' ஞானசமபநதரைப பறறிப பல இடஙகளில பாடி இருபபது மிகவும இயலபே ஆயினும மறைகளாகிய நானகும என மலாநத செஞசொற தமிழப பதிகஙகளைப பாடிய பெருமானான சுநதரரிடததில அவா கொணட அனபு அளபபரியது சுநதரரின வாழககை எணணறற அறபுதஙகள கொணடது சிறபபான ஐநது நிகழசசிகளை முடி தொடடு அடி வரை கூறியிருபபது கருததிறகு விருநதாகும

<u>தடுததாடகொணட நிகழசசி</u> திருமணக கோலஙகொணட நமபியாரூரா மஙகல கீத நாத மறையவா குழாஙகள சூழ மணபபநதா முனபு பரியினினறும இறஙகித தமது இருககையை அடைநதாா அபபோது ஆறு மறைசூழ கயிலைநாதன மூபபெனும படிவம இது தானோ எனுமபடி தணடு ஒரு கை கொணடு தளரு நடை நடநது மணபபநதலைக குறுகி ஆரூரரை நோககி 'எனககும உனககும இடையே தோனறிய பழைய பெரும வழககினை முடிததுவிடட பிறகே நீ மணவேளவியைத தொடஙக வேணடும எனறு கூறினாா

இதனைச செவியுறற ஆரூரா 'அபபெரு வழககினை முடிககப பெறறாலலலாது யான திருமணங கொளளேன, அவவழககினைக கூறுக' எனறாா தேவரையும மாலயன முதல திருவின மிககோா யாவரையும அடிமையாகக கொணட எமமான அஙகுளளோரை நோககி 'மறையோாகளே கேணமின, இந நாவலநகா ஊரன என அடிமை, இதுவே யான மொழிவது' எனறாா அதனைக கேடட ஆரூரா நகைககக அது கணட வேத விததகா உருவில வநத பெருமான அககாலம உன தநதைதன தநதை எழுதித தநத முறியோலை உணடு எனறாா சிரிபபு நீஙகிய ஆரூரா 'அநதணன வேறோா அநதணாககு அடிமை ஆதல உணடோ, நீா பிததனோ' எனன, பெருமான 'யான பிததனோ பேயனோ விததகம பேச வேணடாம பணி செயய வேணடும' எனறாா ஆரூரா அவவோலையைக காடடுக என படஙகொள அரவில துயில வோனும பதுமததோனும பரவரிய விணணோா பெருமான "ஓலையை அவையில காடடுவேன" எனறாா வெகுணட நாவலூரா விரைநது ஆவணததைப பறிககச சென்ற அளவினில அநதணாளா காவணததிடையே ஓட நாவலூராரும கடிதுபின செனறு தொடாநது பறறி எழுதும ஆள ஓலை வாஙகிக கிழிததெறிநதாா முடிவிலாதான முறையோ முறையோ என முறையிடடான பினனா மூல ஓலை காடடிச சுநதரரைத தடுததாட கொணடாா இதனை நம அருணகிரியாா

'ஒருசிறுவன மணமதுசெய போதி லெயதது வநது
கிழவடிவு கொடுமுடுகி வாச லிறபுகுநது
உலகறிய இவனடிமை யாமெ னக கொணாநது
சபையூடே
ஒரு பழைய சருகுமடி ஆவ ணததை அனறு
உராமொடடவனதுவலிய வேகி ழிகக நினறு
உதறிமுறை யிடுபழையவேத விததகா தநத
சிறியோனே'

எனறு பாடியிருபபது தடுததாடகொணட புராணததின பிழியலாக உளளதை அறியலாம

செநநெல பெறற நிகழசசி தாளாணமை மிகக வேளாளாகளில மேனமை பெறறு விளஙகிய குணடையூாக கிழாா எனபவா சுநதரா மீது கொணட பேரனபினால அவருககு வேணடிய போதெலலாம செநநெலலும செமபொனனனன செழுமபருபபும தீஙகருமபின இனனனன அமுதும எனுமபடி உணவு வகைகளை நாளதோறும படியாகக கொடுதது வநதாா ஒரு கால வான மழை வழஙகாமல வளஞசுருஙக, மனம வாடிய கிழாா சுநதராககுக கொடுகக இயலாமையினால துயரெயதி உணணாது ஓரிரவு துயில கொளள அவரது கனவில தூநறுஙகொனறை பிரான தோனறி ஆருரன தனககு உனபால நெல தநதோம உன ஊா எலலையில நெறகுவியலைக காணபீா எனறாா விழிததெழுநத கிழாா ஊா எலலையில நெலமலை இருககக கணடு இவவருட செயலை ஆரூரருககு எடுததுக கூறுவேன என அவரைக கணடு தொழுது வீழநது எழுநது நினறு அதிசயததைக கூற ஆரூரரும குணடையூா போநது அஙகிருநத நெலமலையை நோககி அதிசயிதது இதனைப பரவை இலலததிறகுக கொணடு சோபபதறகும இறைவனே துணை எனக கூறித திருககோளிலிப பெருமானைப பதிகததால வழுததப பூத கணஙகள அநநெலமலைகளைப பரவையாா இலலததில கொணடு சோததன இநத நிகழசசியை அருணகிரியாா இரததினச சுருககமாக

'கறறத மிழபபுல வனுககு மேமகிழ
வுறறொரு பொறகொடி களிகக வேபொரு
கறபனை நெறபல அளிதத காரண
னருள பாலா'

எனறு பாடியிருபபது படிபபோாககுக களிபபூடடும எனபதில ஐயமிலலை

இறைவன தூது சென்ற நிகழசசி சுநதரா பரவையைத தோள மணநதபின சஙகிலி நாசசியாரையும வழுவாத விதிமுறையால காதலிதது மணநதாா சஙகிலியாரோடு ஒறறியூரில வாழநதிருககும நாளில மினனொளிா செஞசடையானை வேத முதலவனை மனனுபுகழத திருவாரூாப பெருமானை நினைநது அவரது திருககோலததைக கணகளாற பருக பேரவாக கொணடு ஒறறியூரை நீஙகி வழியிலுளள பரமா பதிகள பலவறறையும பதிகததால துதிதது ஆரூரை அடைநதாா செமமை நெறி சோ திருநாவலூரரா ஒறறியூரில சஙகிலியாா தமமைக குலவு மணம புணாநத மெயமமை வாாததையைக கேடட பரவையாா வெகுளி மிக ஊடல கொணடாா இதனை அறிநத ஆரூரா ஊடல தீாககப பரிசனஙகளை அனுபப அவாகளும பரவையாா இலலம புக முடியாது வெளி நினறாா தாம மேறகொணட முயறசி தோலவியுறறதால மனையாள கொணட புலவியினை அகறற வழி தெரியாது இரவெலலாம உறஙகாது ஆரூாப பெருமானை நினைநது நெககுருகி 'பெருமானே புலவியினால ஆய அறிவும இழநது அழிவேன அயாவு நோககி பரவையுறு புலவி தீாததுத தாரும' என வேணடினாா இறைவன ஆரூர துனபம ஒழி யாம உனககோா தூதனாகிப பரவைபால போகினறோம எனறாா பெருமான, நெடியோனும காணா அடிகள படிதோய புனித வீதியில நடநது பரவையின திருமாளிகை அடைநது ஊடல தீாகக வேணடிட, பரவை ஏறக மறுததாா தொணடருககாக இரணடாவது முறையாகத தூது செலல பரவையாா தூது வநதவா இறைவனே என உணாநது அவரை எதிாகொணடு வரவேறறு ஐயனே பாதம வருநத ஓா இரவு மாறாது அனபாககாக அஙகொடிஙகு உழலவீராகி 'எளிவரு வீருமானால என செயகேன இசையாது எனறு கூறி ஊடலை நீககிக கொணடாா இதை

அருணகிரியார,

'பரவை மனை மீதி லனறு ஒருபொழுது தூது செனற
பரமனரு ளாலவ ளாநத குமரேசா' எனறும

"தேடிப பாடிய சொறபுல வாககித
மாக ததூதுசெ லததரில கறபக" எனறும

இருமுறை பாடியிருபபது பரமனின எளிய கருணையை எடுததுக காடடுவதனறோ

<u>முதலை வாயினினறும மதலையை மீடடது</u> நமபி ஆரூரா தம நணபராகிய சேரமான பெருமாளை நினைநது மலைநாடு செலலத திருவுளஙகொணடு நனனீாப பொனனித திருநாடடுத திருபபதிகள பலவறறையும தரிசிதது கொஙகு நாடடைச சோநது அஙகுளள திருபபுககொளியூா அவிநாசி எனனும தலததை அடைநதாா மறையோா வாழும மாடவீதி வழியே செலலுஙகால ஒரு வீடடில மஙகல ஒலியும அதனெதிா வீடடில அழுகை ஒலியும எழுதலைக கேடடுக காரணததை வினவினாா அஙகிருநதோா ஐயாணடு நிரமபிய அகவையா அருமபுதலவா இருவா மடுவில குளிகக, முதலை ஒரு சிறுவனை விழுஙக, பிழைதது வநத சிறுவனுககு முநநூல அணி விழா நடைபெறுகிறது மகனை முதலை வாயில இழநதோா அழுகை கொணடனா என ஆரூரா மகனை இழநத பெறறோாின இலலம குறுகி, முதலை விழுஙகிய மடு எஙகே என, அனைவருடனும அஙகு சென்று "உரைபபா ருரையுகந துளக வலலாா" எனற திருபபாவினைபபாட முதலை வாயினினறும மரிதத சிறுவன வெளிபபடடான இநத அறபுதததை அருணகிரியாா,

"கொஙகிலுயிா பெறறுவளா தெனகரையி லபபரருள
கொ ணடுஉட லுறறபொரு ளருளவாயே" எனறும
"......நாடடா
முடுக முதலையை வரிததுக கோடடி
அடியா தொழமக வழைததுக கூடடி
முறைசெய தமிழனை விரிததுக கேடட முதுநீதா" எனறும

இருமுறை பாடியிருபபது படிபபோாககு இனபநதர வலலதாம

<u>வெளளை யானை மேல கயிலாயமேகல</u> நமபி ஆரூரா திருவஞைசைக களததே இறைவன முன நினறு பெருமானே' அடியேனை நின திருவடியில சோததுக கொள' என மனமுருகி வேணட இறைவனும நமபி ஆரூரரைத திருககயிலாயததிறகு அழைதது வர வெளளை யானையுடன தேவாகளை அனுபபினாா வெளளை யானையின மேல அமாநது கயிலைககுப புறபபடுமளவில சேரமான பெருமாளை நினைநதாா திருவருளாறறலால இதனை உணாநத சேரமான குதிரை மீதமாநது வெளளை யானையை வலம வநது சுநதரருககு முனபாக செனறாா இருவரும திருககயிலாயம அடைநதனா சேரமான பெருமாள ஞான உலாவைப பாடிப பெருமானை மகிழவிததாா பெருமானும மகிழநது நீஙகள இருவீரும சிவகணத தலைவராய நமபால நிலைபெறறிருபபீா எனத திருவருள புரிநதாா இநத நிகழசசியை வாககிறகருணகிரி,

'ஆத ரமபயி லாரூரா தோழமை
சோதல கொணடவ ரோடே முனாளினில
ஆடல வெமபரி மீதேறி மாகயி லையிலேகி

ஆதி யநதவு லாவாசு பாடிய
சேரா கொஙகுவை காவூா நனாடதில
ஆவி னனகுடி வாழவான தேவாகள
பெருமாளே"

எனறு பாடிப பரவியுளளாா மேறகூறியவைகளினால சுநதரா வாழககையில தொடககம முதல இறுதி வரையுளள இனறியமையாத நிகழசசிகளை அருணகிரியாா தோநதெடுததுப பாடியிருபபது அவாபால கொணட அனபினைத தெளிவாககுகினறது

அப்பரருள் கொண்டு உடல் உற்ற பொருள்

(சொலலின செலவன பிளன பரசுராமன)

ஆறுமுகன அடியாாகள உளளததில எலலாம சிமமாசனம போடடு அமாநதிருககும, அருணகிரிநாதரின திருபபுகழ பாடல ஒனறில, ஒருவரி மடடும இஙகே விளககபபடுகிறது

அருணகிரிநாதருடைய திருபபுகழ பாடலகளில, 'ஞானம வநது தாராய , துயரத தவிரேனே , 'அருளவாயே' இபபடி ஏதாவது ஒரு வேணடுகோள இருககும வேணடுகோள எதுவும இலலாமல, முழுவதும துதிமயமான பாடலகளும திருபபுகழில உணடு உதாரணம 'எழுகுநிறை , கரிமுகன' பாடலகள

ஆனால, திருபபுகழ பாடலகளிலேயே ஒரே ஒரு பாடலில மடடும, அறபுதஙகளில எலலாம அறபுதமாக ஒரு அமைபபை (அடியேன அறிநதவரை) அருணகிரிநாதா அமைததிருககிறாா பாடல எனனவோ எடடு வரிகள கொணட பாடல தான ஆனால எடடு வரிகளில ஏழு வெணடுகோளகளை வைததிருககிறாா அதாவது 'அருளவாயே எனறு முடிததிருககிறாா

<u>அநதபபாடல</u>

ஐஙகரனை யொததமன மைமபுல மகறறிவள
ரநதிபக லறறநினை வருளவாயே

அமபுவித னககுளவளா செநதமிழ வழுததியுனை
அனபொடுது திககமன மருளவாயே

தஙகியத வததுணாவு தநதடிமை முததிபெற
சநதிரவெ ளிககுவழி யருளவாயே

தணடிகைக னபபவுசு எணடிசை மதிககவளா
சமபரமவி தததுடனெ யருளவாயே

மஙகையாசு கததைவெகு இஙகித மெனுறறமன
முனறனைநி னைததமைய அருளவாயே

மணடலிக ரபபகலும வநத சுப ரகைஷபுரி
வநதணைய புததியினை யருளவாயே

கொஙகிலுயிா பெறறுவளா தெனகரையி லபபரருள
கொணடுஉட லுறறபொரு ளருளவாயே

குஞசரமு கறகிளைய கநதனென வெறறிபெறு
கொஙகணகி ரிகளுளவளா பெருமாளே

(கொஙகணகிரி திருபபுகழ)

இபபடிபபடட அமைபபு, வேறு எநத திருபபுகழ பாடலிலும கிடையாது அபூாவமான இபபாடலில, ஏழாவது வரியில சுநதரமூாததி சுவாமிகள செயத அதிசயம ஒனறைச சொலலி, அதன தததுவப பொருளை அருளுமபடி, அருணகிரி நாதா முருகனிடம வேணடுகிறாா அநதத தததுவப பொருள எனன? எனற தகவல திருபபுகழ உரை நூலகளில கிடைககவிலலை

நாம தேடும அநதத தததுவ விளககம, மகானான சிவபபிரகாச சுவாமிகள அருளிய 'நாலவா நானமணி மாலை' எனனும நூலில தான உளளது

இதோ, அருணகிரிநாதரின அநதப பாடல வரி,

'கொஙகிலுயிா பெறறுவளா தெனகரையிலபபரருள

கொணடு உடலுறற பொருள அருளவாயே"

பொருள கொஙகு நாடடில அவிநாசியில ஏரிககுத தெனகரையில சுநதரமூாததி சுவாமிகளால சிவபெருமான திருவருள துணைகொணடு முதலைவாயபபடட மகன உயிாபெறறு, உடமபுடன வெளிபபடட திருவருடசெலவததை அருள புரிவாயாக

வாசசாகளின வசதிககாக, மேறகணட கதையின சிறு குறிபபு குளததில குளிககபபோன, வேதியச சிறுவன ஒருவன, அநதக குளததில இருநத முதலையால விழுஙகபபடடான பெறறோாகள வருநதினாாகள சில காலம கழிதது அஙகு வநத சுநதர மூாததி சுவாமிகள, அவாகள குறையைத தீாகக எணணி அதே குளககரைககுப போயப பதிகம ஒனறு பாடினாா உடனே, யமன குளததில இருநத முதலையின வயிறறில, சிறுவனை உயிரோடு வரச செயதான முதலை பிளளையைக கரையில கொணடு வநத உமிழநதது பிளளை பெறறோருடன சோநதான

இநதக கதையை நனகு மனதில பதிய வைததுக கொணடு இதன தததுவததை ஆராய வேணடும இதில குளம எது? முதலை எது? வேதியச சிறுவன எனபது எனன? யமன எனபது எனன? கரை எது?

- அழியககூடிய 'உடமபு தான குளம
- ஆணவமலம எனபது தான கொடிய முதலை
- 'அழிவிலலாத உயிா' எனபதுதான வேதியச சிறுவன

- உயிரைததன வசபபடுததி வினைப பயனகளை நுகாவிதது பககுவபபடுததும திரோதான சகதி எனபபடும சிவசகதியே பின அருடசகதியாக அமமூலமல சகதியை ஒழிதது அருளபுரியும 'யமன ' .

- ஊனக கணகளால உணரமுடியாத நாதமுடிவே 'சிவம எனனும கரை'

தததுவம உடமபு எனனும குளததில, ஆணவமலம எனனும முதலை, அழிவிலலாத உயிா எனனும வேதியச சிறுவனை விழுஙகிவிடடது அநத உயிரை யமன எனனும திரோதானசகதி, (முதலை மூலம) சிவம எனனும கரையில உமிழச செயது, சிவததோடு (தநதையோடு) கூடடி வைததது

இதைச சொலலும சிவபபிரகாச சுவாமிகள பாடல

வாஙகுசிலை புரையுமுடலெனுங குளததினமூல
மலமெனுமோா வெஙகரவின பகுவாயினினறும
தீஙகிலுயிரெனும பனவக குலமகனையாதி
திரோதாயியெனனுமொரு வெநதிறற கூறறுவனால
ஓஙகுறு நாதாநதமெனப பெயரியவககரையின
உமிழவிததுச சிவமெனுமோா தநதையொடுஙகூடடாய
கோஙகமுகை கவறறுமிள முலைபபரவை மகிழக
குணடையூா நெனமலை முறகொணட வருட கடலே

(பாடல 11)

"அநதக குழநதை எபபடித தநதையோடு சோநததோ, அதேபோலக குழநதையான நான தநதையான உனனுடன சேரவேணடும அருள புரி' எனபதுதான அருணகிரிநாதரின வேணடுகோள

அருணகிரிநாதரின அறபுதமான இநதப பாடலை தினமும பாராயணம செயது, பிறவி அலை ஆறறில உழலாது கரையேற ஆணடவன அருளை வேணடுவோமாக

விந்தை எனும் உமை மாது

உமா பாலசுபபிரமணியன

'உதிருஙகனியை நறுமபாகில உடைததுக கலநது தேனை வடிததூறறி அமுதின உடனகூட்டி ஒககக குழைதத ருசி பிறநது மதுரஙகனிநத திருபபுகழ பாமாலை' என திருமலை முருகன பிளளைத தமிழ பாடிய கவிராஜ பணடாரததையாவால புகழபபட்ட திருபபுகழ,

"எமதும லததைக களைநது பாடென
அருள அதறகும புகழநது பாடிய
இயலகவி மெசசிட்டுயாநத பேரருள முருகோனை' பறறி

'கனதத செநதமிழால', அருணகிரிநாத எனறு அபபனால அழைககபபட்ட அருணகிரிநாதரால புனையபபட்டது எனபது யாவரும அறிநததே 'தோடாள கோடாரினை முலை குமரிமுன அருள பாலனை' ஆருயிா துணையாகக கொணடு நிகா சநதத தமிழ சொரிநது பாடிய திருபபுகழ, நமககு, 'மனது துயரற, வினைகள சிதறிட, மதனபிணியொடு கலைகள சிதறிட' மனது பதமுறுவதறகு உறற துணையாக இருககினறது

அழகிய சிககல சிஙகார வேலனை சரணமெனப பறறும அருணகிரிநாதா 'எணகுணபூரணி'யான உமையவளையும நினைநது ஏததி, இனபுறறு புகழ பாடியிருககிறாா தேவேநதிர சஙக வகுபபில அமபிகையை வெகுவாக உடகொணாநது பின மீததததைததான எமபெருமானுககு விட்டிருககிறாா

"தரணிய லரணிய முரணிர ணியனுடலதனை, நகநுதிகொடு

காவேநதிய பைஙகளி மாசாமபவி -

இஙஙனம தாயின புகழ கேட்ட முருகபிரான, "இவளனறோ எமை ஈனற தாய" என அளவிலா மகிழசசி அடைநதிருபபாா எனபதில சிறிதளவும ஐயமிலலை இனி நாமும சிறிதே அருணகிரிநாதா எஙஙனம எம மாசுசோ எழுபிறபபையும அறுதத உமை"யைப பறறிக கூறி நமமை மகிழவிககிறாா எனபதைக காணபோம

"ஆனையின கரமில மகிழ மாதுளஙகனியை ஒருநாள பகிாநத உமை"யின தாள 'முகர நூபுர பஙகயமாகவும", "பால அமபால மணநாறு சீரடி"யாகவும அமைநதுளளது தருண சததள பரிமள பரிபுர சரணி' அடுபுலியின தோலை உடையாகக கொணடும, 'காசாமபர கஞசுளி தூசாமபடி கொணடவளா'கவும விளஙகுகினறாள 'உலகடையப பெறற உநதியை உடைய சூடாமணிப பிரபை ரூபா'வின இடை உடுககைப போனறும, நூல போனறும 'மினலனைய'தாகவும இருககினறது செறகண சிவகதி உததமி'யின கயலவிழி', சுழனறு திரியும திரிபுரஙகளும வெநது குலையுமபடி செயத நெருபபினை உடைய, 'கருணை விழிக கறபகமான 'வேலவிழி'யாகும கிளி, தாமரை, மான, மழு, வீணை இவைகளை ஏநதிய கரமோ, 'அபயவரமபுரி உபயகரமாக உளளது 'கடிய விடததைப பொதிநத கநதரி'யான 'காளகணடியின குரல பெரிய பணததை' போனறுளளது 'பசசை சிதரமயில' என அழைககபபடும 'அமிாத கலசக கொஙகையாளி'ன வணடுகள சோநது, இரவும, கரிய மேகமும போனற கூநதலானது "நீலககரிய கொணடற கொபபிதத கதுபபு'கது ஒபபாகும 'குழைதோடு கொணடாடு சிவகாம சுநதரி"யின நுதல 'சிலைபோலும' வாள போலும உளளது தஙகப பவளொளி பாலமதி போலமுக பரமேசுவரி 'எழுதரிய பசசை மேனியை கொணடவள 'ஆலின உதரம உள பைஙகருமபின இதழ எஙஙனம இருககினறது தெரியுமா? பதம செணபகமாம 'குலசயிலததுப பிறநத பெணகொடி'யான 'முராரி சகோதரி' பூணும அணிகலனகளுககுததான அளவேது? இடையில செமபட்டைத தறிதது, 'செமபட்டுக கட்டு நுசுபபின திருவான தெரிவை'யாக வீறறிருககிறாள மாலைககுழலாள' தன சடையில இநது எருககமலா இதழ ஆகியவைகளை சூடியிருககினறாள 'ஆா அணி நாரணி'யான 'ஆசாமபரை,

மணி வயிரங் கோத்த தோள் வளைச்சியாச இருந்து அதில் 'நாக பூஷணத்தை' அணிந்து கனவளை பூண்ட அம்பண் காதலியாக' அமைந்திருக்கிறாள் 'கோடிமதி தோற்றமெனப் போந்த அழகான' அஞ்சுமுகநீலியை, பனக மாமணி தேவி' புயங்க கங்கணி' 'பஞ்சபாணி பாசாங்குசை மலைசிலை ஒரு கையில் வாங்கு நாரணி, நீலாஞ்சனி எனவும் கூறிக் கொண்டே போகலாம்

இனிது இனிது ஏகாந்தம் இனிது' எனும் ஔவையாரின் சொற்கிணங்க ஏகாந்த சுகந்தரு பாசாங்குச சுந்தரியாக விளங்கும் 'முன்கற்புத தப்பாதுலகேழையும் ஒக்கப்பெற்று, திருந்தப் புவனங்கள் ஈன்ற பொற்பாவையின் குணநலன்கள் எண்ணில் அடங்கா

அடியவர் சித்தத் துறைந்த மங்கை', குறைவற முப்பத்திரண்டறம் புரிந்து கருதிய பகதாக்கிரங்கும் சற்குணியாக விளங்குகின்றாள் 'ஒரு பொருளாகி நிற்கும் கற்பு சிவகாமி தாய்போல பரிந்த தேன்போல இனிக்கின்றாள் 'இரக்கத்துடன் பிறந்தாலும் உயிரொடு பூதமைந்தும் ஒரு முதலாகி நின்ற' இரணகுலகாரியான 'சந்தான சிவகாமி'க்கு கோபமும் உண்டு அங்ஙனம் சீற்றம் மிகுந்த உகர வீர பத்ரகாளியாக இருந்திடினும் வீரம் மிகுந்து, திட்டென எதிர்வரு மாகாளியான சமாத்தியாகவும் இருக்கின்றாள் ஆதியந்தமுமான சங்கரி அமோகியாக இருந்திட்டாலும் சகலகாரணியாக இருந்து, அனைத்தையும் தோற்றுவித்த ஜெனனியாகவும் திகழ்கின்றாள் உவகாரியான குலக்கொழுந்தில் எல்லா உயிர்களிலும் உள்ளவளாகி எல்லோருடைய தலையெழுத்தையும் அறிந்த எழுத்தறிருந்தரி'யாக எழுந்தருளுகிறாள் நாடக நடத்தியாக நடந்தாலும் சித்தற்கத் தெளிசிற கொந்தமலை'யாகவும் உலவுகிறாள் நிஷ்கள உமையானவள்' மைந்தரென எமையாளும் தூயாள் ஆக இருந்து துணை புரிகின்றாள் வேதாந்த பரம்பரையான 'பழையவள் ஒரு வரபரகாச பரகருதி' இனி திருப்புகழ் அடிகளுக்கும், மற்ற நூல் அடிகளுக்கும் உள்ள ஒப்புமையை சற்றே காண்போம்

'குறைவற முப்பத்திரண்டறம் புரிகின்ற பேதை' என்ற அடி 'நியமமுடன் முப்பத்திரண்டறம் வளர்க்கின்ற நீ எனும் அபிராமி பதிகத்தை நினைவு படுத்துகின்றன

கறைக் கண்டனுக்கு மூத்தவளே என்னும் அபிராமி அந்தாதி அடிகளுக்கு ஏற்ப திருப்புகழில் மூத்தவிநாயகியாக' விளங்குகின்றாள்

முன்னைப் பழம் பொருட்கும் முன்னைப் பழம் பொருளே எனும் திருவெம்பாவைக்கு இணங்க புராதனியாகவும் நிற்கின்றாள்

அருணையிலுறை மருந்து உலகுக்கு அபிராமி என்னும் அருமருந்தே' என அபிராமி அந்தாதியில் இனிக்கின்றாள்

உலகீன்ற பச்சை உமையானவள் உலகேழும் பெற்ற சீர் அபிராமி ஞாலமெல்லாம் பெற்ற நாயகி என அபிராமி அந்தாதி காப்பில் வலம் வருகிறாள்

சித்தாக்குக் குறி வைத்திட்டத்தன் முத்தப் பொற்கிரி

செஞ்சேவகன் மெய் அடையக் கொங்கைக் குரும்பைக் குறியிட்ட நாயகி'யாக அபிராமி அந்தாதியில் இடம் பெறுகின்றாள்

எழுதரிய பச்சை மேனி

எழுதரிய சாமள மேனிச் சகலகலா மயில்' என அபிராமி அந்தாதியில் எழுந்தருளியுள்ளாள்

பார் அம்பொடனல் வாயு காதிமுதிர் வானமே தங்கி வாழ் வஞ்சி

பாரும் புனலும் கனலும் வெங்காலும் படர்விசும்பும் சேரும் தலைவி (அபி அந்)

வெளிமுதற் பூதங்களாகி விரிந்த அம்மே (அபி அந்)

இவ்வாறு ஒப்புமைக்குச் சென்றால், அவ்வருணனைகள் கணக்கில் அடங்கா ஒரு பானை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதமாக சிலவற்றை நுகர்ந்தாலே போதுமானதாக உள்ளது

ஆனை முகவற்கு நேரிளையனான 'சங்கரன் தந்தருள் பெருமாளுக்கு எம்புதல்வா வாழி வாழியெனும்படி வீறான வேல் தந்து இருவிழியு மகிழ மடிமிசை வளரும்

இளையோனாகிய திறததமிழைத தரு பழையவளின்' திருவிளையாடலகளைக கணடால அதுமிகையாகாது

அசுராகள தடமணிமுடி பொடிதானாமபடி செஙகையில
வாள வாஙகிய சஙகரி எனும அடிகளினினறும அசுராகளின மணி முடி
பொடியாகுமபடி வாள வீசி வெறறி கணடவள எனபது நனகு விளஙகும

'மலையததன தரு சஙகரியாக இருநதிடினும மலை சிலை பறறிய கடவுளிடததுறை கிழவியறச சுககுமரி' எஙஙனம தன கணவனை மதியாத தககனை வீழததினாள எனபது 'தகபபன மழுகொடு வெடடிய நிமலிகை' எனபதினினறும விளஙகும குணவிலலாத மகமேரினை அணிசெவவி திரிபுரததை எரிதது திரிபுரதகனியாகவும குவடுகுனிததுப புரம சுடம சினவஞசி'யாகவும திரிகினறாள யமனை உதைதத கால சஙகரி கூறறினை மோதிய பதசததினி யாகவும கூறறு மரிததிடவே உதை பாாவதி யாகவும திகழகினறாள 'மயிடாரி யானவள, இறைவன தனது பஙகில உமையாகவும உறைநது உலகஙகளை சிவனோடு சோநது அழிபபவள ஆவாள 'ஆவுடைய மாது'வானவள வறறாமுறறாப பசிள முலையிற பாலகைப பாாததுத தருமொரு.... மயில' எனபதறகேறப சமபநதருககுப பால கொடுததமையும நனகு விளஙகும

ஆணவ மயககமுஙகவி காமியம அகறறி எனறனை ஆளுமை எனபதிலிருநது அருணகிரிநாதருடைய ஆணவம மயககம துனபம ஆசை முதலியவறறை அகறறி ஆணடவள எனபது தெரிகினறது அதுமடடும அனறு எனையருள வைததிடடாணட நாயகி யாகவும எனதுயிா எனும தரியமபகியாகவும' எனை யீணெடுதத புகழ கலியாணி யாகவும, என மாசுசோ எழுபிறபபையும அறுதத உமை' எனறபடி அருணகிரியாரின ஏழு பிறபபுககளையும அறுததவளாகவும விளஙகுகினறாள மேலும, எமபடா எனதுயிா கொளவரின யான ஏஙகுதல கணடெதிா தானேனறு கொளும குயிலாகவும' இருநததை திருபபுகழின ஊடே தெரிநது கொளளலாம 'என கண ஒடியவா.... ஆரணஙகே' எனும அபிராமி அநதாதி அடியிறகிணஙக அருணகிரிநாதருககு எனகணில வளரும சிவகாமி'யாகவும வீறறிருககிறாள

மேறகணடவைகளினினறும செகமிபபடி தோறறிய பாாவதியைப பறறி அருணகிரிநாதா திருபபுகழில எஙஙனம கையாணடு உளளாா எனபது தெளளத தெளிவாக விளஙகும 'இரஙகுதாயான கருபாகரி நமககும ஒககச செயும பரமபரமியாக இருநது அருள செயயும உமையாக அடியவாகளின உளளஙகளில 'இஙகு உள ஆயியாகவும இருபபாள எனபதில சிறதளவும ஐயமிலலை

யாம ஓதிய கலவியும எம அறிவும,
தாமேபெற வேலவா தநததனால,
பூமேல மயலபோய, அறம மெயபபுணாவீா
நாமே னடவீா நடவீா, இனியே

எனபதறகு ஏறப அழிததுப பிறகக ஒடடா அயில வேலன கவியை அனபால எழுததுப பிழையறக கறறு, சொலலுகைககு இலலையெனறு எலலாம இழநது சுமமா இருககும எலலையுள செலல இயலாவிடடாலும வேலோனை வாழததி வறிஞாககு எனறும நொயயிற பிளவளவேனும பகிாநது முடியாப பிறவிக கடலில புகாது உதிதது ஆஙகு உழலவதும சாவதும தீாதது, நமமை இறைவனுடன ஒனறாய விதிதது ஆணடு அருளும காலததை நோககி இருநது அவன காவிக கமலக கழலுடன சேர, அவன துணையையே நாடி, ஆவிககு மோசம வராது பாாததுக கொணடு பொககக குடிலில புகுதாவகை புணடாீகததினும செககச சிவநத கழல வீடு பெறுவோமாக'

'அருணகிரி சொல திருபபுகழ ஆகிய நூலகளின
தணியாத காதலினால அததேவிசாா பொருளை இவவிடததே
அணியாய வகுததுத தநததமையால மறறோரும
பிணியேதுமினறி பெருவாழவு பெறறு நறபேருடனே
அழியாவரம பெறறு அலலலபடாது வாழக இவவையகததே

அருணகிரி வாக்கில் அடியார் பெருமை

சிதரா மூாததி

'தருபபுகழ வலல சுரா மகன நாயகன சஙகரறகுக
குருபபுகழ வலல குமரேசன சணமுகன குனறெறிநதோன
மருபபுகழ வலல அருணகிரிப பெயா வளளல சொனன
திருபபுகழ வலலவா சீாபாதத தூளி என சென்னியதே"

திருபபுகழ அடியாா பெருமையைப பறறி சிறபபுப பாயிரம ஒனறு இவவாறு கூறுகிறது "ஐயா, அருணகிரி அபபா உனைபபோல மெயயாக ஓா சொல விளமபினா யாா?" எனறு வியககிறாா தாயுமானவா சொலறகரிய திருபபுகழை' நமககுத தநத அருணகிரியாா, அடியாா பெருமையைப பறறி எனனவெலலாம எடுததுரைககிறாா எனபதை இஙகு சறறு பாாபபோம

'தூ அம சுதத அடியாா அடிசேர நின அருள தாராய"

'உன அடிபேணாக கூளன எனினும எனை நீ
உன அடியாரொடு கூடும வகைமை அருள புரிவாயே'

இவவடிகள திருபபுகழ எனும மாககடலிலிருநது எடுககபபடட இரு முததுககள மடடுமே தூ அம சுதத அடியாா தூய அழகிய பரிசுதத அடியாா அததகைய அடியாா இணககமே நாம பெறுதறகரிய பேறு ஆகும எனகிறாா உன அடிபேணாக கூளன எனினும முருகா, நீ எளியேனை இகழநது ஒதுககிவிடாமல, தாய தன சேய மீது கருணை வைபபது போல, கோடி அவகுணஙகளையும அகறற வலலதாகிய அடியவா குழுவில சோதது விடு எனகிறாா ஓா எளிய உதாரணம குருடடுமாடடை மநதையாகப போகும மாடடு மநதையில சோதது விடடால அககுருடடு மாடு அருகில வரும மாடுகளை உராயநது கொணடே ஊரைச சோநது விடும முகதி வீடடுககுச சிறியேன தகுதியறறவனாயினும, அடியாா திருககூடடம எனககுத தகுதியை உணடாககி முகதி வீடடைச சோககும எனபதாதப பொருள தருகினறன இபபாககள எனவேதான போலும 'உனககடிமை படும அவா தொணடு புரிவேனோ' எனறும 'அவததமாயச சில படுகுழிதனில வீழும விபததை நீககி, உன அடியவருடன எனை அமாதது ஆடகொளள மனதினில அருள செயது கதிதனைத தருவாயே எனறும உருகுகிறாா அருணகிரியாா 'பகதாகணபரிய எனறு முருகனை விளிககும அவா, அவனை மருவுமடியாாகள மனதில விளையாடும மரகத மயூரப பெருமாள' எனறும, 'அடியவா இசசையில எவை எவை உறறன, அவை தருவிததருள பெருமாள' எனறும குறிபபிடுகிறாா

அருணகிரியாா வாககில முருகன 'வநதே பணிநது நினறாா பவஙகள வமபே தொலைககும வடிவேலன', நிததமும ஓதுவாாகள சிததமெ வீடதாகக கொளளும எமபெருமான, எனவே தான, 'முருகா உன நாடக பதம பணிநது, அதைப பூசிககும தொணடன இவன' எனறு கூறும படியான ஒரு நாள வருமா எனறு கேடகிறாா வேறொரிடததில, மாபபாதகனாம நின அடியேனை, நின அருளால பாாபபாயலையோ, (உன) அடியாரொடு சோபபாயலையோ' எனறு கசிநது உருகுகிறாா

"ஈசன எதிா நினறாலும ஈசனருள பெறறுயாநத
நேசா எதிா நிறபதரிதாமே தேசுவளா
செஙகதிாமுன நினறாலும செஙகதிரவன கிரணம
தஙகு மணல நிறகரிதே தான'

எனகிறது நீதி வெணபா பெரியது எது எனற கேளவிககு விடை கூறும ஔவைபபிராடடி

'இறைவரோ தொணடா உளளதது ஒடுககம, தொணடாதம பெருமை சொலலவும பெரிதே எனகிறாா 'அகததினைக கொணடு' எனத துவஙகும பாடலில அருணகிரியாரும, உனது மலரடியில வைதத பகதியை விடாதுளள மனததைப பெறறுளள நலல தொணடாகளுககு நானும சமமாகுமபடியாக உன திருவருளைத தர வேணடுகினறேன' எனனும பொருளபடுமபடி நறறொணடாக கிணையாக உன அருள தாராய எனகிறாா 'வாககிறகோா அருணகிரி எனற பெயாசசிறபபை உடைய அவரே

'உரையையு மறிவையும உயிரையு முணாவையும
உன பாத கஞச மலா மீதே
உரவொடு புனைதர நினைதரு மடியரொ
டொனறாக எனறு பெறுவேனோ' எனறு

இறைஞசி நிறகிறாா தவிரவும 'எனககென யாவும' எனத துவஙகும பாடலில 'உனனைப பலநாளும திருபபுகழ கூறிப புகழவோாகள இருககும இடததிறகுச சென்று அவவடியாாகள விளககும அறிவுரைகளை ஒட்டி ஒழுகி, ஒளி வீசும உன அழகிய திருவடிகளை நானும தொழுவேனோ எனறு உருகுகிறாா 'பெரிய புராண'ததின பெயாச சிறபபே அது திருததொணடாகளின பெருமையைக கூறுவதனால அமைநத ஒனறாகும எனபது சானறோா வாககு

எலலாவறறிறகும சிகரமாக, 'சூரில கிரியில கதிாவேல எறிநதவன தொணடாகுழாம சாரில, கதியனறி வேறிலை காண' எனறு அருணகிரியாரே சரணடைகிறாா எனறால தொணடா தம பெருமையை விளகக வேறெனன வேணடும?

நிறக 'உனதடிமைததிரள அதனினும உடபட, உபய மலாபபதம அருளவாயே எனறு வேணடும அருணகிரியாா, தொணடாகளாகிய நாம எபபடிபபடட அடியாராக விளஙகவேணடும எனபதையும ஆஙகாஙகே குறிபபிடுகிறாா

'தம பராககற, நினனை உணாநதுருகிப பொறபதமக கழல சோவாா தம குழாததினில எனனையும அனபொடு வைககச சறறுக கருதாதோ' தம பராககு அற எனது, யான எனற உளநோககு அறறு முருகனை நினைநது உணாநது உருகிப பாடும அடியவா குழாததில எனனையும சோபபாய எனகிறாா 'உன புகழோதும பணபுடைய சிநதை அனபா தஙகளினுடன கலநது பணபுபெற அஞசல அஞசல என வாராய' எனறும குறிபபிடடுளளாா, 'செஞசொல அடியாாகள' எனவும 'ஞானநெஞசினா' எனவும, உன அடிபேணி அவசமாகி உருகு தொணடா' எனவும பாடுகினறாா

மாசில அடியாாகள வாழகினற ஊா சென்று, தேடி விளையாடி அஙஙனே நினறு வாழும மயில வீரனே' என நிறையும பாடலில 'குறறமறற அடியாாகள வாழகினற ஊாகளுககுச சென்று அவாகள இருககும இடம தேடி, அவாகளுடன விளையாடி அஙகேயே நினறு வாழகினறவன' எனற பொருளபடப பாடியுளளாா 'துதிககும அடியவாககொருவா கெடுகக இடா நினைககின அவா குலததை முதலறக களையும வேல' எனறு விளககுகிறாா எனவே நாமும முருகனை 'சாநதுணைப போதும மறவாத' தொணடராக 'எனறெனறும (அவன) தொணடு' செயது வாழதல வேணடும எனபதை இஙகு உணாவோமாக

இனிமை தரும உனதடியவருடனுற
மருவ அருளதரு கிருபையின மலிகுவது ஒரு நாளே'

எனறு முருகனை வேணடுகிறாரே அருணகிரியாா, வேணடுபவா வேணடியதை வெறாது உதவும வேறபரமன அதை நிறைவேறறி வைததாரா எனபதை நாம எவவாறு அறிய முடியும? இதறகு விடையாகத தானோ அவா

'இடுதலைச சறறுங கருதேனைப போதமிலேனை அனபாற
கெடுதலிலாத தொணடாிற கூடடியவா ' எனறு கூறி மகிழநதுளளாா

எனவே திருபபுகழ அனபாகளாகிய நாம செயயவேணடியது எனன? இதை அருணகிரியாரின வாககிலேயே காணபோம

உன கமலப பத நாடி, உருகி உளததமுதூற உனது திருபபுகழ ஒத அருளவாயே எனகிறாா திருபபுகழ பாடினால மடடும போதாது அதை ஒத வேணடுமாம' பாடுதல எனபது ஒரு பாடடை ராக தாளததுடன பாடுவது எனறாகிறது அதே பாடலைக காதலாகிக கசிநது கணணீா மலக 'பாவததுடன பாடுமபோது அதுவே 'ஓது தலாகினறது எனவே நாம திருபபுகழை நிததமும ஓதுவோமாக

இருபோதும கருணையில மறவாது அவன நாமம புகழபவா பாதந தொழுவோமாக

திருபபுகழை உரைபபவாகள படிபபவாகள மிடிபபகை செயிததருளும இசைபபிரியனை தபபாமல பாடிச சேவிபபோமாக

திருபபுகழை எழுததுப பிழையறககறறு
சொறபிழையறக கனககத துதிபபோமாக

இவவாறு வாழவோமாயின நம ஐயன முருகன 'இவன நமககு உகநத மனிதன நமது அனபன என மொழிய ஓடோடியும வருவான எனபது உறுதி

தீயினும் வெய்யன் புனலினும் தண்ணியன்

தி ஸ்ரீ நாராயணன

தீயினும வெயயன புனலினும தணணியன
ஆயினும ஈசன அருள அறிவார இலலை
சேயினும நலலன அணியன நலலனபாககு
தாயினும நலலன பின தாழ சடையோனே

அநுபவஞான நூலாகிய திருமநதிரமாலையில திருமூலா சிவபெருமானுடைய குணஙகளை போறறுகிறாா சிவபெருமான பாபஙகளையும இனனலகளையும "தீயைவிட மிக வேகததில எரிபபவா பகதாகளுககு அனபு அருளவதிலோ தணணீரைவிட குளிாசசியானவா அவா குழநதையை விட நலலவா மிக சமீபததில அணுகி நிறபவா தாயைப போலும தாயை விடவும அனபு செலுததுகிறாா"

சிவபெருமானின ஆறறல வெளிபாடே முருகன ஆகவே இக குணஙகளையும அறுமுகசசிவனாகிய முருகனிடம அருணகிரிநாதா கணடு சளிககிறாா அருணகிரிநாதா அகனிஸதலமாகிய அருணாசலம எனும திருததலததில பிறநது முருகன அருள பெறறவா திருமூலநாதரைப போல வேதாசம சாரததை அருணகிரிநாதரும தமது தெயவததமிழ நூலகள மூலம அளிததுளளாா

முருகபபெருமானும பகைவாகளிடம வெமமையைக காடடி அடியாாகளிடம தணணருள காடடி அருளபவா அடியாாகளின பாபஙகளையும இனனலகளையும எரிதது அருளபவா அவரே அகனி சமபநதம உடையவா அகனி வழிபாடடிறகு அவரே அதிதேவதை வேதம 'அகனிமீளேபுரோஹிதம எனறு அகனி எனற பதததுடனே ஆரமபிககிறது அகனி சுடராகவே பிறநதவா முருகப பெருமான அவரே இருள கடநத ஒளியாகிய ஞானசகினி

தீககூாநத திருமேனியுடைய சிவபெருமான சிரிததே திரிபுரம எரிததவா காமனை விழிததே எரிததவா சூரபதமனால சிறையிடபபடடு துனபுறுததபபடட தேவாகளை காகக, சிவபெருமானுடைய நெறறிக கணணிலிருநது கிளமபிய ஆறு தீபபொறிகளை வாயு தேவனும அகனி தேவனும ஏநதி கஙகாதேவியின மூலம சரவணபபொயகையில சோதது விடுகினறனா இவவரலாறறினபடி அகனி பகவான கரததில ஏநதி வநத முருகனை சுசீகரன எனறும 'அகனிகரமிதிற பரபாகரன' எனறு அருணகிரிநாதா குறிபபிடுகிறாா முருகன அகனி சுடராகவே பிறநததால அவன அகனிபூ, வனனிகாபபன, எனறு அழைககபபடுகிறான முருகன சோதிபபிழமபிலிருநது உலகம உயய உதிததததை

அருவமும உருவமாகி அநாதியாய பலவாய ஒனறாய
பிரமமமாய நினற சோதிப பிழமபதோா மேனியாகி
கருணைகூா முகஙகளாறும கரமது பனனிரணடும கொணடே
ஒருதிரு முருகனாய வநது ஆஙகு உதிததனன உலகம உயய"

எனறு கநதபுராணம விளககுகிறது

'ஆதி நடு அநதம கடநத நிததியானநத போதமாய பநதம தணநத பரம சுடராய வநதவா கநதா எனறு கநதாகலிவெணபா விலும நிததமும ஒளிரும சணமுகன தீயும தனியொளி ஒவவும குணடலியாம சிவகுகன எனறு கநத சஷடி நூலிலும காணலாம சுபரமணியன வேததீ, ஆதலால அவரை 'கனல சுருதிபபொருள' எனறு குறிபபிடடு மகாகவி சுபரமணியபாரதியாா தமது கிளிபபாடடில போறறுகிறாா

தூய பெருஙகனலை சுபபிரமணியனை
நேயததுடன பணிநதால கிளியே' நெருஙகித துயாவருமோ ?"

ஸ்ரீ தத்வநிதி எனும் ஒரு ஆகமநூலில் 'அக்னிஜாத சுப்ரமணியன்' என்று முருகனுடைய அரிய திருவடிவம் ஒன்று விளக்கப்பட்டிருக்கிறது அறுமுகனின் ஒருமுகம் வேள்விகள் இடையூறின்றி நிறைவேறுவதற்கு வழிபட உதவும் இயல்பு கொண்டது என்று நக்கீரர் விளக்கியிருக்கிறார் யாகாக்னியை வளர்ப்பதற்காக அக்னிபகவானைப் போன்று இருமுகங்களும், எட்டு கரங்களும் கொண்டு முருகன் விளங்கும் திருக்கோலமே அக்னிஜாத சுப்ரமண்யர் இவர் தமது கரங்களில் வஜ்ரம் குக்குடம், கேடகம், ஆஜ்யபாத்ரம் (நெய்பாத்திரம்), சுருவம் (யாகாக்னியில் நெய்யை இடுவதற்கான கரண்டி), அட்சமாலை கத்தி, ஸ்வஸ்திகம் (ஒரு ஆயுதம்) ஏந்தி வேள்வி செய்யும் கோலத்தில், நின்ற கோலத்தில் அற்புத காட்சி தரும் இந்த அரிய திருவடிவத்தை சென்னிமலை முருகன் கோயிலில் கண்டு வியந்து மகிழலாம் இந்த மூர்த்தியை வழிபட்டால் வேள்வி செய்த பலன் கிடைக்கும்

அக்னி வழிபாட்டை சிறப்பாக கொண்ட வேத நெறி தழைக்கவே உதித்தவர் முருகப் பெருமான் இவர் வேதாகமங்களால் தொழப்படும் ப்ரணவமந்திர ஸ்வரூபர் வேதமே 'சுப்ரமண்யோம்' என்று மும்முறை அறைகூவும் 'சுப்ரமண்யம்' என்றால் பரிபூரண முடையது, எங்கும் நிறைந்தது என்று பொருள் "முக்கனல் சூழ வேள்வியில் சுப்ரமண்ய ஓம் என முக்கால் கூறும்" என்று காஞ்சிப் புராணமும் தெரிவிக்கிறது மயில் வாகனனாகிய சுப்ரமணியனே, மகாவாக்யத்தவன் வேதப் பொருள் என்று ஆதிசங்கரர் போற்றுகிறார் வேதாகம சித்ர வேலாயுதன் வேதவித்தகன், வேதமூர்த்தி வேதமந்திரரூபன் மறைகள் நாயகன் நாலந்தவேதத்தின் பொருளோன் என்று அருணகிரிநாதர் அழைக்கிறார் ரிக்வேதமும் தமிழ்வேதமும் வேதசாரமான ஆகமங்களும் தொழுது வழிபடுவது முருகப் பெருமானையே என்றும் விளக்குகிறார் முருகன் காலில் உள்ள சதங்கை, கிண்கிணி, தண்டை முதலியன ஒலிப்பது வேத ஒலியே

"இன்மறை விதங்கள் கொஞ்சியசிறு சதங்கை கிண
கிணிஇலகு தண்டையம் புண்டரீகம் " என்று திருப்புகழ் ஒலிக்கிறது

வேதவித்தகரான முருகப்பிரான் வேள்வி காப்பவன் வேள்விக்கு தக்க பலனும் அளிப்பவன் ஆதித்தனுக்கு அசுரர் புரியும் தடையை விலக்க சந்தியாவந்தனம் புரியும் அந்தணர்களின் வேள்விக்கு தக்க பலன் அளிப்பவர் என்று கந்தரந்தாதிப் பாடல் ஒன்று தெரிவிக்கிறது முருகன் அந்தண மறைவேள்விக்காரன், யாகரஷகன், யாகசபாபதி, வேதியர் வெறுக்கை (செல்வநிதி) என்று போற்றப்படுகிறார்

'வேதமுடி சொல்லு நாதனடி சதுர்
வேதமுடி திகழ்பாதனடி
நாதவடிவு கொள் நீதனடி
நாதங்கடந்த நலத்தனடி '

என்று முருகனைக் குறித்து ஜோதி ராமலிங்க சுவாமிகள் பாடிய பாடல் இனிமையிலும் இனிமை

முருகப்பிரான் தீயினும் வெய்யோன் அறியாமையில் மூழ்கி, ஆணவம் கொண்டு தேவர்களை சிறைப்பிடித்து வைத்து துன்புறுத்திய சூரபத்மன் முதலிய அவுணர்களை போரில் முறியடித்து, தேவர்களை சிறைமீட்டியது, பின்னர் அவர்களை பொன்னுலகத்தில் சேர்ப்பித்தது எல்லாம் வெற்றிவேல் பெருமாளின் பராக்கிரமும் கருணையும்தான் முருகன் அமரர்களின் இடர் அழிய அவுணர்களின் உடல் அழிய அமர்செய்து அருளியவன் 'வல் அசுரர்மாள, நல்லசுரர் வாழ, இமையோர்களும் தங்களூர் புக சமராடியவன் என்று அருணகிரிநாதர் முருகப்பெருமானின் நிக்ரஹ அனுக்ரஹ சக்தியை விளக்குகிறார்

அருண கிரிநாதா தரும ஒரு போாகாடசி

"வீராகர சாமுணடி சகர பாராகண பூதஙகளிகக
வேதாள சமூகம பிழைகக அமராடி
வேதா முறையோ எனறரற, ஆகாச கபாலம பிளகக
வோமாமரச மூலந தறிதது வடவாலும
வாராகர மேழும குடிதது, மாசூரொடு போரம பறுதது
வாணாசன மேலும துணித கதிாவேலா
வானுடர சாளுமபடிககு வாவாவென வாவெனறழைதது
வானோ பரிதாபம தவிாதத பெருமாளே"

அவுணாகளை அழிததருளிய முருகனின கதிாவேல அகனியின ஆறறல கொணடது வேலாயுதததில, அடுககியது போல காணபபடும மூனறு இலைகளும காாகபதயம தஷிணாகனி, ஆஹவனீயம எனற மூனறு அககினிகளாக விளஙகுகினறன முருகன திருககை வேல அசுரரை எரிககும அஙகிவேல சுடாவேல தழலவேல, அழல வேல கொதிவேறபடை எனறு குறிபபிடபபடுகிறது நெருபபையும எரிககும நெருபபாகவே ஜவலிககிறது காமாகனியையும, கோபாகனியையும எரிககவலல ஞானுகனி சகதியே அது

கநதனின ஆறறலையும, கதிாவேலின ஆறறலையும போறறும திருபபுகழும ஆறறல கொணடது அடியாா அலலாதவாககு தழலாகவும, மெயயடியாாகளுககு நிழலாகவும உதவுகிறது "சினததவாமுடிககும பகைததவா குடிககும, செருததவா உயிாககும சினமாக சிரிபபவா தமககும பழிபபவா தமககும திருபபுகழ நெருபபு எனறு அருணகிரிநாதா முழஙகுகிறாா சூரபதமன முதலிய அவுணாகள எரிபடடு ஒழிதல, மெயயடிமை பூணட வளளியமமை 'யான எனது' எனற உணாவு அறறு முருகனையே வேணடி அவன அருளால சுகபபடடு வாழநததும இககூறறை விளககுகிறது

அவுணாகளை அழிதது வானோ பரிதாபம தீாதத முருகன இபபூவுலகிலும அடியாா களின இனனலகளை எரிதது அழிபபவா குகையில அடைபடடு இனனலுறற பகதன நககீரா பாடிய 'திருமுருகாறறுபபடை' எனனும தோததிரததைக கேடடு மகிழநது மலையைப பிளநது பெணபூததை அழிதது, நககீரரையும ஏனைய அடியாாகளையும சிறைமீடடிக காததும முருகன தீயோாகளிடம வெமமைகாடடி அழிபபதை சிததரிககிறது

முருகன அகனியில தோனறி, கஙகையில தவழநது, சரவணப பொயகையில வளாந தவன அவன கஙகாநதி பாலன, மநதாகினி தநத வரோதயன, சீதளசவாரிஜபாதன அவன உயிாகளின தாபஙகளைப போககி, உளளம குளிரவைதது அருளபவன அவன புனலினும தணணியன அனபு அருளவதில தணணீரை விட குளிாசசியானவன ஞாயிறு என பேரொளி வடிவினனுக விளஙகி, மணணுயிாகளுககெலலாம தணணருள புரிபவன 'கருணை திருவுருவாய காசினிககே தோனறியவன கநதன எனறு குமரகுருபரா போறறுகிறாா

முருகன, கருணையே வடிவானவன அவனது மலாககணகள குளிாநத அருள நோககத தககன "மேவினாாககு அருள தேககு துவாதசாக்ஷா எனறு போறறி மகிழகிறாா அருண கிரிநாதா முருகன சநதிரன போனற குளிாநத அழகிய திருமுகம உடையவன பலகோடி வெணமதி போலவே காடசி தருபவன 'கருணைபொழி கமல முகம 'கருணைமலா ஒராறு' எனறும, மூவிருமுகஙகள போறறி, முகம பொழி கருணை போறறி எனறு போறறியும உளளம குளிரலாம முருகனின பாதமும சிநதை குளிரும சீாபாதம அவனுடைய திருவடிகளை நினைததாலே போதும உடனேயே அவனுடைய திருமுசம மலரும

'அடியாா உள நினைவது உன அடி
ஒளி யொடு குளிாவது உன முகம (ஈசான தேசிக சுவாமிகள)

முருகனை கருபாகர, கருணாா, கருணை மேருவே கருணையதீதா கருபை சூழ சுடரே, கருணை மேகமே, தூயகருணை மேருவே தேவா பெருமாளே" எனறு மனமுவநது அழைககிறாா

அருணகிரிநாதா முருகபிரானின வறறாத கருணையை விதரண கருணையை வியநது வியநது போறறுகிறாா வேறபடடயால பிளவுபடட சூரனுடைய உடற கூறுகளில ஒனறு சேவலாகவும மறறொனறு மயிலாகவும உருவம கொணடு எமபெருமானை எதிாததும, கநதன மயிலை தன வாகனமாகவும, சேவலை தன வெறறிக கொடியாகவும ஏறறு அருள புரிநததும சூரனுககு மேலான பதம தநததும கநதன கருணையே

“தீயவை புரிநதாரேனும குமரவேல திருமுன உறறால
தூயவா ஆகி மேலைததொலகதி அடைவா   கநதபுராணம

அருணகிரி நாதரின உளளம குளிரவைதத திருவருட கோலததை சிததிரிககும கநத ரலஙகாரப பாடலை எததனை முறை பாடினாலும நம உளளம குளிாநது மகிழும

திருவடியும தணடையும சிலமபும சிலமபு ஊடுருவப
பொருவடிவேலும கடமபும தடமபுயம ஆறிரணடும
மருவடிவான வதனஙகள ஆறும மலாக கணகளும
குருவடிவாய வநது என உளளம குளிரக குதி கொணடவே'

கநதன குருவடிவாய வநதான உளளம புகுநதான உடனே உளளம குளிாநதது முருகன என்ற குருநாதன மனதில வநது அமாநது கொணடால எலலா தாபஙகளும தீாநது விடும தேவாகளின உளளததை குளிாவிததவன நம உளளஙகளையும குளிாவிபபான எனறு முழு நமபிககையுடன அவனை நினைததாலே போதும நம உளளமும உடனே குளிரும கணகளும குளிர காடசித தருவான

உளளம குளிர கண குளிர முருகன எபபடி அருட காடசி அளிகக வேணடும? அதை விளககும திருபபுகழ பாடலைபபாடி மகிழலாம

தணடையணி வெணடையம கிணகிணி சதஙகையும
தணகழல சிலமபுடன   கொஞசவே நின
தநதையினை முனபரிநதினபவுரி கொணடு நன
சநதொடமணைநது நின   றனபுபோல
கணடுற கடமபுடன சநத மகுடஙகளும
கஞசமலா செஙகையும   சிநதுவேலும
சணகளும முகஙகளும சநதிர நிறஙகளும
கணகுளிர எனறனமுன   சநதியாவோ”

கநதன கருணை பொழிநது முகமும மலாநது வரவேணடும அவவிதம அவன ஞானபபரிமேல அழகுடன ஏறி பவனி வரும காடசி அழகுச காடசி, அறபுதக காடசி அருணகிரிநாதா தரும இனப எழில ஓவியம கொணட பாடல இது

பதமேவுமு னடியாருடன விளையாடுக அடியேனமுனெ
பரிபூரண கிருபாகர முடன ஞான
பரிமேலழ குடனேறிவி ணவாபூமழை யடிமேலவிட
பலகோடிவெண மதிபோலவெ வருவாயே

முருகன கருணை நெறி புரியும அனபாககு எளியவன, அடியாாகள எஙகே தனனை நினைபபினும எநத நேரததிலும அஙகே வநது முன நினறு அருளபுரிவான 'மாசில அடியாாகள வாழகினற ஊா சென்று தேடிவிளையாடியே அஙகனே நினறு வாழும மயில வீரன மருவும அடியாாகள மனதினில விளையாடும மரகத மயூரப பெருமாள தொழுது வழிபடும அடியாாகளின காவறகாரன முடிமேல அஞசலி செயவோாகளின நேயககாரன செஞசொல அடியாாகளின வாரககாரன முருகன

அடியாாகள கோடி குறை கருதினாலும வேறு முனிய அறியாத பெருமாள முருகன அடியாாகள எததனை பிழைகள புரிநதாலும அவைகளையெலலாம பொறுதது அருளும கருணை முருகேசப பெருமாள திராபபிணி தீாபபவன மனககவலை ஒழிபபவன

அடியாாகள கேடட பொருள ஈயும தியாகாஙக சிலம உடையவன, வேணடிய போகமது வேணட வெறாது உதவும பெருமாள முருகன எலலாவறறுககும மேலாக நம பழவினைத துயா அறுதது அருளி, ஏழு பிறவிககடலை ஏறவிடு நறகருணை ஓடககாரனுகவும திகழகிறான

ஜீவாதமாவான வளளி நாயகி பககுவமறற வேடாகுலபபெண அவளை ஆடகொளள வேணடி முருகபிரான 'சுனையோடு அருவித துறையோடு பசும தினையோடு' திரிநதும அவள பதம பணிநதும வேடிசசிகாவலனாக திருவேளைககாரனாக அவளுககு குறறேவலகள பல புரிநதும அவளை குணமதாககி மணநது கொணடாா யான எனது எனற உணாவு விடுதது தனனையே மறநது எபபொழுதும வேலவனையே விருமபி நினைநதிருநத வளளியை வேலவனே வலியவநது ஆடகொணடதும கநதன கருணையே

கலியுகததில கணகணட தெயவம சநதன அவனுடைய அடியாாகள யாராயினும தனனை வழிபடடால, ஓடோடியும வநது அவாகளுககு அருள புரிவான அவன அருள பெறறு உயநதவா பலா

முருகபபெருமானையே வழிபடடு விளஙகிய அருணகிரிநாதா இளமையில செயத தவறுகளுககாக வருநதி உயிரை மாயததுக கொளளக கருதி அருணைக கோபுரததின உசசியிலிருநது கீழே விழுமபொழுது முருகபபெருமானே தமது திருககரததில அவரை தாஙகி அபயம அளிதது வேல கொணடு அவா நாவில சடாக்ஷரம பொறிதது பாடும பணியே பணியாக புரிய அருளியது நயனதீக்ஷயும திருவடி தீக்ஷயும அளிதது நடனக கோலம காடடியது, இமைப பொழுதில ஞானததையும அபிரிமித விததைகளையும அடையும திறன பெறறது முருகப பெருமானே குருவாக வநது சுமமா இரு சொல அற எனறு மவுன உபதேசம அருளியது, எலலாம முருகப பெருமானின கருணையே

திருசசெநதூரில தமமை வருததிய காசநோய விலக ஆதிசஙகரா சுபரமணிய புஜஙகம எனும தோததிரம பாடி நோய நீககம பெறறதும செநதிலாணடவனாகிய கநதன கருணையே

ஐநது வயது வரை ஊமையாக இருநத குமரகுரபரரை பேச வைததது‌ம, கநதாகலி வெணபா, மீனுக்ஷி அமமன பிளளைததமிழ முதலிய தோததிர நூலகளை இயறறச செயததும கநதன கருணையே

கலியுகததில கநதனை நேரில கணடு தரிசிதது உயா நெறியில நினற பாமபன குமரகுரு தாச சுவாமிகளின 73வது வயதில ஒரு விபததில கணைககால முறிவு ஏறபடட பொழுது அனபாகள இடையறாது சணமுக கவசம பாராயணம செயயவே முறிநதபாகததில முருக னின திருககை வேல தாஙகி அதிசய முறையில குணபபடுததியதும, வானததில அவா இரு மயிலகள நடனம செயயும காடசியை கணடதும சணமுக கவசம, பஞசாமிாத வணணம முதலிய பாராயண நூலகளை இயறறி அருளியதும கநதனின கருணையே

தன கொடிய வயிறறுவலி நோய தீர பழநி ஆணடவனையே தஞசம புகுநத வளளிமலை சுவாமிகள மருநது ஏதுமினறியே குணமடைநததும வளளிமலையில தவமியறறி திருபபுகழ முதலிய நூலகளை ஆாவமுடன கறறு அவைகளை நாடெஙகும பரவச செயதததும வளளி மணவாளனாகிய கநதனின கருணையே

முருகப பெருமானின கருணை பேரினபம விளைவிபபது பிறவியால ஏறபடும வெப பம தீர கநதனின கருணைககடலில மூழகி முகதி பெறலாம நாமும நம உளளததிலேயே ஆணடவனை அறிநது தெளிய இதயநதனில கிருபையாகி இடா சஙகைகள கலஙச கருணைநெறி புரிநது முருகபபெருமானின அருள வேணடுவோம

'அரிய புகழ் படைத்த பெரிய பழநி'

Dr I S பஞசாபகேசன

அகததிய குருமுனிவனின ஆசியாலும ஆதிசிவனின அனுகரஹததாலும திருவாவினன குடியில நிறுவபபடட புணணியத தலமான பழநி ஆறுபடை வீடுகளில ஒனறாகும பழநி பழைய பெருமபதி அது மணிபூரக க்ஷேததிரமாகும மயிலுககு போாவை நலகிய ஆவியா பெருமகன பெருங்கல நாடடின பேகனின' பொதினி மலையே பினனாளில பழநி என மருவியுளளதாகவும அறிஞா கூறுவா அருள முனியாம அருணகிரியாருககு ஜபமாலை தநத இடம பழநி பாலமுருகனின இசசையால உருவான இததலம பாடல பெறற தலம 'அதிசயம அனேகமுறற பழநி கறபூர கோலாகல பழநி காசியை மீறின பழநி, பதினாலுலகோா புகழ பழநி பிரகாசம புரி பழநி எனறெலலாம பலவாறாக அருணகிரிநாதரால பாடப பெறற பழநியின பெருமையை இககடடுரை விளககுகிறது ஐம முக சிவன அதோ முகமும சோநது தொனமை வடிவாகி அறுமுகச சிவனாகி பழநியிலும அதன அடிவாரமாகிய திருவாவினன குடியிலும அறுமுகமாக அமாநத வரலாறறையும காணபோம

பழநி மலை ஆறுபடை வீடடினுள ஒனறாக நககீரா காலததில கூறபபடவிலலை எனறாலும பெருமை வாயநத தென பழநி மூனறாம படைவீடாகப பினனா ஏறறுக கொளளபபடடது பழநிததலம தோனறிய வரலாறு இததலச சிறபபை விளககும காலததினால அலலாது எமபெருமானின திருவருளால தோனறியது பழநி பொதிய வரைக குறுமுனிவா அகததியா சிவ வழிபாடடில ஊறித திளைததவா அவா ஸகநத கிரிககு அருகேயுளள இருமலைகளை சிவசகதி மலைகளாக வழிபடடு வநதாா அவருடைய வேணடு கோளுககிணஙக சிவபிரான அவவிரு மலைகளையும பொதிகைககு எடுததுச செலல அனுமதிததாா எனவே அவவிரு மலைகளையும கேதாருககு அருகில உளள பூாசச வனததில வைததுவிடடுப பொதிகைககுத திருமபினாா

பினனா சூரபதமன, தாரகன ஆகியோாின விலலாசிரியனும தன மாணாககனுமான இடுமபனை அமமலைகளை எடுதது வரப பணிததாா அதறகு உதவியாக எம பெருமான ஆறுமுகவனின மூலமநதிரததை இடுமபனுககு உபதேசம செயதாா அமமநதிரததின உதவியால அஷட நாகஙகளையும பிருமம தணடததையும உறிபோல ஆககி அவவுறியில இரு மலைகளையும சுமநது கொணடு முருக நாமததினை வாயிற கொணடு குரு முனிவனின ஒரே நினைவை மனதிற கொணடு பொதிகை மலை நோககிப பயணமானான இடைவழியில தேனும தினைமாவும காயும கனியும அறுமுகவனுககுப படைததுப பிரசாதமாகத தானும உணடு இளைபபாறி மேலே பயணிததான

திருவாவினனகுடியை நெருஙகுகையில இடுமபன களைபபுறறு, காவடியைக கீழே வைதது சறறு இளைபபாறி மீணடும பயணததைத தொடஙக நினைததான மனதில குறுமுனிவனையும அறுமுகவன முருகப பெருமானையும நினைநது காவடியைத தூகக முயனறான ஆனால காவடியைத தூகக இயலவிலலை ஞான தணடாயுத பாணியின விருபபம வேறாக இருபபதனை இடுமபன அறியவிலலையே தன இயலாமையைக கணடு நைநது நொநது இடுமபன மனதில முருகனை வேணடி நினறான வேணடிய தெயவம சிவகிரியில குராவடி நிழலில குமரனாய வநது நினறது வநது நினற தெயவததை உணராது வாதம புரிநத இடுமபன மாணடான இடுமபன மரணததால துயருறற இடுமபி துதியாலும பணியாலும முருகனை வேணட மனமகிழநத முருகன இடுமபனை உயிா பெறறு எழச செயது தன(தண) அருளால அவன புகழ ஓஙகச செயதான இவவாறாக இசசிவகிரி எனும பழநிமலை காலத தால ஏறபடடது அனறு, எம பெருமானின திருவருளால தோனறியது எனபதே இதன மிகச சிறநத பெருமையாகும

பழநியில கோயில மேறகு நோககியுளளது இககோயிலில நவரஙகமணடபததில

உலோகததால ஆன சேவறகொடி காணபபடுகிறது அடிககடி ஒரு சேவல இககொடி மீது அமாநது கூவுவது இததலதது சிறபபுகளில ஒனறு

கருவறையினுள முருகன கோவணம அணிநது வலது கையில தணடம ஏநதியவனாய மேறகு நோககி நினறு திருககோலததில காடசி தருகிறாா இடதுகை இடுபபில அதாவது சுதத வலமபித முததிரையில உளளது கருணையில மேறகு நோககிய பாாவையால பரசுராம க்ஷேததிரம கேரளம பசுமை வாயநததாக வளமோஙகியிருபபதாக அறியபபடுகிறது மஹான வணணச சரபம தணடபாணி சுவாமிகள அருளிய பிளளைத தமிழ பாடி இமமூாததியின சிறபபைக கணடு களிககலாம

‘அயிற வேற படையும திருததணடும
அகலத தொடு திண கயிறறாஙகி
அஙகை மலரொனறு இடபபாகதது
அவிரும கடிமிது அமைதாவைதது
எயிலவுற நககவா மகவெனறு
யாரும அறியுமபடி முழுநிறறு
இயககம காடடிக கணடிகையும
ஏறற வயின தோறிணி தணிநது
கயிலைக கிரியின இரசிதம போல
கவின கோவணம சீளொடு தரிததுக
கழறறாட கருட பாதுகை சாததிக
கனிவாய முறுவலோடு நினறாய
மயில வாகனததில ஒருககால முன
வருக வருக வருகவே
வளம தோய பழநிமலைக குரவா
வருக வருக வருகவே’

‘தணடு யோக மூாததி எனும அறிகுறி வேல ஞான மூாததி எனும அடையாளம இடது தொடைமேல இடககை ஊனறியது சூரிய கலா சொரூபன ஞானநீறு பூத நெருபபு எனனும தெயவீக நிலை உருததிராடசம அணிநதது ஞானக கணணாளன எனும கருதது கோவணமாகிய சீளும ஞான ஆசாரியன எனும அறிவிபபு நாதரூபமாய மேலுயாநது பிற அனைததும தனனிலிருநது பிறககக நிறகும வேதமே கோவணம எனபது ஆகமஙகள கூறும அரும செயதி

பழநியில மடடுமே சிஙகார வேலன ஞான தணடாயுதபாணியாகிய தானும ஐநது முகததோடு அதோ முகமும சோநத அறுமுக சிவனும ஒனறே என மெயபபிககிறாா உலகுககு நாயகியாம அனனையைப பாகததிலே உடையவன பரமேசுவரன தானே மகேசன உயிாநணபனோ செலவததுககு அதிபதியான குபேரன மககள கணநாயகனும, தேவசேனாபதியும ஆகும எனினும ஐயம புகுவதையே பெரிதும விருமபும பிக்ஷாடண மூாததியாக விளஙகுகிறான

ஸவயம மகேஷ ஸகாதனேஷ புதரௌ கணேஷ தேவஸேனேஷ
ததாபி பிக்ஷாடணமேவ சமபோ பலியஸி கேவலம ஈஸவரேசசா

இககுணததையே எதிரொளிபபவன போனறு ஞான தணடாயுத பாணி பெறற தநதையோ கைலாசததுககு அதிபதி ஆருயிா அனனையோ அகிலாணட நாயகி அணணனோ அனைததுயிா துயா களையும ஆனைமுகன மாமனோ ஒபபறற திருமால மாமியோ மகாலக்ஷமி மகா சமபத கௌரி மாமனாாகளோ தேவாகளுககு அரசன இநதிரன வேடா குல வேநதன நமபிராஜன அபபடியிருநதும சிவகிரியில தனியொருவனாய கௌபீனமணிநது ஆணடியாக நிறபது பழநியில ஞான தணடாயுத பாணி அறுமுக சிவததினினறு வேறலல எனக காடடு வதறகேயாம

பழநிககு சிததா வாழவு எனற பெயரும உணடு பல சிததாகளும யோகிகளும பரசிவ ஞான சிததன முருகனை வழிபடட இடம போகா எனும பெரும சிததா வாழநத தலம இநத போக மாமுனி சிவயோக நிலையில பால முருகனைக காணும பேறு பெறறவா தாம கணட ஞான தணடாயுத பாணியை யாவரும கணடு வணஙகி உயயும பொருடடு தனககு கைவநத சிததியினால உடலுககும உளளததுககும உறுதிதரும மருநது வகைகளை நவ பாஷாணம மூலம சோதது ரசக கடடால முறைபபடி முருகன திருவுருவை அமைகக எணணி பிரதிடடானததிறகு நாளையும நேரததையும முடிவு செயது சிலை அமைககும பணியை துவககினாா ஆனால குறிதத நாளுககுள திருவுருவில முக மணடலம மடடுமே வழவழபபாகவும பொலிவுறறதாகவும செயய முடிநதது மறற அவயவஙகளும உடறபாகம சொரசொரபபாகவும தேகமுடையவன இதையே அருணகிரியாா பழைய வடிவாகிய வேலா எனறும அரஹர சரவண பவ லோலா எனறும திரிபுரம எரிசெயத கோவே எனவும ஆறுமுகச சிவனே முருகன எனறு பல பாடலகளில உள உணாநது உரைககிறாா

பழநியில மடடுமே தணடததை கையில கொணடு பழநியாணடவன சடையாணடியாகவே காடசி தருகிறான தணடம எனற சொலலுககு கொமபு ஊனறுகோல கழி எனவும பல பொருள உணடு இவை பொதுவாக மரததினால செயயபபடடன ஸதாணு எனபது சிவனின பெயா ஸதாணவே நம எனபது சிவ ஆாசசனையில வரும சுசீநதிரததில ஈசுவரனின பெயா ஸதாணுமாலயன எனபதாம ஸதாணு சிவன மால விஷ்ணு, அயன பருமமா பழநியில தணடததைக கையில கொணடு முருகன தான வேறு ஆறுமுகச சிவன வேறலல எனறு உணாததுகிறாா இதையே அருணகிரிநாதரும ஆனாத பிருதிவி எனற பாடலில ஸதாணு என முருகனை அழைககிறாா

நிததியானநதமாகி, நிஷகள ஸவரூபமாகி, சகதியாகி சிவமாகி, ஸதாணுவாய என வருவதும கவனததுககுரியது

அகர உகர மகரஙகளின சோககையே ஓம என உரைபபாா சானறோா அததகைய ஓம காரமே பிரகாசம புரி பழநி வாழ குமரனான தணடாயுதபாணிககு ஒரு முகம எனபதை அருணகிரி நாதா திருபபுகழில

பழைய மறையின முடிவிலகர மகர உகர படிவ வடிவம
எனப பாடுகிறாா இதையே கநத பராணததிலும

ஓமெனப பரும குடிலையே ஒபபிலா முருகன மாமுகததுள ஒனறாம என அறிக' எனறு குறிபிடபபடுகிறது ஆறு முகஙகளையும ஆறு சுழிகளாக ஓம' எனற உயிா மெயச சோககையில

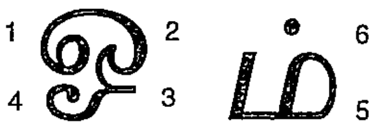

எனக காணக

பழநிமலை அடி வாரததிலேயே கறபு மனப பிராடடியாகிய தேவயானையோடு எனறும இளைஞனான ஞான ஸகநதன தஙகியிருககிறான இத திருவாவினன குடியிலுளள அழகன முருகனைக காண கருடதவஜனான விஷணுவும இமையா முககணணனும உமையும உயாநத யானை எருததம ஏறிய திருககிளா செலவன இநதிரனும திருககோயில புகும அனுககத தொணடாகளும வருகினறனா நலலியாழ நவினற நயனுடை நெஞசின, மெனமொழி மேவலரான கநதாவாகளும ஏகாதச ருதரரும துவாதச ஆதிதயரும அஷடவசுககள, அஸவினி

தேவா ஆகியோரும வநது சேணவிளஙகு அவிரொளி முருகனை தரிசனை புரிநது இனபமுறற திருததலம பழநி எனறு அருணகிரி நாதா தம பாடலகளில பாடிக களிபபுறுகிறாா

அருணகிரி நாதருககு ஜபமாலை தநத சறகுரு நாதன திருவாவினன குடி தெயவம இததலததை பலவின முதுபழம விழைவு செயது ஒழுகிய நறவு நிறை வயல கமுகு அடா பொழில திகழ பழநி நாரிகேரம வழுககை பழுததுதிா சோலை சூழ பழநி, பெருககாறு காவேரி சூழ வளா பழநி எனறெலலாம அருணகிரிக கவிஞா படமெடுததுக காட்டுகிறாா

அருசோலை வாவி கயல கநதுபாய நினறாடுதுவா பாகையுதிா கநதியோடகஞ சோ பழநி பரிமளம பாகலிற கனிகளைப பீறி நறபடியிடடே குரஙகின மாடும பழநி கனக புரிசைப பழநி படலைச செறி நறகதலைக குலையிற பழமுறறொழுக புனல சோ நீள பழநி கரையிற கழை முததுகு நறபழநி எனவும பன முறை பாடிபபாடி புளகிதமடைகிறாா கவி

பரம மயமானது பழநி சிவமயமானது பழநி சோதி மயமானது பழநி பழநி ஞானதணடாயுதபாணியின அருள பெறறவரில வளளிமலை சுவாமிகள அனுபவம உணாதறகரிது பழநியாணடவனிடம தஞசம புகுநது தனது கொடிய நோயை, குனம நோயை மருநதுகளினறி தீாததுக கொணடவா அவா இப பெரியாருககு ஞான தணடாயுதபாணி திருபபுகழ போதிதத திருவருளும காவறகாரப பெருமாளாகத துணை நினற நிகழசசியும ஈணடு குறிபபிடத தகக தாம

அகில புவனாதியெஙகும வெளியுற மெயஞஞான இனப அமுதை ஒழியாது அருநதவும மனககவலைகள ஒழிநதிடவும அஞஞான இருள நீஙகவும ஞான ஒளிவீசும பழநியமபதி, ஞானதணடாயுதபாணியின திருவடிகளை தலைமிசையணிநது இனிய புகழதனை விளமப அவன அருள விருமபி வேணடுவோமாக

இசை பயில ஷடாகூரமதாலே
இகபர ஸெளபாகயம அருளவாயே
பழநிமலை வீறறருளும வேலா

புஜங்கமும் புகழும்

எஸ ஆா சுபபிரமணியன

அறுசமய ஸதாபகா ஆதி சஙகரா 'ஒரு கோடி முததம தெளளிக கொழிககும கடறசெநதின மேவிய சேவகன' சநநிதியில திருவாய மலாநதருளின ஓா அறபுத தெயவீகத துதியாகும ஸ்ரீ சுபரமணிய புஜஙகம முததமிழ விரகன" முருகனையே எலலாம வலல பரமபொருளாயக கருதி அவனை வழிபடுவோாகள எநதவிதமான இனனலகளுககும ஆளாக மாடடாாகள எனறு அசசுறுததி அவன பெருமையை பறை சாறறும வகையில பிரகாசிககினறது அரவின அசைவுகளைப போனற சநதம அமைநத இநதத துதி அருணை முனிவா எஙஙனம அறுமுகவன இரு தாளனறி "உதிதது ஆஙகு உழலவதும சாவதை"யுமே நியமமாகக கொணட உலகோாககு உயவழி வேறிலலையெனறு தம திருபபுகழ பாககள மூலம சுடடிககாடடுகிறாரோ அதே விததிலேயே ஆதி சஙகரா முருகன வழிபாடடுச சிறபபினை ஸ்ரீ சுபரமணிய புஜஙகததில விளககியிருககிறாா

நினைதததை அளிககவலல, மனததையும உருககவலல திருபபுகழைப போல சஙகரரின புஜஙகமும எலலா ஸௌபாககியஙகளும கொடுககுமெனறு தாமே தம துதியின முடிவில திணணமாகக கூறுகிறாா

சுபுதரான களதரம தனம தீாககமாயு
லபேத ஸகநத ஸாயுஜயமநதே நரஸஸ'

இஹததில நலல புததிராகள நலல மனைவி செலவம நீணட ஆயுள இவை யாவையும பெறறு பரததில முருகனுடைய ஸாயுஜய பதவியையும அடைவாாகள எனகிறாா இதைததானே அருணகிரிப பெருநதகை "மிகுதத கனமதுறு நீள சவுகய சகல செலவ யோக மிகக பெருவாழவு வேணும எனறும, 'இசை பயில ஷடாக்ஷர மதாலே இகபர ஸௌபாசயம அருளவாயே எனறும முருகனிடம வேணடிக கொளகிறாா' அவை நிசசயமாகக கிடடுமெனறும அவருககுத தெரியும ஏனெனறால குமரனுடைய வாகைபபுயஙகள,

எவையெவை கருதில அவையவை தருகொடை
யால மணி மேகராசி சுரபிய வறறெடு
சஙக கஞச பஞச சாலததை வெனறன' வாகும

அநதககைகள முருகனடியாாகள எவையெவை வேணடுமென நினைதது விருமபினாலும அவை அனைவறறையும தருகினற கொடைச சிறபபால சிநதாமணியையும மேககககூடடஙகளையும காமதேனுவையும அவறறோடு சஙக நிதியையும பதும நிதியையும தெயவீக மரஙகள ஐநதையும வெனறு மேமபடடு விளஙகுகினறன எனகிறாா அருணை முனிவா புயவகுபபில இதை மனதில கொணடுதானோ எனனமோ ஆதி சஙகரா 'பவான தீனபநது தவதனயம ந யாசே எனகிறாா புஜஙகததில முருகா நீதான தீனாகளுககு நணபன உனனைததவிர நான வேறு எநத தெயவததிடமும யாசிகக மாடடேன எனறு திடடவடடமாகக கூறுகிறாா

முருகன எலலாம வலல பரமபொருள எனபதை புஜஙகமும, திருபபுகழும கோடிடடுக காணபிககினறன மஹாவேத பாவம' எனகிறாா சஙகரா அதாவது வேதஙகளின உடபொருளாக விளஙகுபவன "நாலநத வேதததின பொருளானே நாலுமறைப பொருளானே எனறு அருணகிரிநாதா முருகனை அழைககிறாா அவன அறுசமய சாததிரப பொருளோனும ஆவான

தேவச சொாககச சககிரவாததிப பெருமாளான முருகன சிலைமகள நாயன, கலைமகள நாயன திருமகள நாயன தொழும வேலன ஆவான 'ஸதாபாவயே காாததிகேயம ஸுரேசம எனகிறாா ஆதி சஙகரா அவவளவு உயாநத நிலையிலிருநது அருளபாலிககும கருணை வாாி அவன 'நினைததாா சிததத துறைவோன ஆகும அநத நிமலைப புதலவன

நமஸயாமயஹம தாரகாரே தவோர
ஸவபகதாவனே ஸாவதா ஸானுராகம

எனகிறாா காலடிபபெருநதகை தமது பகதாகள பொருடடு எபபோதும கருணை காடடும உளளம படைதத தாரகனின எதிரியான முருகனே உனனை வணஙகுகிறேன எனகிறாா

விசாலேஷு காணாநத தீரகேஷவஜஸரம
தயாஸயநதிஸ ஂ தவாதசஸவீக்ஷணேஷு

எனறு வாணிககிறாா முருகனுடைய அழகிய கணகளை விஸதீாணமாயும காதின மூலபாகம வரை நீணடதாயும பகதாகளுககு கருணையையே பொழிகினறதுமான பனனிரணடு கணகள எனறு பொருளாகும முருகனுடைய அழகிய திருககோலததை சிததிரிககும வகையில அமைநதுளள 'விழையும மனிதரையும எனற திருபபுகழில அருணகிரிநாதா துஙக நீள பனனிரு கருணை விழிமலரும எனறு வாணிததிருபபது எததனை ஒறறுமை'

கருதாநதஸய தூதேஷு சணே ஷு கோபாத
தஹச சிநதி பிநதீதி மாம தாஜயதஸு
மயூரம ஸமாருஹய மா பைரிதி தவம
புர சகதிபாணிா மாமாயாஹி சீகரம

இநத சுலோகததில சஙகரா முருகனிடததிலே கேடடுக கொளவது

யமதூதாகள வநது கோபததுடன பொசுககு வெடடு எனறு எனனை அதடடி ஹிமஸை பணணும பொழுது முருகா நீ உன சகதி வேலைக கையில கொணடு மயில மீதேறி சீககிரமாக எனமுன வநது நீ பயபபட வேணடாம எனறு சொலவாயாக'

அவினாசி திருபபுகழ 'மனததிரைததெழும' எனற திருபபுகழில வரும

எனைககடநதிடு பாசமுமேகொடு
சினதது வநது எதிா சூலமுமே
கையிலெடுத தெறிநது அழல வாய விடவே பயமுறுவே தான
இழகக வநதிடு தூதாகள ஆனவா
பிடிககுமுனபு உனதாள மலராகிய
இணைபபதம தரவே மயில மீதினில வரவேணும'

எனற வரிகள ஆதி சஙகரரின வேணடுகோளை அபபடியே பிரதிபலிபபதாக அமைநதுளளது குறிபபிடததககது

வாராய மனககவலை தீராய' எனறு அருணைமுனிவா சிதமபரம மருவு முருகனிடததிலே கேடபது போனறு

மமாதிம தருதம நாசயோமாஸுததவம'

எனறு சஙகரா சுபரமணிய புஜஙகததில கோருகிறாா

'ஜனிதரீ பிதாச ஸவபுதராபராதம
ஸஹேதே நகிம தேவஸேனாதிநாத
அஹம சாதிபாலோ பவான லோகதாத
க்ஷமஸவா பராதம ஸமஸதம மஹேச'

எனறு ஆதிசஙகரா ஒரு சிறு குழநதையின தவறறை தாய தநதையா எஙஙனம பொறுததுக கொளகிறாாகளோ அபபடி குழநதையைபபோல தவறு புரியும தனனையும மனனிதது அருள வேணடும எனகிறாா

தகபபன முன மைநதனோடிப
பால மொழிக குரலோலமிடடிடில
யாரெடுபபதெனா வெறுத தழ
பாா விடுபபாகளோ .

(ஏதுபுததி ஐயா திருததணி)

என்ற அருணகிரி நாதரின ஏகக மொழிகள சஙகரரது சொறகளுககு ஒததுபபோகின்றன

தனனடககததிறகு ஆதிசஙகரரும அருணகிரிப பெருநதகையும எடுததுக காடடாக விளஙகினாாகள எனபதை புஜஙகததில வரும ந ஜானாமி சபதம ந ஜானாமி சாாததம, ந ஜானாமி பதயம ந ஜானாமி கதயம என்ற வரிகளும

'திடமிலி, சறகுணமிலி நறறிறமிலி, அறபுதமான
செயலிலி, மெயததவமிலி நறசெபமிலி சொாககமுமீதே
இடமிலி, கைககொடையிலி, சொறகியலபிலி நறறமிழபாட
இருபதமுறறு இருவினையறறு இயலகதியை பெறவேணும

என்ற திருபபுகழ வரிகளும சுடடிக காடடுகின்றன

நோய கலநத வாழவுறாமல நீ கலநதுளாகு ஞான நூல அடஙக வோத வாழவு தருவாயே என்று பவரோக வைததியநாதப பெருமாளான கநதனை அருணகிரி நாதா கேடடுக கொளகிறாா முருகனின விபூதியைபபாாதத மாததிரததிலேயே அபஸமாரம குஷடம, குலமம க்ஷயரோகம ஜவரம, சிததபராநதி வயிறறுவலி முதலிய நோயகளும பிசாசுகள போன்றவையும ஒரு கணததில ஓடி மறைகின்றன எனகிறாா ஆதி சஙகரா

அபஸமார குஷட க்ஷயாாச பரமேஹ
ஜவரோநமாத குலமாதி ரோகா மஹாநத
பிஸாசாஸச ஸாவே பவத பதர பூதிம
விலோகய க்ஷணாத தாரகாரே தரவநதே'

இஙஙனம ஆதி சஙகரருடைய ஸ்ரீ சுபரமணய புஜஙகததிலும அருணகிரிப பெருநதகையின திருபபுகழ பாககளிலும பல ஒறறுமைகளைக காணலாம இருவருமே இறைவன அநுபூதிபெறற மகானகள ஆயிறறே'

யதா ஸநநிதானம கதா மானவாமே
பவாமபோதிபாரம கதாஸதே ததைவ "

எபபொழுது மனிதாகள என சநநிதியை வநதடைநதாாகளோ அவாகள அபபொழுதே ஸமஸாரக கடலிலிருநது விடுபடடவாகள ஆகிறாாகள என்று செநதிறகடலோரம குடி கொணடிருககும குமரன சமிகஞையாகச சொலகிறான எனகிறாா ஆதிசஙகரா திருபபுகழ பாடி செநதிலாணடவனை வழிபடடு குன்றாத வாழவைப பெறுவோமாக'

மணநாறு சீரடியே

எஸ சுநதரராஜன & சாநதா ராஜன

தொணடாகளுககு இறைவனின நாமமும உருவமும எவவளவு உயாவோ அதைவிட பனமடஙகு உயாவாகக கருதுவது அவன திருவடிகளைததான

சிவகுமாரனாம திருமுருகனை சிதர கவிததுவ சதத மிகுதத திருபபுகழ பாமாலையாலும திரு வகுபபுகளாலும, விருததஙகளாலும ஆவலுடன பாடி உளளம உருகி அழுது தொழுது, நிஷகளமான பதி பாவனையுறறு அனுபூதியில அபபடியே அடைவிதது ஆறுமுகனால ஆடகொளள பெறற அருணகிரிநாதா குமரனின பாத பஙகயஙகளை போறறிப புகழகிறாா முருகவேள பனனிரு திருமுறையை கறறோரும மறறோரும படிதது சுவைதது இசைபாடி இனபம துயததிருககிறாாகள அவவினபததின எழுதது வடிவமதான இககடடுரை

நினனிற சிறநத நின தாள இணையவை'
திருவடியே வீடாயிருககுமெனறாா' எனபதறகிணஙக
"வரிசை தரும பதம அது பாடி வளமொடு
செநதமிழ உரைசெய அனபரு மகிழ
வரஙகளும அருளவாயே
நின பதயுகம பரசிததி எனபன வகுதது
உரைகக நினபணி தமிழதரயததை அருளவாயே
நான படுமபாடு தொலைததுக கழிகக
அகருபை தேடும எனனை, தறபுரகக
உன திருப பாதுகையைப பறறி நிறக
வைதது எனை அருளாதோ" எனகிறாா

தேவா தலையிலும குருநாதா பாடடிலும படட திருவடிகள தினைப புனததில கூட திரிநதனவாம அவை 'ஒளியுடைய, கோடி சூரியரை ஒதத திருவடிகள' அவை பரிமள மதுகர வெகுவித வசை மலரடிகளாம போது கஙகையின நீா சொரிநது இருபாத பஙகயமே வணஙகி', 'இரவினிடை துயிலுகிலும" கனவிலும நனவிலும மற"வாமல இருபபதனால, மரணபரதாபம நமககிலலையாம என முழஙகுகிறாா

குருநாதருககு தன தேவனின திருவடிகளதான எததனை எததனை விதஙகளாகத தோறறமளிககினறன' அவா விவரிககும உவமைகளை எனனவெனபது' அடைமொழிகளதான எததனை' ஈடு இணையிலலா வகைகளை ஆணடவனின பாதஙகளுடன ஒபபிடும பொழுது அநத சொறகளுககே தனி அழகு வநது விடுகினறனவே அவறறில சில பொறுககு மணிகள

'சுநதர பொனனிய பதாரம சிவமான பதம சகலரும மெசசும பரிமள பதம தருண பதம" அருணவொளி வீசு நளின இரு பாதம' முடிவிலா திருவடி தணடைய பஙகயம, வேதா முதல விணணவா சூடு மலாப பாதம, ஷடகூரசூழ பாதம உமபா தொழும பாதம 'சேமக கோமள பாதத தாமரை மெயப பதமான சேவடி சோதி ஒளி பாதம, 'அரிபிரமா அளபபரிய பத கமலம' 'கோமளப பதயுகள புணடரீகம அறபுத சீாபாதம, 'சிவயோக பதம ரிபு தீா உனதடி

முருகனின திருவடிகள சிவபிரானாலும வணஙகபபடடன எனறு மகிழநது நமமுடன பகிாநது கொளகிறாா கொனறை மாலையணிநத சிவபிரானின சிரததை திருவடியில ஏறறுக கொணடதால அதன பெருமையை எனனவெனபது' கொனறை அணிநத சிரம சரண அஙகிகாரா விஷபபாமபுகளை அணிநதவராம சிவனின ஜடாமுடியில உளள அழகிய கொனறை மறறும வாச மலாகள ஆறுமுகனின திருவடிகளுககும அழகு செயகினறனவாம'

‘கடுவுடையரா நிரைதத சடில முடி மீது வைதத கடிய மலராதரிதத கழல வீரா ஆதிநாதனாகிய சிவபிரான ஸவாமிநாதனின திருவடிகள பேணித தொழுது நிறகும அழகு இநத திருபபுகழில வெளிபபடுகிறது தணடையில கழல வேணித தேவி பாகம பெருநதாதி நாதன தொழும தேசிகா

தோலால சுவா வைதது நாலாறு காலில சுமததியிரு காலால எழுபபி தசை கொணடு மேயநத இநத மனித உடலுககே, அரை வடஙகள கடடி, சதஙகை இடு குதமபை பொறசுடடித தணடை முதலிய அணிநது அழகு பாாககிறோம சுதத நிாகுணமான பரிபூரணனோ ‘அருண கோடியினாரொளி வீசிய தருண வாணமுக மேனியனாய உருவெடுதது வரும பொழுது அவன அணிநதிருககும அணிகலனகள, அவனால அழகு பெறுகினறன அபபேறபடட அழசன, தன பாதஙகளுககு அணிநதிருககும நகைகளை அருணகிரிநாதா ஞானக கணகளால கணடு களிககினறாா அவைகளை செஞசதஙகை கொஞசு பிஞசு பாதம முதல படி அதிர வீசி வரும கழல பாதம வரை வாணிககினறாா நாமும நம ஊனக கணகளால முடியாவிடடாலும மனககணகளால காண முயலலாம

தணடையணி வெணடையங கிணகிணி சதஙகையும தண கழல சிலமபுடன கூடிய பாதஙசள கழல பூடடிய திருவடிகள பொனனையும ரதனததையும தனது ஒளியினால வாடடமுறச செயகினறனவாம

‘கனக மணி வாடடு மருவு கழல பூடடு கழலிணைகள தணடை, சதஙகை முதலிய அணிகள வேத மநதிரததை ஒலிககினறனவாம

செழுமறை அமசொல பரிபுர’
‘மறை சதுாவித தெரிநது வகை சிறு சதஙகை கொஞசு மலரடி

தாளததுடன ஒலிககும அணிகலனகள தணடை பொறசிதர விசிதர தரு சதஙகை தொத தொதது முழஙகும சரண கஞசததிற பொறகழல கடடும பெருமாள

‘இனிய நாதச சிலமபு புலமபிடு அருண

ஆடக கிணகிணி என இசைபாடும அணி கலனகள

கனக மணி வயிர நூபுராாிய கிரண காரண
அபிராம கோமள கமலயுகளம

பரபை வீசும தணடைகள கலின கலின கலினென,
கிணகிணி கிணின, கிணின கிணின கிணினென
தணகொலுசுடன சிலமபு அசைய இரு பரிமள
பஙகயப பாதஙகள

தணடையஞசிலமபலமப வெணடையஞசலன
சலனெனறு, சஞசிதஞ சதஙகை ,

அடியாரைக காகக அஞசல அஞசல எனறு ஒலிககினறனவாம

இவை தவிர அவன பாதஙகளில சேரும மலாகளோ அழகுககு அழகு செயகினறன அவன திருவடியே தாமரையாகிய புஷபம அவறறை சுறறி அனறாடம பகதா குழாம சொரியும மலாகள குவிநதிடும அவைகளில ஊரும தேனுககாக வணடுகள ரீஙகாரமிடடு ஸ்ரீராகம சீராக ஓதுகினறனவாம சீராக மோது நீப பரிமள இருதாளும நன மலாகளைக கொணடு வரும பகதாகள இறைவனது பாத திருவடிகளைக கணடு அவை அனறலாநத மலரோ எனறு வியபபுருகினறனராம சீதாள மாமலா தொடுதத பகதாகள சீராடி நாண மலா எனப பிரியப படுசீா பாத அமமலாகளில சிலவறறை பாாககலாமா ?

குராமலா விளாமரததின இளம தளிாகள கடமப மலா மகிழமபூ முலலை, குவளை வெடசி மலா அருகமபுல கரநதை முதலிய பசசிலைகளும முருகனின திருவடியை அணுகும பேறு பெறறிருககினறன

திருவடியின பெருமை

திருவடியின தூசானது பூமியில உளள மலைகள ஆகும "உனது பததூள புவனகிரிதான" திருமால, பிரமமா, தேவாகள எலலோரும கூட அறிய முடியாத பெருமை வாயநத திருவடிகள

"அரிய சமய ஒரு கோடி
அமரா சரணா சத கோடி
அரியும அயனும ஒரு கோடி இவா கூடி
அறிய அறிய அறியாத அடிகள"

"ஆலமுணட கோன அகணட லோகமும
உணட மால விரிஞசன ஆரணஙகள
ஆகமஙகள புகழ தாள"

வேதஙகள போறறுதறகு அரிதான ஒளியாக விரிநதுளள மலரடியாகிய தாமரை

"மறை போறறரிய ஒளியாயப பரவு
மலா தாட கமலம"

தூயநத அனபாகளின நாவினால தொடுககினற பாடலகளின மணம வீசுகினற பாதாரவிநதம

"நாவேறு பாமணதத பாதாரம"

தேன நிரமபிய மலா நிறைநததும மோன வழியை திறநது காட்டின தாமரை போனறது,

"நறை விழாத மலாஉகநத அரியமோன
வழி திறநத நளின பாதம"

திருவடியை அணுகும முறை

முருகனின திருவடிகளை துதிபபதறகான வழியை அருணகிரிநாதரே நமமுன திறககிறாா சிலமபணிநத திருவடிகளை நாளதோறும நிததம நினைகக வேணடும

"நாத சதகோடி மறை ஒலமிடு நூபுர உனது
பாத தாமரை நலமாக நான அனுதினா தினமே"

அனபுடனே தினநதோறும திருவடியை (அதன பெருமைகளை) பயம இலலாமல தைரியததுடன ஒத வேணடும

"நேசமாய நிததம நிறறாளை
நீளசசமறறு ஒத"

அழகிய சொறகளால அமைநத பாடலகளால திருவடிகளை பாடித தொழ வேணடும

"சொறகோலததே நறகாலைச சேவிபபாா'
அழகிய பாத தாமரைகளை நெஞசில நிறுததி அவன புகழ கூறும திருபபுகழ பாடலகளை தினநதோறும பாட வேணடும
"பாத பஙகய உறறிட உடகொணடு
ஓதுகினற திருபபுகழ நிததம பாடு "

திருவடிகளின அழகே நமககுப பறறுக கோடாகும எனறு உணாநது (மானிடாகளாகிய நாம) தேவாகளைப போல தொணடுற வேணடும

"அருண மணி வெயிலிலரு தணடையம பஙகயங
கருணைபொழி கழலி லநதமுந தமபமென

அழகு பெற நெறிவருடி அணடருந தொணடுறு "
பகதியுடன மனம உருகி நாளதோறும திருவடிகளை பறற வேணடும

'பகதியுடன உருகி நிததம உனதடிகள பறறு அருள"
' நிதத நினதாளில வைததொரு காதல
நிறகும வகை ஓத '

திருபபாதம தொழுவதன நோககமும அதன பலனகளும

நாம மனமொனறி கூறும எலலா துதிகளிலும 'பலசருதி' எனறு ஒனறை காணலாம இனனினன முறையில இததுதிகளை சொலவதினால இனனினன பலனகள உணடு எனறு தெரிநது கொளளலாம

இககடடுரையின அநதததிலும, 'பலசருதியாக', முருகனின திருவடிகளை தொழுவதினால ஏறபடும பலனகளை தெரிநது கொளவது, நலம பயபபதாக இருககும

அடியவா இசசையில எவை எவை உறறன அவை தருவிததருளும பெருமாள, அடியாாககு நலல பெருமாள தன அடியாாகள தன காவி கமலக கழலகளைச சேருமபோதே, தன அருடபாாவை அவாகள மீது படவேணடும எனபதறகாக தான 'தழைநத நயனஙகளை'க கொணடுளளாா

பகதித திருமுகம ஆறுடன பனனிரு தோளகளுமாய திகழும முருகனின கமலப பாதஙகள இரணடுதான வேணடியபோது வேணடிய போகமது வெறாது உதவ பனனிரு கைகள ஆனால தன பகதனிடம இருபபதோ இரணடு கைகளதான அவைகள பறறிக கொளள இரணடு காலகள மடடும போதும எனற அபாரக கருணை உளளம அவனுககு,

"மிக அருமைபபடடுனபாத தாமரை
சரணெனப பறறும பேதையேனமிசை
விழியருள வைதது குனறாத வாழவை" தரும அவன பாதஙகள

மேலும கலை ஞான உபதேசம பெற,

"இரு தாளளிதது கலை போதததை"

மெயப பொருளைப பெற,

"பொருளது பெற அடி நடபு சறறு பூணடு"

தவ நிலை பெற,,

"சிவம பெறறுத தவம பறறக கழல தாராய'

பல துனபஙகள நீஙக,

"பல துனபம அகலிட நின கழலினை"

யமன ஊா புகாதிருகக

"துஞசிய மனபதியே புகுநதுயராழி
விடுமபடி சீாபாதம"

நரகில புகாதிருகக,

நரகில புகுதாதபடி இருபாத எனககருளவாயே'

பாவம போக,

' அனபால நின தாட குமபிடுவா தம பாவம தீாததம "

இமமையிலும மறுமையிலும இனபம பெற

"உபய பத மால விளஙகி இகபரமுமேவ
இனபம உதவி எனையாள '

என குருநாதரின வாககியஙகளை கூறிக கொணடே போகலாம

பகதாகள ஒருகால நினைககின, இறைவனின, இருகாலகளும மனதில தோனறி மரண பயததை போககும 'யாது நிலை யறறலையும ஏழு பிறவிக கடலை' கடகக தெபபமாகவும தோணியாகவும இருபபது அவன திருவடிகளே

"பவ சலராசி ஏற விடும உறு புனையும"
"சத தள மலா வாா புனை நினை கழலாா"

இவவளவு ஏன, பரமாதவாகிய பரநதாமன ஜீவாதமாவான நமமை தேடி காத தூரம வேணடுமானாலும நடநது வநது நமமை ஆடகொளவாா நாம பககுவபபடடு இருநதால எனகிறாா

அருமை வாயநத பாதஙகளை பூசனை புரிய பூமாலை மடடும போதவிலலை நம குருநாதருககு ஆகவே காலததால அழியாதவாறு மனம எனற தாமரை மலரை நடுவே வைதது அனபாகிய நாரைக கொணடு நாவினால சிததிரமாககவே ஞானம எனகிற நறுமணததை தடவி கடடபபடட மாலையை அழகிய பவளம போனற பாதததில அணிவிகக விழைகினறாா

இவவாறெலலாம திருபபுகழ பாககளில ஆணடவனின அமபுய பதஙகளை நினைநது நினைநது உருகி உருகி உரைதது அமுது ஊறி பல திருபபுகழ பாககளால பாடிக கசிநதுருகியும திருபதியுறாமல, தெவிடடாத தெளளமுதாக முருகனுககு காணிககையாக 'சீாபாத வகுபபை' பாடி மகிழகினறாா

நூறு கோடி சூரியாகள உதயம போல யுகாநத காலததில ஜோதி வீசுவதும, சிவ யோகிகள தஙகள ஞான தருஷடியினால காண நாடுவதும, பிறவிக கடலை கடகக உதவி செயயும தோணி போனறும, தேவாகள மணி முடியில அழிவிலலாமல இருபபதும, கால தூதாகளை ஓடடி வெருடடுவதும நினைதத காரியததை முடிததுத தருவதும அடியாாகளின பகைகளை நீககுவதும, முனிவாகளின தபோபலமாகவும, அடியாாகளை அழைதது ஆட கொளவதும, இவையெலலாம அருளுவதும,

"அநுபவன, அபயன உபய சதுா மறையின
முதல நடு முடியின மணநாறு சீறடியே"

சகல துககமும அற, சகல சறகுணமும வர, தரணியில புகழ பெற, புகழ விளஙகி வாழ வேணடிய யோகயதையையும பெறறு உன அழகிய திருவடிகளை எபபொழுதும நான நினைககுமபடியாக உனது திருவருளை தநதருள எனறு நமககாக பிராாததனை செயகிறாா நம குருநாதா நாமும அவவணணமே பிராாததனை செயவோமாக

'திருமுருகன திருவடிகளே சரணம"

திருப்புகழில்
ம்ருத்யுஞ்ஜயனும் பவரோக வைத்தியநாத ஸ்வாமியும்

'ராஜேஸ்வரி'

மருதயுஞஜயனான சிவபெருமான நம பாரதம முழுவதும ஜோதிலிஙகமாக கோயில கொணடு நமககு அருளபாலிககினறாா

சௌராஷடரே ஸோமாநாதஞச, ஸ்ரீசைலே மலலிகாாஜுனம
உஜஜயினயாம மஹாகாளம ஓமகாரமலேஸவரம
பரலயாம வைதயநாதஞச டாகினயாம பீமசஙகரம
சேதுபநதேது ராமேசம, நாகேசம தாருகாவனே
வாராணாஸயாமது விஸவேசம தரயமபகம கோமதிதடே
ஹிமாலயேது கேதாரம, தருஸருணேஸம சிவாலயே
ஏதானி ஜயோதிாலிஙகானி ஸாயம பராத படேனனர
ஸபத ஜனமகருதம பாபம ஸமரணேன வினஸயதி

மேலும பஞசலிஙகளாக

நிலம	-	*காஞசிபுரம*
நீா		*திருவானைககாவல*
நெருபபு		*திருவணணாமலை (நினைததாலே முகதிஸதலம)*
வாயு		*திருககாளஹஸதி*
ஆகாசம	-	*சிதமபரம*

-போனற பல இடஙகளில கோயில கொணடுளளாா 'சிவாயநம' என சிநதிததிருபபோருககு 'அபாயம ஒருநாளுமிலலை' எனறு ஆனறோா சொனனபடி, 'ந,ம சி,வ,ய' எனற பஞசாக்ஷர ஜபம மிக முககியமானதாகக கருதபபடுகினறது இதை அருணகிரிநாதா திருபபுகழில

'அரகர சிவாயவெனறு தினமுநினையாமல, நினறு
அறுசமயநீதியெனறும அறியாமல எனறும
"சிவாயவெறு நாமமொருகாலு தினையாத
திமிராகரனை வாவென றருளவாயே" எனறும
-சிவநாமப பெருமையைப பறறிக கூறுகினறாா மேலும சிவஸரூபததைப பறறி மிக அழகாக வாணிததிருககினறாா

"கரிபுராரி காமாரி திரிபுராரி தீயாடி
கயிலையாளி காபாலி கழையோனி
கரவுதாசனாசாரி பரசுபாணி பானாளி
கணமொடாடி காயோகி சிவயோகி
பரமயோகி மாயோகி பரியராஜடாசூடி
பகரொணாத மாஞானி பசுவேறி
பரதமாடி காணாடி பரவயோதி காதீத
பரமஞான வூா பூத அருளவாயே" - எனறும

இசைநத ஏறுங கரி உரி போாவையும எழில நீறும
இலஙகு நூலும புலிஅதன ஆடையும மழுமானும
அசைநத தோடும சிரமணிமாலையும முடிமீதே
அணிநத ஈசன பரிவுடன மேவிய குருநாதா' - எனறும

சடில தரவிட தரபணி தரதர
பரசு தரசசி தரசுசி தரவித
தமரு சுமிருக தரவனி தரசிர தரபாரத

தரணி தரதநு தரவெகு முககுல
      தடினி தரசிவ சுத குணதர பணி
சயில' விதரண' தருபுர சசிதரு மயிலவாழவே

எனறும வாணிதது வருபவாகள ஒலை' எனற திருபபுகழில அருணகிரிநாதா சிவபெருமானுககு உகநத பூககளைப பறறிககூறும பொழுது

அரவுபிறை பூளை துமபை விலுவமொடு தூாவை கொனறை
அணிவா சடையாளா தநதை முருகோனே எனறும

'அவகுண விரகனை' எனறும தொடஙகும பாடலில முருகனை சிவபெருமானாகவே அருணகிரிநாதா காணகிறாா

'சிவசிவ ஹரஹர தேவா நமோநம
தெரிசன பரகதியானாய நமோநம
திசையினு மிசையிலும வாழவே நமோ நம'

எனப பாடுகினறாா

கருணையே உருவான சிவபெருமான, அபிராமபடடா 'அபிராமிபதிகததில' கூறியபடி மாாககணடேயன எனற பகதனுககாக சிவலிஙகததிலிருநது வெளிபபடடு, சூலததினால யமனையும தணடிததவா

'ஈசன அவவிலிஙகம பிளபப நினனொடு தோனறி
யமனைச சூலததி லூனறி'

எனறு அழகாக வாணிககிறாா மரணமுகதி ஷேததிரமான 'காசி முனபு காலவைககும இடமெலலாம 'லிஙகமாக' இருநததாகச சொலலபபடுகினறது

இவவாறெலலாம சிவபெருமானுககே உபதேசிதத முருகனை,

சிவனாா மனஙகுளிர உபதேச மநதரம இரு
செவிமீதி லுமபகா செய குருநாதா'

எனறு அருணகிரிநாதா துதிதது பின 'பகிர நினைவொரு' எனற திருபபுகழில

'உருகு மடியவ ரிருவினை யிருளபொரு
முதய தினகர இமகரன வலமவரும
உலக முழுதொரு நொடியினில வலமவரு பெருமாளே'

எனறு மேலும புகழகினறாா

அருணகிரிநாதா கநதனை 'பவரோக வைததியநாதப பெருமாளே எனறு அழைதததறகேறப, பழநிமலையில முருகன திருவடியில சாததிய சநதனம, குனம நோயகளுககு மருநதாகிறது வேளூா வைததீஸவரன கோயிலில, சிததாமிாதத தீாததததில வெலலம கரைததால உடலிலுளள கடடி கரைகிறது (உதாரணமாக முருகன அருளால ஸ்ரீ வளளிமலை ஸவாமிகள வயிறறுவலி தீாநதிருககிறது) மண உருணடை மருநதாகிறது சநதனக குழமபு அமுதமாய எலலா இனபஙகளையும கொடுககிறது இவவாறெலலாம 'சுககுககு மிஞசிய மருநதிலலை சுபபிரமணியனுககு மிஞசிய தெயவமிலலை' எனறு கலியுகததின கணகணட தெயவமாய இருநது காததுக கொணடிருககினறான

நாம இபபிறவி எடுதது அவதிபபடுவதை அருணகிரிநாதா,

'தோலெலுமபு சீ நரமபு பீளை துனறு கோழை பொஙகு
சோரி பிணடமாய உருணடு வடிவான
தூயபஙக காயம வமபிலே சுமநது நான மெலிநது
சோரும இநத நோய அகனறு துயராற எனறும

நோய கலநத வாழவுறாமல நீ கலநதுளாகு ஞான
நூலடஙக வோத வாழவு தருவாயே' எனறும வேணடுகினறாா

'இருமலு ரோக முயலகன வாதம
எரிகுண நாசி விடமே
நீரிழிவு விடாத தலைவலி சோகை
எழுகள மாலை யிவையோடே
பெருவயி றீளை யெரிகுலை சூலை
பெருவலி வேறும உளநோயகள
பிறவிகள தோறும எனைநலியாதபடி
உனதாளகள அருளவாயே' எனறும,

'வலிவாத பிததமொடு களமாலை விபபுருதி
வறல சூலை குடடமொடு குளிாதாகம
மலிநீரிழிசசல பெரு வயிறீளை ககருகளை
வருநீரடைபபுனுடன வெகுகோடி
சிலைநோயடைததவுடல புவிமீதெடுதது உழல' எனறும,

'தலைவலி மருததீடு காமாலை சோகை சுரம
விழிவலி வறடசூலை காயாசு வாசமவெகு
சலமிகு விஷபபாக மாயாவிகார பிணி அணுகாதே'

எனறும நமககு வரும பல நோயகளைபபறறி குறிபபிடடு, அவறறினால நாம மனநதளராதிருகக முருகனை வேணடுகினறாா

'சஙகடனாகி தளாநது நோயவினைவநது உடலமூடக
கலஙகிடா மதி தநது, அடியேனைப புரநதிரடாய உனது அருளாலே'

என அருணகிரி நாதா வேணடுவதுபோல நாமும சிவமாா திருபபுகழை தினமும ஓதி', "கறுதத தலை வெளிறு மிகுநது, மதாதத இணை விழிகள குழிநது, கதுபபிலுறு தசைகள வறணடு, செவிதோலாயக கழுததடியும அடைய வளைதது கனதத நெடு முதுகு குனிநது, கதுபபுறு பல அடைய விழுநது உதடு நீா சோர, உறககம வரும அளவில எலுமபு குலுககி விடும இருமல தொடஙகி, உரதத கன குரலும நெரிதது, தடி காலாய, உரதத நடை, உடமபு பழுததிடு முன",

என அருணகிரிநாத ஸவாமிகள கூறுவது போல நம உடல வயதாகிவிடின வியாதிகளாலும வயோதிகததாலும தளாநது, மதியும கலஙகிடாதபடி இனறிலிருநதே முருகா, முருகா என நாவிலே தழுமபேற இறைவனைக கூபபிடடுப பழகி, நலம பெறுவோமாக

வருகாலன ஆதி விதியோடு பிறழாத வகைதேடி எனது ஆவிதனையே குறுகி வருபோது ஆதி முருகா, ஆதி முருகா, ஆதி முருகா எனவும ஆதிமுருகா நினைவு தருவாயே'

ஒரு அன்பரின் திருப்புகழ் வகுப்பு அனுபவம்

கே நாராயணஸவாமி

குரு வணககம

பூஜயாய குரு ஸ்ரீ ராகவாய ஸஙகீத தாலலய நிபுணாய ச
திருபபுகழாமருத பரசாராதிபாய அருணகிரிதாஸாய நம

முமபை திருபபுகழ அனபாகள வெளளி விழா வைபவம கொணடாடும இததருணததில திருபபுகழ வகுபபு ஆதிகாலகடட மாணவன எனற முறையில ஒருசில அனுபவஙகளை உஙகளுடன பகிாநது கொளள விழைகிறேன 1958 ம ஆணடு நான டிலலிககு வநதேன டிலலி பஜனை சமாஜததில ஈடுபாடு கொணட சமயம என ஆபத நணபாகள திரு மஹாலிஙகம, காலம சென்ற திரு நாராயணன "திருபபுகழ வகுபபிறகு" செலவதாக அடிககடி கூறுவது வழககம் நான தீவிரமாக விசாரிததடின பிறகு கனாட பளேஸ பரிடடீஷ மோடடாாஸ சுநதரம ஸாா வீடடில ஸ்ரீ ராகவன பிரதி செவவாய, வெளளிக கிழமைகள தோறும மாலை 7 மணி முதல 8 1/2 மணி வரை திருபபுகழ வகுபபு நடதததுவதாக தெரிய வநதது என ஆபத நணபாகள தயவில நானும அநத குழுவின ஆரமப கடடததில சேரும பாகயம கிடைததது இநத குழுவில சேருவதறகுக கடடணம ஏதுமிலலை தேவையானவை நல ஒழுககம, சுயககடடுபபாடு மறறும நேரநதவறாமைதான கேடபதறகு சுலபமாயிருபபினும அவறறை கடைபிடிகக நாஙகள படட பாடு எஙகளுககுததான தெரியும 1958லேயே திருசசெநதூா ஆணடவன டிலலியில கனாட பளேஸில திரு சுநதரம ஸாா வீடடில இடமபிடிததுக கொணடாா மாலை வேளைகளில புதுடெலலி தலைநகரில கனாட பளேஸ போனற இடததில ஒவவொருவரும உலலாசமாக பொழுது போககு கிளப மறறும பொழுதுபோககு அரஙகஙகளில நேரததை செலவிடுகையில எஙகள குரு ஸ்ரீ ராகவன ஸாா "முருகவேள பனனிரு திருமுறை" போனற அரும பழம நூலகளை வைததுககொணடு ஒவவொரு திருபபுகழ பாடலையும ஆராயநது கொணடிருபபாா அதைககணடு என நணபாகளும நானும பலமுறை வியநதிருககிறோம அநதக காலததில திருபபுகழ புததகம அதிகம வெளி வராததினால என நணபாகளும நானும தனியாக நோடடுப புததகஙகளில பாடலகளை எழுதி வநதோம எஙகள குருஜீ எஙகளை செநதிலாணடவனின மாதாநதிர நகஷததிர ஆரசசனை கடடளைகளை எடுதது கொளள சொலலி அவவணணமே நாஙகள ஆரசசனை கடடளைகளில கலநது கொணடோம இனனும தொடாநது நடநது வருகிறது ஒவவொரு மாதமும சரியாக இலை விபூதி பிரசாதம வருவதால எநதவிதமான நெருககடிகளும மலைபோல வநதாலும பனி போல விலகிச செலலும எனககு குல தெயவம ஸவாமி மலை ஸவாமிநாதன ஆனால திருசசெநதூா முருகன மனதில பிடிததுககொணடு அவரை பல முறை தரிசிககும பாகயமும எனககு கிடடியுளளது எஙகள குருவோ சஙகீத கலாநிதி என நணபா மாலி நலல சஙகீத ஞானமுடையவா காலஞசென்ற என நணபா திரு நாராயணனும நானும சாதாரண சஙகீத ரஸிகாகள சினிமாப பாடலகளைக கொணடு ராகம கணடுபிடிககும ரகம ஆயினும குருஜீ சொலலிததரும திருபபுகழ பாடலகளை கூடிய வரை பொருள சிதறாமல வாாததை பிசகாமல அபபடியே கிளிபபிளளைகளபோல பாடுவோம இதறகு செநதிலாணடவன அருள காரணம எனறும கூறலாம எஙகளிடம எபபோதும திருபபுகழ நோடடு புததகம இருககும ஒருமுறை உறவினரை வழியனுபபுகையில அவா கூட என திருபபுகழ நோடடு புததகமும சென்னைககு சென்றுவிடடது என குருஜீ விளையாடடாக கவலைபபடாதே' எலலாம பறநதுவரும எனறு கூறினாா ஆனால நிஜமாகவே என உறவினா அதை Air Cargo Parcel-ல அனுபபி வைததாா அதுமுதல குருஜீயிடம பகதி சறறு கூடுதலாகியது

எனககு தெரிநதவரை எஙகள குருஜீயைககாண கஞசிரா விதவான தேவகோடடை சுநதர ராஜ ஐயஙகாரும பிரபல நடடுவனாா சிககல ராமஸவாமி பிளளை போனற பிரபல சஙகீத அறிஞாகளும வருவாாகள சில சமயம, "ராகவா, தகதிமி தக தகிட தகதிமி தக தகிட எனற தாள அமைபபுடன ஒரு திருபபுகழ பாடு" எனறு வருமபோதே அனபுடன விழைநது

கேடபாாகள பிறகு அஙகு ஒரு குடடி சஙகீத சபையே நடைபெறும ஒரு சமயம திருபபுகழ வகுபபு நடககையில சிககல ஸ்ரீ ராமஸவாமி பிளளையவாகள "தொநதி சரிய எனற திருபபுகழ பாடலுககு எனன லாகவமாக அடவு பிடிதது அபிநயிதது காடடினாா' அதன பொருளையும விளககினாா இமமாதிரி சமபவஙகள எலலாம பிரபல சஙகீத அறிஞாகள எஙகள குருஜீயிடம ஒரு பெரும மதிபபு, மாசு மறவறற பாசம வைததிருநததை எடுதது காடடுகிறது

எஙகள குருஜீ மிகவும நெரடலான தாளக கோாவையுடன கூடிய திருபபுகழ பாடலகளை நனகு ஆராயநது பாடலகளில அமைநதுளள ஸவர அக்ஷரஙகளை பயனபடுததி தகுநத ராகஙகளில ஒவவொரு நாளும புதுபபுது திருபபுகழ பாடல சொலலித தருவாா அவவமயம அமைதியாக பொருள நயம தாள நுணுககம ராக லக்ஷணம சிறிதும தவறாமல ஒரு தடவைககு பல தடவைகள நாஙகள திருபபி சரியாக பாடும வரை குருஜீ அலுககாமல சலுககாமல பாடிக காடடுவாா அருணகிரி நாதரின உபதேசஙகளை அபபடியே படம பிடிதது காடடுவதுபோல மனதில நனகு பதிய வைபபாா ஆனால நாஙகள வெளியே வநது நிதானமாக புததகததைத திறநது பாடலைப பாடுமபோதுதான குருஜீயின சொலலிததரும திறனை நனறாக உணாவோம மறற இடஙகளில திருபபஜனை நடககுமபோது நாஙகள செனறால குருஜீ 'அவாகள எபபடி பாடுகிறாாகள அதையும உனனிபபாக கவனிதது வாருஙகள" எனறு அனபுககடடளையிடுவது வழககம

"பகதா கணபரிய" எனற திருபபுகழ பாடலை சொலலிக கொடுதத தருணததில சிககல ஸ்ரீ ராமஸவாமி பிளளை மூலம ஸ்ரீ சிஙகார சுநதரம வீடடில திருபபுகழ பஜனை பிரதி காாததிகை நக்ஷததிரம தோறும நடகக ஆரமபிததது அவவமயம மிருதஙக விதவான ராமநாதபுரம ஸ்ரீ ஈஸவர அயயா அவாகள மிருதஙகமும ஸ்ரீ கேபி நாராயணன ஹாா மோனியமும வாசிகக ஆரமபிததனா பிறகு சுகல சஷடி தோறும மாதாமாதம ஸ்ரீ ஈஸவர அயயா வீடடில திருபபுகழ பஜனை நடககும பஜனை சுமாா 3 மணி நேரம நடககும சில விசேஷ திருநாடகளில 5 மணி வரை கூட நடநதிருககினறன

குருஜீயின தனனடககம, அவை அடககம காரணமாக எலலா பஜனைகளும ஆழநத அமைதியுடன மேலும இனிய சுகநதததுடன தவனிககும குருஜீ யாரை எஙகு சநதிததாலும அவாகளை அனபுடன முகமன கூறி உபசரிபபாா "மதுர மருது வசன வாக விலாசம" அவருடைய கவசமாகும எநத இடததிலும பொறுமை இழகக மாடடாா எலலாவறறையும கூாநது கவனிதது தவறு நேரும சமயஙகளில சிறிதும பாரபடசமினறி தெளிவாக தவறைச சுடடிககாடடி அதனை திருததவும அஞசமாடடாா இதனால இனறுஙகூட அவா அருகில உடகார எஙகளுககு ஒரு பகதி கலநத பயம

1964 முடிவில நான அரசாஙகபபணியில சேர ஜபலபூா செலலும தருணம குருஜீ எனனிடம ஆறு நோடடு புததகஙகளை கொடுதது அவறறில படை வீடுவாரியாக நடநத எலலா திருபபுகழ பாடலகளையும எழுதி தரச சொனனதனபேரில நானும அபபடியே எழுதி அவறறை குருஜீயிடம சமாபபிதது அருளாசியை பெறறுககொணடு ஜபலபூா செனறேன

ஒவவொரு தடவை விடுமுறைகளில டிலலி வருமபோதும குருஜீயை சநதிபபேன அபபோது குருஜீ "திருபபுகழ பாடலகளை மறககாமல பாடி வா அதன மூலம மன அமைதி நிறைய கிடடும எநத நலலது கெடடதுகளாலும மனம சஞசலமடையக கூடாது" எனறு கூறுவாா எனககு வாழககையில எதிாபாராத பேரிடிகளும நினைககமுடியாத நறசமபவஙகளும நிறைய நிகழநதுளளன ஆனால குரு கிருபா கடாக்ஷததினால அவா அருள வாககினபடி இதுவரை சுக துககஙகள எனனை பாதிககவிலலை செனனையில வீடு கடடியிருநதும ஏதோ ஒரு சகதியானது ரிடையராகும தருணம டிலலியில வநது தஙக வைததிருககிறது 1991ல மீணடும குருஜீயிடம சரணடைநதேன குருஜீயிடம out of sight is out of mind எனற ஒரு பேசசுககே இடமிலலை 30 வருடஙகளுககு பிறகு டிலலி திருமபிய எனனை அதே பழைய வாதஸலயததுடன குடுமப நலன பறறி விசாரிததாா பிறகு வீடடிறகு வரசசொலலி எனனுடைய பழைய ஆறு நோடடு புததகஙகளையும திருபபி அளிககையில "30 வருடஙகளாக இநத நோடடு புததகஙகளை, அவைகளில திருபபுகழ பாடலகள

எழுதியுளளன எனபதால, அவறறை உரியவனிடம முறைபபடி சோகக வேணடும எனற எணணததினால யாரிடமும கொடுககாமல பாதுகாதது வநதேன ஏனெனில எபபடியும நீ திருமபி டெலலி வநது எனனைச சநதிபபாய, அபபோது அளிககலாம எனறிருநதேன" எனறு கூறிக கொடுததாா அநத சமயம ஒருவன வயதாகியிருநதும தன கிராமததுககு செலகையில அவனுடைய பழைய உடைமைகளை பாாககுமபோது எபபடி பரவசபபடுவானோ அநத நிலையிலிருநதேன 'விடடுபபோன எலலா திருபபுகழ பாடலகளையும எழுதி நோடடுபபுததகஙகளை உபயோகததில கொணடு வா" எனறும குருஜீ கூறினாா மேலும 30 வருஷ நடுவில டிலலியில சொலலிததரபபடட திருபபுகழ பாடலகளை நனகு புரிநதுகொணடு நோடடு புததகஙகளில எழுதுவதோடு மீணடும நான திருபபுகழ குழுவில இருநது தொணடாறற வேணடும எனபதே குருஜீயின உளநோககம சாீரததின முககிய அமசமான ஹருதய கமலததின பெருமையை சுணடுவிரலானது எபபடி வாணிகக இயலாதோ அதுபோல தான குருஜீயின பெருமையை பூாணமாக எனனால எடுதது கூற முடியாது

செநதிலாணடவா இததகைய குருஜீயை நமககு அளிததிருககிறாா செநதிலாணடவனருளால நம குருஜீ நீடூழி வாழநது மறறும வரும இளைய அனபாகளுககும அருளாசி வழஙக வேணடும என செநதிலாணடவனை பிராாததிககினறேன முருகனை 'உனது பாத பஙகயம முறறிட உடகொணடு ஓதுகினற திருபபுகழ நிததமும பாட அனபது தருவாயே" எனப பிராாததிககினறேன

திருசசெமபூா முருகனுககு ஹரோஹரா

ஸ்ரீ அருணகிரிநாதர் அருளிச்செய்த திருஎழுகூற்றிருக்கை

ஓா உரு(வு)ஆகிய தாரகப பிரமத(து)
ஒருவகைத தோறறத(து) இருமர(பு) எயதி
ஒனறுய ஒனறி இருவரில தோனறி
மூவா(து) ஆயினை இருபிறப பாளரின
ஒருவன ஆயினை ஓராச செயகையின

இருமையின முனனுள நானமுகன குடுமி
இமைபபினிற பெயாதது மூவரும போநது
இருதாள வேணட ஒருசிறை விடுததனை
ஒருநொடி அதனில இருசிறை மயிலின
மூநநீா உடுதத நானிலம அஞச

நீவலம செயதனை நாலவகை மருபபின
முமமதத(து) இருசெவி ஒருகைப பொருபபன
மகளே வேடடனை ஒருவகை வடிவினில
இருவகைத தாகிய முமமதன தனக்கு
மூததோன ஆகி நாலவாய முகததோன

ஐநதுகைக கடவுள அறுகு சூடிக(கு)
இளையோன ஆயினை ஐநதெழுத(து) அதனில
நானமறை உணாததும முககட சுடரின
இருவினை மருநதுக(கு) ஒருகுரு ஆயினை
ஒருநாள உமைஇரு முலைபபால அருநதி

முததமிழ விரகன நாறகவி ராஜன
ஐமபுலக கிழவன அறுமுகன இவனென
எழிலதரும அழகுடன கழுமலத(து) உதிததனை
அறுமீன பயநதனை ஐநதரு வேநதன
நானமறைத தோறறதது முததலைச செஞசுடடு

அனறில அஙகிரி இருபிள(வு) ஆக
ஒருவேல விடுததனை காவிரி வடகரை
மேவிய குருகிரி இருநத ஆறெழுத(து)
அநதணா அடியிணை போறற
ஏரகத(து) இறைவன என இருததனையே

திருப்புகழ் அனுபவம்

ஓம முருகா

ராகம சிமமேநதர மதயமம — தாளம ஆதி

திருபபுகழைபபாட வாருஙகள திரு
மால மருகன பதம நாடுஙகள
திருபபுகழை

அருள பொழியும அணணல அருணகிரிநாதா
அளிதத அருநதமிழததேன அமுததினை அருநதிட

திருபபுகழை

திருபபுகழ அலஙகாரம அநுபூதி அநதாதி
திததிககும திருவகுபபு திருவெழுக கூறறிருககை
வேல மயில சேவல எனும விருததஙகளைப பாடி
வேலாயுதனை வேணடி வேணடும வரம பெற
- திருபபுகழை

ஆனைமுகன சோதரன ஆறுமுகன புகழ
பாடிடும அனபாகள கூடிடும வேளையில
இமமைககும மறுமைககும ஏழேழ பிறவிககும
நனமை பயககும நல நெறிதனை நாடடிடும
திருபபுகழை

ராகம வலசி — தாளம ஆதி

திருபபுகழைப பாடும பரவசததில நான
திருமாலவன மாயோன திருவடி முடி கொணடேன
- திருபபுகழை

பெருமாளே பெருமாளே என பாடிடும வேளையிலே
திருமாலும மருகனுடன மகிழும அநத மகிமை கணடேன
திருபபுகழை

தசவித ரூபனவன தரிசனம நான கொணடேன
தசரதன மைநதனவன ஸவாகதம கணடுகநதேன
கணணனின குழலோசை மனம குளிரச செவிமடுததேன
கணகளில கணணீருடன கதைபல கணடு களிததேன
திருபபுகழை

பா சுநதரராஜன

குரு நாமாவளி

ஓம குருநாதா ஸ்ரீகுருநாதா

ஜெய குருநாதா ஸதகுருநாதா

ஷணமுக தாஸா ஸதகுருநாதா

ஸகநத பகதா ஸ்ரீகுருநாதா

ஸசசிதானநதா ஸதகுருநாதா

ஷணமுகானநதா ஜெய குருநாதா

பரேமானநதா ஸ்ரீகுருநாதா

பரமமானநதா ஸதகுருநாதா

நிதயானநதா மமகுருநாதா

ஸதானநதா குஹகுருநாதா

பரமானநதா சிவகுருநாதா

பூரணானநதா ஓமகுருநாதா

- ரா ராமகிருஷணன

ARUNAGIRINATHAR

THE REFORMER-SAINT OF SOUTH INDIA

R Mythili, M A ,(Phil)

Saint Arunagirinathar whose sixth centenary was celebrated in the year of 1975, is one of the most profound and mystical saints of India He is the foremost among the acharyas of Kaumaram, which is one of the six cults of Hinduism

The compositions of St Arunagirinathar go under the name of "Tiruppugazh" which mean praise (Pugazh) of the Lord (Tiru) " These hymns are noted for their profundity and mystical import They are realistic and theistic in outlook They are full of spiritual melancholy, remorse and precise instructions to attain Lord Muruga In his works, St Arunagiri places himself in the pitiable condition of the people, with the intention of educating them Hence we find in the Tiruppugazh "Avaguna viraganai, 'Odu muttamizh', etc , Arunagirinathar condemning himself as a fool, sinner and ignoramus

The Tiruppugazh are about sixteen thousand in number Each Tiruppugazh is divided into two parts The first half generally varies in its purpose and descriptions Some of them are full of gratitude to the Lord for his Infinite compassion Some describe the various diseases and agony that a person experiences in his old age Others contain praises of God But majority of them cover pornography and a vehement criticism and severe condemnation of prostitution

There is a general criticism about his abuses of public women His infinite compassion towards humanity and his anxiety that everyone should experience the bliss of God Realization, makes him condemn such women who in his opinion are life long obstacles to spiritual progress

The latter half of Thiruppugazh extols the glory of Lord Muruga and it appeals for Divine Grace which alone can rescue man from destruction

Coming to Arunagiri's thoughts, the ideal of every individual should be to attain the state of God - Realization or Anubhuti This alone is of ultimate value But, why should one seek to attain this state? The answer is that this state alone will liberate man from sorrow and suffering This state implies a direct experience of Reality and not a mere intellectual mode of apprehending it

This leads us to the concept of Reality Reality is Satchidanand, according to Arunagirinathar It is eternal and indestructible In his Kandaranubhuti, he points out that it has neither form nor is it formless, it is neither existent nor non-existent, it is neither darkness nor light It is not the panchabhutas of which the world is composed In Kandar Alankaram he says "It is not the sky, not the air we breathe, neither fire nor water It has no shape, neither is it void " It is Lord Muruga Himself In the Tiruppugazh 'Ola maraigal' he has brought out the nature of Reality He says, "The Vedas swear upon it as the unique one It is second to none It is beyond the comprehension of the most knowledgeable sages The embodiment of the body, soul and Universe The one that is complete and faultless The one beyond caste and creed The eternal salvation "

In Kandar Anubhuti, he points out that Reality can be apprehended only through 'Silence' By 'silence', he means spiritual silence Such a state can be obtained only by the death of individuality and ego The Jiva should withdraw itself completely from externality and lose itself in God At initial stages the Jiva may meditate and enjoy the bliss, but even this feeling is transcended in the higher stage, when the Jiva gets absorbed in the Absolute It is a state of non-thinking There is a complete cessation of thought, speech, intellect and Avidya Thus, there is a transition from Dwaita to Advaita in his philosophy

Such a state is within the reach of all It is not an after-death attainment The liberated soul sees everything as God

The Jiva should transcend the phenomenal world to attain the state of Anubhuti Life in this world is illusory, it cannot be real for it is so short and uncertain The Samsara may be attractive and desirable, but it is also a source of misery and agony Family and wealth once obtained, lose their charm Man cannot extricate himself from the fretters of worldly life, once he is entangled in it He is completely lost Besides, youth quickly degenerates into old age and disease At this stage, instead of compassion, all that man gets is abuse from his own family At death-bed, the family, for whom he exhausted his entire life, is more interested in his property These facts have been vividly portrayed in the Tiruppugazh 'Arugununi' He says, "The dew on the leaf took shape It lisped and played The parents loved its childhood The body grew, so also its wealth and desires Suddenly there was a fall Like a flickering light, the pleasures and affluence ended up The diseases chased it The near and dear avoided it The Ghats invited it with open hands Its' strategy was of no avail It lost complete sense of belonging The end was nearing!"

In yet another Tiruppugazh he says, "The hair turned grey The teeth started rocking The body was sagging and the life in it too! I was the laughing stock of women My words and and thoughts failed me The doctors found me a nuisance and the closest wanted to know my assets The last moments were approaching "

Such a life of instability is what we mistakenly believe to be real and precious This illusion is due to the avarana and viksepa sakti of Maya, that we impose reality on the world and ignore the real Absolute

To transcend this illusory world, purification of mind is absolutely essential As William Blake says, "If the doors of perception were cleansed, everything will appear to man as if it is infinite " The mind regards the fleeting objects of the world as real This results in desires, attachments and consequently bondage Desire is the greatest obstacle in the path of liberation It activates and agitates the senses, makes us victims to sinful deeds Desires are insatiable They gradually become passions and result in obsessive craving, which we cannot control As a consequence of too much sense indulgence, we loose our wealth and beauty They weaken man's will power and he performs acts unbecoming of his birth and prestige Man should realize the futility of his desires Wealth, Fame and family may belong to man as long as he survives, but will they accompany him on his final settlement? He will be born elsewhere with absolutely no connection to this life Hence one should not waste away his life in slogging for material benefits Hoarding is sheer folly

Our deeds in this birth will result in our rebirth We will be caught in an endless cycle of birth and death The sole means of being delivered from it is by taking refuge in God on whom this law of Karma does not operate

A man who fixes his mind on God steadfastly is not shaken by the miseries of life Divine grace alone can deliver man from the bondage of Samsara One realizes the inadequacy of human effort especially in overcoming sexual impulse which is the most powerful obstacle in man's spiritual progress Even if the other desires are overcome, man is simply helpless in this case So powerful is the intoxication of lust that even sages have not been spared and have fallen an easy victim to it Hence to weak people as ourselves, the only resort is to surrender completely to God's grace But this does not mean that we should remain idle expecting the grace of God On the contrary, we should put in our entire effort to make ourselves eligible of receiving the Grace of God

As an advocate of Bhakti marg, Arunagirinathar emphasizes on devotion and repentance Repentance will wash away the bad effects and also inculcate in us, the determination, not to repeat them again The Grace of God can be invoked by contemplation and complete surrender to the Divine Feet In the Tiruppugazh,

'Asai koor bhaktanae', he brings out the following analogy beautifully - "The garland of Tiruppugazh which has the mind as its flowers and knitted by the thread of Love, artistically by devout singing should be offered by the aspirant at the feet of the Lord " Even the meanest have a chance of redemption through this method The Lord may be incomprehensible but He is easily attainable to His Bhaktas In the Tiruppugazh, 'Eruvai, karuvai' he says, "uttering the word, 'Muruga' even once is sufficient to invoke His infinite compassion"

Arunagirinathar emphasizes more on sincerity of devotion and meditation than on external worship In Kandar alankaram (86) he says, 'Oh Yogis! You try to attain mukti through the torturous method of yogas, tapas and sanyasa, when it is possible to achieve it through the simpler method of sincere devotion " It is not to be misunderstood that Arunagiri rejects all forms of external worship He himself instructs people to engage in the study of scriptures, Japa, ceremonies, etc All these are essential to draw the mind away from the world They enable the mind to meditate without distraction But they should be performed for the sole reason of inculcating the Bhakti Bhava in the masses

He strongly condemns external pomp and splendour in religious ceremonies He was also completely against human and animal sacrifices which was prevalent in his days According to him, all practices devoid of devotion are meaningless and hypocritical Such practices cannot invoke the Lord's grace, for it is sincerity and not grandeur which is essential The Lord lives in the heart of pure and spotless souls Hence, vain are the ceremonials and austerities performed without Bhakti!

Besides meditation, he also advocates moral excellence and ethical virtues The aspirants should possess tranquil mind, utter detachment and sharp intelligence A pure life will prepare him to receive the upadesha from his preceptor To achieve this, he must constantly engage in charity Arunagirinathar lays strong emphasis on charity In the Tiruppugazh, 'Kavadu Kothu he says, "It is better to die than not give even the tiny morsel of food to one who needs it" Charity alone will free man from getting attached to the world of transient pleasures Charity does not imply giving away of wealth only We can impart our talents, wisdom and knowledge Jnana Dhana is the highest form of charity since it persists and does not perish off What we give will come back to us, magnified a thousand times But charity should not be done with a feeling of pride, remorse or self-consciousness We should give with a feeling of joy, humility and love of God He also constantly emphasizes on feeding the poor and needy folks Our heart should bleed for the poor, for even they are creations of God When we come to the stage of giving away our individuality to God, we will be able to break the bonds of Karma and cycle of rebirth

He also emphasizes on the company of virtuous men We should render selfless service to these men Wretched men under the influence of lust and wealth deserve to be treated with indifference Man should also control his mind and not allow it to wander A distraught mind results in sorrow We should bring it to contemplate on the Lord's feet, We should control our senses, develop the attitude of infinite compassion and humility Anger should be banished for it is self-destructive Pride should be given up One should not even pride over ones' spirituality Everything is due to the grace of God, we have nothing to be proud of In the Tiruppugazh 'Ennal pirakkavum' he says, "I am no one to be born nor to die I cannot pray, I cannot worship, I cannot enjoy nor suffer I cannot act nor think It is the Lord who has given powers of action "

According to St Arunagiri, the ultimate state cannot be apprehended by the men of following temperaments - those who ridicule the religious and the poor, those who are miserly in imparting wealth and knowledge, the arrogant and the discontented, the gossip-monger, flattering sycophants, drunkards, meateaters, vicious men who create agitation among people under the name of religion, those who do not live in accordance to Dharma, the sensuous men who are victims to lust, those who covet another man's wife or

wealth, and also those who idle away without developing or propagating their talents This shows Arunagiri to be an activist

Arunagirinathar was also completely against the vanity and conceit that accompanied the scholars of his time They were notorious for their heated discussions and debates in decrying other religious views Hence, he points out in his works that mere intellectual understanding and learning cannot take us to God Realization He is beyond all thought process It is the heart and not the brain that can evoke God This does not mean that one should be intellectually passive Learning is essential for intellectual clarity which will enable us to feel and enjoy Anubhuti The wisdom and humility achieved through learning should not be confined to our brains but should be practised in Life By being vain and egoistic, we fail in the very purpose of Learning

Besides Tiruppugazh, Arunagirinathar has also written the Kandar Anubhuti, Alankaram, Tiruvahuppu, Anthadi, Mayil viruttam, Vel Viruttam, Seval viruttam and Tiru ezhu Kootrirukai

We find, from his Tiruppugazh, 'Battarganapriya' that his songs had gained popularity even during his time and it still continues to be popular This can be attributed to the following reasons

It attracts the scholars, since it is a mine of social, religious and literary wealth The choice of words, the intricate pattern of beats, rhythm, innumerable analogies and spiritual depth disclose the superhuman skill of its author There is an unification of poetry, ethics and religion We find references to yogas, Puranas, Kural, music and literature

It appeals to the common man, since it offers practical solutions to his problems It does not call for difficult practices of worship It offers a simple way to achieve God which is highly favourable and possible in this jet age of scientific advancement It also offers precise instructions towards spiritual progress It offers a way out to the sensuous man It is an eye-opener to the conceited and source of inspiration to the Sadhaka

St Arunagirinathar is not fanatic about any particular cult He was strongly against all such discriminations of caste, creed and cult which were superficial and were to be demolished In his hymns, he glorifies all the other deities Hence we find references to the ten incarnations of Lord Vishnu, the Leelas of Siva, Sakti and Ganapathy It is interesting to note that he refers to Lord Muruga as 'perumale' in all his works while it is generally used to denote Lord Vishnu

Another unique and inspiring feature of his works is that even though he wrote in Tamil to enable the people to pour out their hearts in their own language, it did not prevent him from making abundant use of Sanskrit and other languages

Tiruppugazh appealed to majority of the people due to its occult powers For instance the hymn 'Sinathavar mudikum' is said to ward off evil powrs, when narrated But as far as possible we should avoid singing it solely for the procurence of such benefits

A salient feature of his thoughts is that he saw divinity in Nature This is keenly reflected in the rich and eloquent lyrics His descriptions bring out vividly the divine beauty of Nature For instance, in Viralimalai he says, "The buzzing of the bees forms the music for the dancing peacocks The bees are intoxicated by the honey from the flowery forests The golden rays of the sun form the silhoutte for the dancing peacocks" This is one among his innumerable quotations where scenic beauty is vividly described with photographic eloquence The descriptions add a divine depth to our memory canvas

To conclude, we should not confine Tiruppugazh to mere singing, writing or debates On the contrary, we should practise the principles of Saint Arunagirinathr Hence, let us all resolve to fulfil his aim of evolving a civilization which is"aesthetically beautiful, socially just and spiritually integral" for which he dedicated his entire life!

Some Reflections on Music as an Experience

V Raghavan

Walter Pater, a votary of beauty and an apostle of "art for art's sake" said "All art constantly aspires to the condition of music " He expressed his idea ever so beautifully but the idea finds its echo in writings, ancient and modern In the course of a Dialogue that forms part of the Republic Plato shows Socrates asking, -rhetorically, of course," What should be the end of music, if not the love of beauty?" A little earlier, Socrates has suggested that, when he speaks of music, he includes literature Goethe hailed architecture as "frozen music" Now, we can appreciate the precise, scientific definition of music we find in the Dictionary, somewhat better, "sequence of sounds in time, especially, tones of pitch organized melodically, harmoniously, rhythmically and according to tone colour"

Synaesthetically the word "melody" suggests itself, when we speak of poetry, and "rhythm", when we speak of painting, sculpture or architecture Music is, of course, much more than melody, harmony and rhythm, when we gladly subject ourselves to its charms Its appeal is to our emotion and intellect alike All art forms have many characteristics in common But music's enchantment seems the most universal in character Music fascinates, elates, delights, casts a spell, awakens, elevates and frees Do we, actually, seek this fascination, elation, awakening, freedom, when we listen to music ? No, these are only by-products of a listening experience They, like happiness, cannot be consciously pursued Indeed, Bernard Shaw disapproved of the pursuit of happiness as a goal One of his characters exclaims "A lifetime of happiness! No man alive could bear it, It would be hell on earth " Shaw regards happiness as nothing more than a by-product or our experience Experience is the thing, as Shakespeare might have said Music, no doubt, transforms us, our psyche In an ancient Tamil poem, there is this beautiful imagery of water mixing with red clay (semman), itself becoming red clay and losing its identity Great music transforms us, as red clay transfroms the water that mixes with it If the transformation is not total, then, we have failed, thanks to our own frailty, to achieve a synthesis Or, possibly, the music we listen to lacks some quality, which is indispensable but is not readily amenable to a precise definition But, we instantly recognise the pleasure that music evokes in us, that curious blend of joy, wonder and fullness that dissolve into one another, as we listen This is, perhaps, why Tiruvalluvar, the voice of Tamil conscience, gives unprecedented primacy to our sense of hearing He says, "Only when food for the ear is lacking, does one offer food for the stomach" In one of Shaw's plays, a character says, "Music is the brandy of the damned The very flippancy, with which this view is expressed, shows that it is not Shaw's perosnal view of music One should read him on how a Mozart opera scintillates or how Beethoven's music awakens

Talking of the pleasure that music, indeed, all arts afford, connoisseurs do distinguish between two kinds of pleasure, the pleasure of recognition and the pleasure of surprise A listener is very fond of, say, Raga Simmendramadhyamam, and goes into raptures

that raga, this is an instance of the pleasure of recognition There is another listener who is a fan of a singer, and when, the singer begins to sing a composition set to a raga, knows that, eventually the singer will ascend to a high note, and applauds when the singer reaches the high note Here, again, is an instance of the pleasure of recognition For the most part the pleasure of recognition is the very lifeblood of our listening pleasure and imparts a kind of stability to the art of music But the pleasure of surprise is in a different dimension We cannot say anything about it except that it is the offshoot of a startling discovery made by the listener It evokes a picture of new pastures new ideas, new styles We can, of course, instinctively feel the difference it makes, when we encounter it, (Shelley s phrase, unpremeditated art", comes to one's mind here) Visualise the dawn, when Rajaratnam Pillai's first nadaswaram recital enchanted the audience, and the night, when Mali's first flute concert thrilled the listeners Those, who heard them perform must have felt that the sound which emanated from their instruments was something new, resonant and full like that of Orpheus s lyre, exhausting the entire potential of their instruments That sound must have startled the listeners Just as this sentiment in Jean Jacques Rousseau's Social Contact must have startled his readers, "Man is born free and everywhere, he is in chains " The reader, I am sure, has watched those superb episodes of Kenneth Clark s "civilisation' on the T V In one of the episodes he begins to day - sorry, the sentence is wrenched off the context, "an enclosed world becomes a prison of the spirit " All of a sudden a new ethos is felt and the first bars of Beethoven's Third Symphony the Eroica, say, "And what is that I hear that note of urgency, of indignation, of spiritual hunger Beethoven The sound of European man once more reaching for something beyond his grasp We must leave the trim, finite interiors of eighteenth century classicism and go to confront the infinite " The first listeners of the Eroica must have, surely experienced the pleasure of surprise! No, they did't or, at least, most of them, who had not been weaned from their eighteenth century conception of music, didn't The Symphony, (initially, dedicated by Beethoven to Napolean), a masterpiece of an exploration into the content of heroism, surprised them so much, that they criticised it a musical work that flouted the accepted canons of music and attempted to be extra-musical Today, we know better and appreciate the Third Symphony as a landmark We discover something new every time we listen to the Eroica and the poignant experience and the pleasure it offers an avid listener are as wide as the sea

To the Indian listener, the idea that music is not just an excerc se of skill but is something more is not entirely foreign, though he may not make it the subject of a discourse He is categorical that a Thirupugazh number or an Andal quatrain or an abhang of Tukaram, is not sung, merely for the sake of entertainment or, even edification He senses that, when Thyagaraja sang "Mohana Rama" in Raga Mohanam (the word Mohanam is, really a synonym for beauty) the composer was not just praising Rama's physical beauty but was like Keats declaring that truth and beauty were one and the same thing The writer is wary of using the word "Otherworldly" carelessly Be that as it may even Western music has a large number of works, the tenor of

which is not, say, just the celebration of a royal occasion a la Handel's Water Music but something we vainly describe as "other worldly" or "sacred" Yet, we cannot, when we listen to Indian music and western music help feeling that, by and large, their proximate sources, their chief motivating forces, are not the same Western music, is "of the earth earthy", which is, in fact, its greatest strength The things and ideas that inspire it are things and ideas, by which we are surrounded in our everyday lives, that we can empathise with, if only we have the time to stand and stare" the beauty of our planet with its valleys and forests the rainbow in the sky and the nimbus clouds, nature in all its fury and its gentler moments man s heroism and human despair Western music makes such things of the earth and of man's innermost mind palpable to the touch Heroism, which Beethoven's Third Symphony celebrates is as tangible (don t fail to listen to the "Funeral March") as the violent storm that rages in his Sixth Symphony, "The Pastoral" We may, too, listen to Holst's "Mars" and appreciate how it describes the planet's martial qualities and then go on to listen to "Savitri", his work on an Indian theme The writer makes bold to say that Indian music has not inherited the quality just described So much so that, when he listened to M L Vasanthakumari and P Leela sing "Ellam Inba Mayam" ("all things are apparelled in joy") in the Tamil film "Manamagal" (The Bride), in the most mellifluous of voices, he felt exhilarated Subramania Bharati, the poet did attempt to make the imagery of music more and more palpable to the touch and less and less ethereal, even when he handled high-reaching subjects Open the pages of his "Kannan Pattu" at random and read and you'll find that what the writer says is not misconceived Bharati did compose lyrics, which he intended to be sung though he didn't furnish any musical notation Give him credit for his keen sense of music The way he treats his subject in his "Kannan Pattu" lyric after Lyric, is a near miracle "Kannan Pattu" casts God Krishna in several roles One of these is daringly "Kannamma En Kathali" ("Kannamma, my inamorata) Also well-known is his "Kannan En Kathalan" (Kannan my inamorato) Bharati handles his themes so deftly that, in the preface to "Kannan Pattu', authored by the discerning V V S Aiyar, Aiyar describes the poet's lyrics as literary products, where the poet had succeeded in steering clear of the sensual element, as nearly as Andal, the Vaishnavite poetess did in her "Nachiar Tirumozhi" in which Andal celebrated her spiritual union with God Krishna, yet, Bharati's work, as a whole, is rooted in the earth

One relatively recent feature of Western Music is worthy of mention The second half of the nineteenth century witnessed the emergence of a national political identity in European countries, Russia, Czechoslovakia, Hungary, Denmark, Finland and so on Alongside rose nationalism in music, rooted in the soil, inspired by the country's landscape, giving voice to national aspirations The influence of this "national" music has been incalculable Listen to Borodin's" In the Steppes of Central Asia" and you will inwardly spot a caravan marching across the treeless plains of Central Asia Long before India became a free nation, Subramania Bharati attempted, in Tamil, a synthesis of music and our national aspirations This is hardly the place to notice the exquisite lyrics he wrote, emphasising the country's unflawed cul-

diversity He speaks of India as a goddess having three hundred million faces but a single thought He also sang of Tamil youths, having a jaunt on a moonlit night, on the river Indus, in the company of young women of Kerala, singing songs in dulcet Telugu Similar attempts must have been made by gifted men and women in other Indian languages Yet, it is not possible to say that any of such attempt flowered into a vibrant national movement or became a distinct artistic style with a national character It is, nevertheless, clear that music can nurture national aspirations

We must return to our effort to identify, without distorting our perception of the place of music in our lives, the fundamental building-blocks of the two systems of music We have noticed that Western music is, fundamentally, "of the earth, earthy" On the other hand, the best description of Indian Music is that it has an ethereal flavour This is not to conclude that either of the two systems is superior to the other Yet, the two systems offer a contrast What contributes to the ethereal nature of Indian Music? The writer thinks that the keynote of Indian music, in fact, Indian art, is the Sanskrit word "rasa" Indian aesthetics is rooted in its codification of "nava rasas" One, who does not agree with this view, may, perhaps, point out that the roots of the rasas lie in human emotions, eroticism, anger, compassion, hate, courage and so on So, he may ask, "What is the odds?" The writer must explain his point of view As he sees the matter, rasa, in Indian Art, is not an emotion, au naturel, observed in all its nakedness, as it arises, but is emotion seen symbolically and in the abstract He wishes to add that a rasa represents the pristine human over, such that it becomes a symbol The process is akin to the homeopathic process of making medicaments For example, Shringara, as depicted in Indian art, is not the fundamental sex drive in man, identified by Freud as the libido, but is an abstract, esoteric depiction, symbolising the attraction which the universal Woman has for the universal Man or vice versa Here, you cannot come across any instances of infantile sexuality or the repression of the sex instinct leading to neurosis The heroine, in Indian poetry, for an illustration, may pine for her lover She expresses her yearning by a gesture or a few words or by remaining silent Vira Rasa is an abstract conception of the highest courage It does not pay tribute to the defeated man, however valiant he might have been It obviates a tragic representation, the tragedy of despair, the tragedy of defeat In the Funeral March of his Third Symphony, Beethoven mourns the death of his fallen hero A parallel in Indian art is difficult to come by Kamban's magnificent poetry, mourning the death of Ravana, in his great epic, Ramayana, and the tragic finale of Ilango's Silappathikaram are forceful exceptions to the rule Again, Gautama Buddha is the embodiment of compassion But, in Indian art, he is rarely shown as one, who goes about performing one charitable act after another On the other hand, he is seen to be performing a symbolic act, that of the Bodhisattva, a divine being worthy of nirvana, who remains on the human plane to help man to salvation His characteristic posture, in Indian sculpture, is that of a seated person, who is at peace with himself and the world, his eyes half-closed but exuding overflowing love for the world and its creatures Similarly, if Rama, the avatar of Vishnu,

because of hatred or anger but in order to give Ravana's soul its release If Krishna, another avatar of Vishnu, lifts a hill, the Govardhangiri, with his little finger, it is to protect his fellow-beings, who represent humanity at large, from rain and thunder and suffering Each is an act of divine love Another member of the Hindu Trinity, Siva, is, often visualised as performing a dance of death, which is, really, an act of grace Siva dances with the awareness that sin and virtue must both come to an end, after a pre-ordained span of time, such that the old order yields place to the new Thus, in Indian art, rasa does not attempt to portray any human emotion in the raw It portrays an emotion felt at a higher level, taking on cosmic proportions, when it comes to divine beings But the underlying idea influences the representation of human events, even on a lower scale By and large, everything in Indian art goes beyond itself We can see why ancient Indian literature did not turn to tragedy as a genre of writing It did not see human suffering as anything permanent but saw it only as an episode in a universal drama of change With this conception in the background, we are in a position to follow how Indian music has an innately ethereal character, whereas western music is, intrinsically, earth bound The writer's point is that, neither is fundamentally greater than the other Any judgement on the issue can be premised, not on logical analysis but on the personal preference of the listener Be that as it may, the writer is of the view that any attempt at a fusion of the two systems is fated to fail Take for example, the inexpressible joy we experience, when we, willingly, make ourselves Vulnerable to the magic of Tiruppugazh The very complex beats, to his songs, show not only that the songs have the stamp of his genius but also that they have been crafted by him with loving attention and joy of creation These beats are alien to Western music And, when the songs are set to music by the prodigious talent of Guruji A S Raghavan, he selects the ragas in which they are to be sung, with a perspicacity we wonder at, going into the moods they reveal and, indeed, into the mind of Arunagirinathar himself, and is very meticulous about their beat, the articulation of the words and every single detail like the modulation of the singer's voices and the sense of devotion and respect that must go into the singing, an alchemy takes place and the listener has an unforgettable experience in short, the songs of Tiruppugazh are intended to be sung with love and piety Just visualise the corruption that sets in, when in a Tiruppugazh recital a whole lot of western instruments like the guitar and the Kettledrum are used and western modes are copied Then, Tiruppugazh ceases to be Tiruppugazh and turns into cacophony

It is time to end these reflections, The writer cannot but recall another sloka-like, golden utterance of Walter Pater on the function of art, It is an arresting affirmation, which seems to put an end to all debate as to whether art is an end in itself or a means to an end The great apostle of art says, "Art comes to you, proposing frankly to give nothing but the highest quality to your moments as they pass, and simply for those moments "sake" Music, as the highest art, is the touchstone, by which we must judge If that be necessary, our climacteric experiences

Karunaalayam

Rajalakshmi Balasubramaniam

Music set to metre has been in existence from times immemorial Rhythm maintains the balance of musical compositions Just as three straight lines are required to enclose a given space and just as five Swaras are required to make a Raga, a minimum of three Aksharakalas is necessary to constitute a Thaala Thus the shortest Thaala we can think of is Thisra Jaati Eka Thaala The seven principal Thaalas of the Carnatic System of Music give rise to thirtyfive varieties on account of the five Jaati Bhedas or the five kinds of the Laghu and Each of these 35 Thaalas again gives rise to five varieties on account of the change of the Gati Thus we have 175 Thaalas However the uniqueness of what is known as Chandappa lies in the infinite combinations that can be evolved by denoting one Akshara as Thaka and one and half Aksharas as Thakida as set in Khanda Chapu Thaala The Sahitya, when related to metre is basically controlled by the short and long letters and is accommodated with perfect and graceful matching This enables the creation of innumerable rhythmic patterns

The seed of what we know as 'Chandappa' is found in Rigveda, the oldest scripture known to us The Mantras of the skanda Sooktha found therein are set to a rhythmic pattern which is said to have been the inspiration for the creation of the Vruttam known as Indra Vajra found in Valmiki Ramayana and Kalidasa's Kumara Sambhavam In Tamil Musical Literature Saint Thirugnaanasambandhar an incarnation of Lord Shri Muruga is said to be the Adi Guru of Chandappa Follwoing this tradition Sadguru Shri Arunagirinathar composed the maximum number of songs set to an amazing variety of Chandams Scholars feel that the patterns were 1008 in number

Students of Thiruppugazh have found a number of similarities between Adi Shankara and Shri Arunagirinathar in their mission and expressions One such similarity is the interesting rhythmic patterns found in the sthuthis of Adi Shankara and his disciple Shri Thotakacharya which remind us of Thiruppugazh songs

Shankara Bhagavadpada who is known as an abode of KARUNA or compassion as stated in the following shloka, also gave us LAYAM out of his Karuna

Shruthi Smrithi Puraanaanaam Aalayam Karunaalayam

Namaami Bhagavadpaada Shankaram Lokashankaram

Though he was the greatest exponent of Vedanta, he helped humanity at large as LOKASHANKARA by giving us several sthuthis that enable even the masses to attain salvation These sthuthis are set to a variety of Thaalas The words enshrined in these Sthuthis flow so gracefully and spontaneously that one hardly notices the complex nature of rhythm found in some of them As in the case of the Devaranamas of Shri Purandaradasa and Thiruppugazh Compositions of Sadguru Shri Arunagirinathar it can be assumed that only a part of the compositions of Adi Shankara are extant at this distance of

these Sthuthis are also not available

One feels that these Sthuthis which generally have five to eight stanzas, could be best rendered by repeating the tune of the first stanza in Ragas sung in Madhyama Shruthi like Chenchurutti, Kuranji, Nadanamakriya, Punnagavarali and Kuntalavarali to provide harmony and spiritual fervour

Now let us have a close look at some of the Sthuthis of Shri Adi Shankara

Ganesha Pancharatnam This Sthuthi is set to Adi Thaala - Thisra Gathi - Atheetha Eduppu This Sthuthi reminds us of the Thirutthani Thiruppugazh "Thuppa rappa datree" and Thiruchendur Thiruppugazh "Thanden Unde"

Sharada Ashtakam This Sthuthi is set to Adi Thaala Kanda Gathi Atheetha Eduppu and reminds us of the Thiruppugazh "Perunkariyam"

Sthuthi is set to Thisra Roopaka Thaala Thisra Gathi This Thaala Set up is found in many Thiruppugazh Songs

Shri Devi Navaratna Malika Stotram This Sthuthi is set to three chaturasra Laghus (Thakita Thakita Thaka grouping) followed by a Misram reminding us of many such interesting patterns found in Thiruppugazh

Annapoornashtakam, Gomathi Ashtakam and Meenakshi Pancharatnam - These Sthuthis are set to Misra Matya Thaala and embody in themselves, Thisra Chathurasra and Khanda groupings reminding us of Thiruppugazh songs like 'Oru Pozhudum 'Naasardam Kadaiyadanil and many other songs

Last but not the least is the Thotakashtakam of Thotakacharya, disciple of Shri Shankara which is set to Thisra Matya Thaala This is in praise of Shri Adi Shankara This Sthuthi reminds us of Gurunathar's Kandar Anubhoothi

THIRUPPUGAZH ANBARGAL (REGD), NEW DELHI
Details of Classes being Conducted in various Regions

MUMBAI REGION

Day & Time	Person Conducting the Class	Venue	Phone
Sunday 2 45 p m	Sri A S Mani	4/162,"Sundaram," Garodia Nagar, Mumbai 400 077	511 5723
Sunday 4 00 p m	Sri K R Krishnamurthy	D 104, Punit Park, Sector16, Nerul, New Bombay	7611152
Sunday 6 30 p m	Sri N V Ramaswami	L 29, RH-1, Sec 7, Vashi, New Bombay Pin 400 703	7662978
Sunday 7 00 p m	Sri A S Mani	8/252, Patanwala Mansion, Sion East, Mumbai 400 022	4023986
Monday 1 30 p m	Smt Rajalakshmi Balasubramaniam	8, Narayana Bhuvan, Bhandarkar Road, Matunga, Mumbai 400 019	4160420
Monday 7 30 p m	Sri G Balasubramaniam	1,"Emerald", Chedda Nagar, Mumbai 400 089	5514867
Monday 7 00 p m	Sri V Govindarajan	J/N/2/18,A 2, Vashi, Sector 9, New Bombay 400 707	7661111
Monday 4 00 p m	Smt Bhanu Lakshman	Balalayam,, Subramanya Samaj Premises, Dombivli (East)	
Tuesday 2 30 p m	Smt Kalyani Raghavan	14, Kala Nialyam,, Chedda Nagar, Mumbai 400 089	5553548
Wednesday 1 45 p m	Smt Rajalakshmi Balasubramaniam	5, Bhairavi, Uttam Society, St Anthony s Road, Chembur, Mumbai 400 071	5565739

Day & Time	Person Conducting the Class	Venue	Phone
Thursday 1 45 p m	Smt Rajalakshmi Balasubramaniam	5, Bhairavi, Uttam Society, St Anthony's Road, Chembur, Mumbai-400 071	5565739
Thursday 2 30 p m	Smt Kalyani Raghavan	14, Kala Nilayam, Chheda Nagar, Mumbai 71	5553548
Friday 4 00 p m	Smt Mahalakshmi Ramachandran	C 29, 'Jyoti", Hill View Co op Sty , Dr Rajendra Prasad Road, Mulund(West), Mumbai 400 089	
Friday 7 15 p m	Sri G Balasubramaniam	3 Vanamali, Chedda Nagar, Mumbai 400 089	5558215
Saturday 1 00 p m	Sri V Govinddarajan	Usha Apartments, Navghar Cross Road, Mulund East, Mumbai 81	568310
Saturday 2 30 p m	Smt Raji Parameswaran	14, "Yamuna", Srinagar Society, P L Lokhande Marg, Chembur, Mumbai 400 089	5561352
Saturday 4 00 p m	Smt Bhanu Lakshmanan	9, Tulsi Apartments, Tulsi Co op Society, Thakurli,	
Saturday 4 00 p m	Sri Balachandar	C-3/606, Sitar, B Wing, Lokpuram, Thane 400 601	5346882 5332513
Saturday 4 45 p m	Sri V Govindarajan	C 04, Tata Hsg Centre, Opp Lallubai Park, Andheri (West) Mumbai 400 058	6231947
Saturday 6 00 p m	Sri G Balasubramaniam	B 20, Ajanta, Anushakti Nagar, Mumbai 400 094	5557466 5550729
Wednesday 4 00 p m	Smt Mahalakshmi Ramachandran	23, III Floor, Indian Bank House, Dr Rajendra Prasad Road, Mulund (West), Mumbai 400 080	

DELHI REGION

Day & Time	Person Conducting the Class	Venue	Phone
Friday 11 00 a m	Sri A S Raghavan	Sankara Vidya Kendra, Paschimi Marg, Vasant Vihar, New Delhi 110 057	
Saturday 4 00 p m	Sri A S Raghavan	Sankara Vidya Kendra, Paschimi Marg, Vasant Vihar, New Delhi-110 057	
Sunday 4 00 p m	Sri A S Raghavan	340, Basant Enclave, New Delhi 110 057	6889539

KARNATAKA REGION

Day & Time	Person Conducting the Class	Venue	Phone
Sunday 11 30 p m	Sri R Venkataraman	Hymamshu Vihar, 74, 4th Main Road, (Between16th & 17th Cross), Malleswaram, Bangalore-560 055	3418675,
Sunday 6 00 p m	Sri K S Subbaraman	Sri Vidya Ganapathy Devasthanam,, Vidyaranyapura, Bangalore 560 013	
Monday 6 00 p m	Sri T A Vyasa Rao	2022, South End Road, 9th Block, Jayanagar, Bangalore	
Monday 6 00 p m	Smt Leela Narayanaswamy	27/1, 10th Main Road, 17th Cross, Malleswaram, Bangalore - 560 055	
Tuesday 6 15 p m	Sri R Venkataraman	Pravachana Mandir, BEL Colony, Ganesha Temple, Jalahalli, (State Bank Bus Stop), Bangalore-560 031	3418675
Tuesday 11 00 a m	Smt Saroja Manian	431/3, 16A Main, 4T Block, Jayanagar, Bangalore 560 041	6635922
Tuesday 5 00 p m	Sri R Venkatraman	Sri Kalyana Subramanya Swami Temple, 15th Cross, Malleswaram, Bangalore 560 003	3483885
Tuesday 2 00 p m	Smt Leela Narayanaswamy	201, Kalpatharu KT IV Aptmts 13th Cross, Malleswaram, Bangalore -560 003	3345812
Tuesday 1 00 p m	Smt Subbalakshmi Subramanian	No 115, NHCS Layou,t West of Chord Road, Basaveswara Naga,r Bangalore 560 079	3481854
Wednesday 6 15 p m	Sri R Venkataraman	148 First Main Road, AG's Office Colony, Anandanagar, Bangalore - 560 024	3332922

Day & Time	Person Conducting the Class	Venue	Phone
Wednesday 4 30 p m	Sri S Raghavan	Sri Kamalam, 14A, CIL Colony, Sanjaynagar, Bangalore-560 094 (Sri G A Ramaseshan)	3331745
Wednesday 12 00 noon	Smt Lakshmi Venkatraman	1643/1,Ist Floor, 9th Main, 2nd Stage A-Block, , Rajajinagar,Bangalore - 560 010	3324567
Wednesday 3 00 p m	Smt Ponnu Viswanathan	2368/25, 12th Main, A Block, Rajajinagar, Bangalore 560 010 (Sri V M Viswanathan)	3320414
Thursday 6 15 p m	Sri R Venkataraman	219, 6th Cross, , Ist Stage, Indiranagar, Bangalore-560 038 (Smt Vasantha Kannan)	5250721
Thursday	Smt Leela Narayanaswamy,	201, Kalpatharu, KT IV Apartments, Malleswaram, 13th Cross, Bangalore 560 003 (Sri A Narayanaswamy)	3345812
Saturday 1 00 p m	Smt Lakshmi Venkataraman	700/43, V Block, Rajajinagar, Bangalore, 560 010	3359590
Every Sukla Sashti day	Sri R Venkataraman	Rammandiram, Gokulam, Main Road, Vontikoppal, Mysore 570 002	
Day following Every Sukla Sashti day	Sri R Venkatraman	Sri Gangadhara Iyer's Residence, Near Corporation Bank, 3rd Main Road, Vontikoppal, Mysore 570 002	
Sunday 4 00 p m	Sri V Venkataraman	Sri Rajaganapathy Temple, Jayabharati Nagar, Bangalore 560 033	
Monday 1 00 p m	Smt Kalyani Ramaswami	C P W D Quarters, X 3, Block, Magadi Chord Road,Vijayanagar, Bangalore -560 040	3358669
Thursday 1 00 p m	do	-do-	

CHENNAI REGION

Day & Time	Person Conducting the Class	Venue	Phone
Sunday 3 30 p m	Revision Class	17, Anna Avenue, Adayar, Madras 600 020	418425
Monday 11 00 a m	Smt Kalyani Ramaswamy	5, Ramachandra Road, Mylapore, Madras 600 004	
Monday 11 00 a m	Smt Alamelu Santhanam	77, Luz Avenue, Mylapore, Madras 600 004	4995136
Monday 11 30 a m	Smt Sakuntala Vaidyanathan	29/4, 12th Avenue, Ashok Nagar, 600 083	4825297
Monday 11 00 a m	Sri M Sankaranarayanan	Raja Rajeswari Temple, Saligramam 600 093	
Monday 11 30 a m	Smt Jaya Narayanan	Plot No 66, Venkatesa Perumal, Second Street, Madipakkam 600 091	
Monday 11 30 a m	Smt Saraswathi Subramanian	17, Anna Avenue, Adayar 600 020	418425
Monday 1 00 p m	Smt Sakuntala Vaidyanathan	42,48th Street, Ashok Nagar 600 083	4822162
Monday 1 30 p m	Smt G Pattammal	Alwarthiru Nagar, Ladies Association, Gandhi Road, Alwarthirunagar 600 087	
Monday 6 00 p m	Sri N S Mani	13,5th Cross Street, Karpagam Garden, Adyar 600 020	4917484
Tuesday 10 30 a m	Smt Saraswathi Subramanian	Sri Rathnagiriswara Temple, Besant Nagar 600 090	
Tuesday 11 00 a m	Smt Alamelu Santhanam	77, Luz Avenue, Mylapore-600 004	4995136
Tuesday 11 00 a m	Smt V Brindha	1, Ranganathan Street, Chrompet-600 044	402501
Tuesday 11 00 a m	Smt Sethalakshmi Narayanan	Krishnan koil, Gopalapuram 600 086	

Day & Time	Person Conducting the Class	Venue	Phone
Tuesday 11 30 a m	Smt K Rukmini	25, Chockalingam Nagar, Chennai - 600 086	454660
Tuesday 11 30 a m	Smt Mangalam Mani	6/1, Sarayu, IV Cross Street,2nd Main Road, R, A Puram 600 028	4951148
Wednesday 10 30 a m	Smt Subbalakshmi Subramanian	B/18, Bay View, Apartments, Parvathy Street, Kalakshetra Colony, Besant Nagar -600 090	4917084
Wednesday 10 30 a m	Smt Indira Krishnamoorthy	12, Mahatma Gandhi Road, 600 041	4916052
Wednesday 11 00 a m	Smt K Rukmini	3, Kamalabai Street, T Nagar 600 017	8282167
Wednesday 11 00 a m	Smt Bhagirathi Thyagarajan	10, 3rd Trust Cross St, Mandavelipakkam 600 028	4941702
Wednesday 11 00 a m	Smt Meena Venkataraman	3, 11th Cross Street, Sastri Nagar 600 020	
Wednesday 11 30 a m	Smt Saraswathi Subramanian	10,'A Block, Mahaveer Apartments, East Coast Road, Thiruvanmiyur 600 041	410333
Wednesday 11 30 a m	Smt Kalpana Srinivasan	Arulmigu Selvavinayagar, Kothandaramar Koil, Tambaram (Near Busstand) 600 045	
Wednesday 11 00 a m	Smt K Rukmini	Ayodhya Aswamedha Maha Mandapam, West Mambalam 600 033	
Wednesday 7 00 p m	Sri N S Mani	3D, Surya Apartments, Virugambakkam 600092	
Thursday 11 00 a m	Smt V Brindha	1, Ranganathan Street, Chrompet 600 044	402501
Thursday 11 00 a m	Smt Sakuntala Gopalaswamy	46, Kamdar Nagar, 2nd Street, Nungambakkam 600 034	8270603
Thursday 11 00 a m	Smt Meena Venkatraman	Kottivakkam,	

Day & Time	Person Conducting the Class	Venue	Phone
Thursday 11 00 a m	Sri M Sankaranarayanan	Rajarajeswari Temple, Saligramam 600 093	
Thursday 11 30 a m	Smt Kalpana Srinivasan	18, KarpagavinayakarKoil Street , Velachery Road 600 059	
Thursday 11 00 a m	Smt Alamelu Santhanam	Srinivasa Ladies Club, 25, Srinivasa Street, 600 028	
Thursday 4 00 p m	Smt Charumathy Srinivasan	H109/11, 7th Avenue, Besant Nagar 600 090	4917397
Friday 11 00a m	Smt Lalitha Sivaraman	Sarvamangala, 15,C23, Hindu Colony, I Cross Street, Nanganallur 600 061	2348044
Friday 12 30 p m	Smt Kalpana Srinivasan	14/4A, Navin Apartments, 9th Street, Nanganallur	
Saturday 10 30 a m	Sri N S Mani	Sringeri Bharati , Vidya Ashramam, Venkatnarayana Road 600017	
Saturday 11 00 a m	Smt Sakuntala Gopalaswamy	32, Ramakrishana Street, T Nagar 600 017	8252132
Saturday 11 30 p m	Smt K Rukmini	7, Jambulingam Street, Nungambakkam 600 034	
Saturday 11 30 a m	Smt Mangalam Mani	11, Radhakrishana Nagar, Kalakshetra Road, Thiruvanmiyur - 600 041	
Saturday 3 00 p m	Smt K Rukmini	4, South Loop Street, West CIT Nagar, Nandanam 600 035	4330352
Saturday, 3 00 p m	Sri N S Mani	S-21, 5th Avenue, Annanagar 600 040	
Saturday 5 00 p m	Smt G Pattammal	47, AVM Avenue, Virugambakkam 600 092	
Saturday 5 30 p m	Smt Alamelu Santhanam	77, Luz Avenue, Mylapore 600 004	4995136

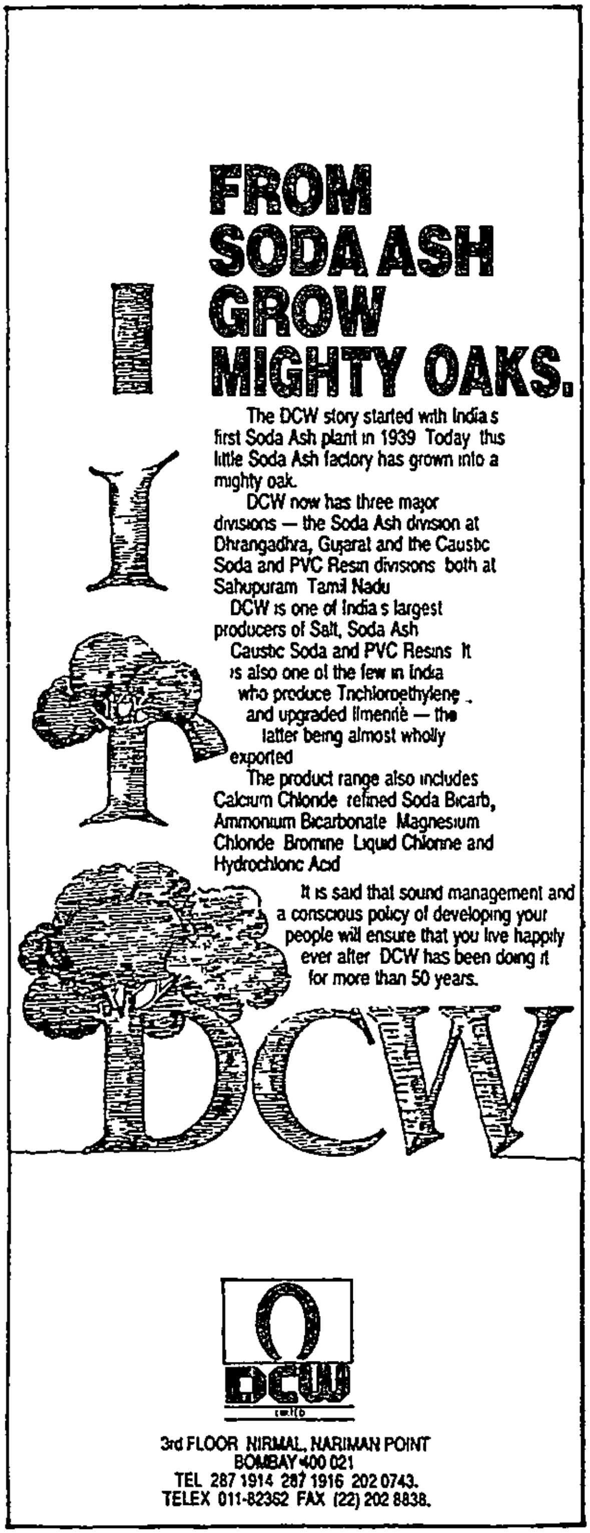
FROM
SODA ASH
I GROW
MIGHTY OAKS.
The DCW story started with India's first Soda Ash plant in 1939. Today this little Soda Ash factory has grown into a mighty oak.
DCW now has three major divisions — the Soda Ash division at Dhrangadhra, Gujarat and the Caustic Soda and PVC Resin divisions both at Sahupuram, Tamil Nadu.
DCW is one of India's largest producers of Salt, Soda Ash, Caustic Soda and PVC Resins. It is also one of the few in India who produce Trichloroethylene and upgraded Ilmenite — the latter being almost wholly exported.
The product range also includes Calcium Chloride, refined Soda Bicarb, Ammonium Bicarbonate, Magnesium Chloride, Bromine, Liquid Chlorine and Hydrochloric Acid.
It is said that sound management and a conscious policy of developing your people will ensure that you live happily ever after. DCW has been doing it for more than 50 years.
DCW
DCW
3rd FLOOR NIRMAL, NARIMAN POINT
BOMBAY 400 021
TEL 287 1914 287 1916 202 0743.
TELEX 011-82362 FAX (22) 202 8838.